dEPutáció

2016.
I. SZÁM

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László** Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád** E-mail: press@tokeslaszlo.eu

EGY KITÜNTETÉS BECSÜLETE

Preşedintele României
Dorind a răsplăti meritele
Domnului
László Tőkés

cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la Revoluţia din Decembrie 1989, în semn de înaltă apreciere a curajului şi demnităţii de care a dat dovadă, declanşând, prin exemplul personal, revolta istorică a poporului român împotriva dictaturii comuniste,

Conferă
Ordinul Naţional „Steaua României"
în grad de „Cavaler"

Preşedintele României
Traian Băsescu
Cancelarul Ordinelor

Decret nr. 1864 din 14.XI.2009
Brevet SR Cav nr. 583
Nr. crt. 95461

Ez év február 25-én a bukaresti Legfelsőbb Bíróság és Semmítőszék elutasította **Tőkés László** keresetét, amelyben az európai parlamenti képviselő érvénytelenítteti akarta a román állami kitüntetésének megvonásáról szóló becsületbírósági határozatot. A legfőbb romániai instancia az utolsó tárgyalási fordulót követően tette közzé jogerős ítéletét.

A történet többé-kevés ismert, az előzményeket összefoglaló könyv **Temesvár, Románia Csillaga árnyékában** címmel jelent meg 2014 decemberében az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács kiadásában, Nagy Attila szerkesztésében. A jogi aspektusok mellőzésével idézzük fel nagyvonalakban. Temesvár egykori református lelkipásztora az 1989-es romániai rendszerváltás elindításában játszott történelmi szerepéért kapta meg 2009-ben, az események 20. évfordulóján a **Románia Csillaga érdemrend lovagi fokozatát** az akkori államfőtől. A distinkciót 1877-ben alapította I. Károly román király, 1948-ban a kommunisták eltörölték, 1998 decemberében újralapították, hat fokozata van, a lovagi a legalacsonyabb.

Az érdemrend „becsületbírósága" (Consiliul de onoare al Ordinului naţional „Steaua României") 2013 őszén – **Victor Ponta** akkori szocialista kormányfő kezdeményezésére – méltatlannak mondta ki Tőkés Lászlót a már megkapott kitüntetésre, miután képviselőnk az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökének minőségében felvetette egy tusnádfürdői fórumon, hogy Magyarországnak „védhatalmi" szerepet kellene vállalnia Erdély és az itteni magyarság érdekében. Az ominózus **becsületbíróság** – amely főként szocialista politikusokból áll – a bukaresti államelnöki hivatal keretében működő Érdemrendek Kancelláriája révén az érdemrend visszavonására szólította fel az államfőt. **Traian Băsescu** ❯

Tőkés László és Traian Băsescu

elhárította a kérést a jogi helyzet és illetékesség tisztázása végett.

Tőkés László a becsületbíróság határozatát – formai és tartalmi kifogásokat emelve – megtámadta az illetékes bukaresti táblabíróságon, kérve a kitüntetés visszavonásáról szóló döntés érvénytelenítését. A **Fővárosi Ítélőtábla** 2014 júniusában úgy határozott, nem fogadja be a keresetet, vagyis nem tárgyalja érdemben az ügyet. Ezt a döntést képviselőnk megfellebbezte, az ügy több mint egy évig feküdt a **legfelsőbb bíróságon**, amely végül idén februárban jóváhagyta az alsóbb fokú döntést. Gyakorlatilag mindkét instancia illetéktelennek nyilvánította önmagát, kimondva az érdemrend becsületbíróságának jogosultságát a visszavonás előterjesztésére.

A Románia Csillaga érdemrend és oklevél

A román baloldali, nacionalista körökből indult támadást az időközben Románia új államfőjévé választott **Klaus Iohannis** elháríthatta volna, mivel a mindenkori államfőnek áll jogában odaítélni és visszavonni a legmagasabb állami kitüntetéseket és címeket. A legfelsőbb bíróság döntését követően Tőkés László még így reagált a sajtó megkeresésére: „Klaus Iohannis egy európai típusú demokratának mutatkozik, ezért nem tudom elképzelni, hogy engedne a posztkommunista magyarellenes kurzusnak, és a Victor Ponta bukott miniszterelnök vagy Corina Crețu jelenlegi EU-biztos nevével fémjelezhető nacionálkommunista különítmény indítványának." Emlékeztetett rá: azért akarják megvonni tőle a rendszerváltozásban játszott szerepéért 2009-ben kapott állami kitüntetést, mert 2013-ban Tusnádfürdőn, a Bálványosi Nyári Szabadegyetemen tartott előadásában Magyarországnak az erdélyi magyarság fölötti védhatalmi szerepe megerősítését kérte. „Azt a szerepkört kértem, amit Ausztria gyakorolt az Olaszországhoz tartozó dél-tiroli osztrákok fölött, vagy amit Románia gyakorol a moldovai, ukrajnai vagy szerbiai románok fölött, amikor védelmezőjükként lép fel" – magyarázta. Úgy vélte: kifejezetten **a személyére szabták** ezt az érdemrend-visszavonási ügyet, ezért fel sem merül például, hogy korábban szintén kitüntetett Adrian Năstase volt miniszterelnöktől elvegyék a kitüntetését, noha a politikust korrupció miatt letöltendő börtönbüntetésre ítélték. Ügyvédje ugyanakkor emlékeztetett, az a bizonyos becsületbíróság eleve szabálytalanul állt össze, tagjainak egy rész egyszerre volt indítványozó és döntéshozó, ráadásul sem Tőkés Lászlót, sem a jogi képviselőjét nem hallgatta meg. Két bíróság is szemet hunyt e jogállamban elfogadhatatlan tényállás fölött. Ezért is lenne fontos, ha az államfő nem adná be a derekát.

Klaus Johannis alig egy héten belül döntött, s a várakozások ellenére **elnöki rendeletben vont meg** Tőkés László állami kitüntetését. Az államfő az elnöki palotában március 3-án tartott sajtótájékoztatón jelentette be, arra hivatkozva, hogy a legfelsőbb bírósági ítélet nyomán kellett döntenie, amelynek értelmében érvényben maradt a kitüntetés visszavonását javasló becsületbírósági határozat. Iohannis állította: több szempontot is figyelembe vett ebben a helyzetben. „Aki kitüntetést adományoz, el akarja ismerni a kitüntetett érdemeit, és meg akarja jutalmazni őt. Aki viszont elfogadja a kitüntetést, annak el kell ismernie Romániát, a román alkotmányt, és tiszteletben kell tartania azokat az értékeket, amelyek az alkotmány alapját képezik" – hangoztatta.

Tőkés László március 4-én egy más témával meghirdetett **sajtótájékoztató** keretében reagált – újságírói kérésre – az államfő váratlan döntésére, ezenfelül ugyanaznap **nyílt levelet** intézett Románia hivatalban lévő elnökéhez. Pár nap múlva a **Temesvár Társaság** (Societatea Timișoara) közleményben fejezte ki rosszallását az 1989-es szerepéért kitüntetett érdemrendjének visszavonása kapcsán, és ugyanígy járt el **Az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja** (The Platform of European Memory and Conscience).

Az ügyhöz hozzátartozik még, hogy március 11-én bejelentették: Magyarország köztársasági elnöke a kormányfő előterjesztésére **Magyar Becsület Renddel** tüntette ki Tőkés Lászlót, a Hivatalos Közlönyben megjelent indoklás hasonló, mint amivel 2009-ben megkapta a

A Magyar Becsület Rend

Románia Csillaga kitüntetést: „bátorságának és emberi méltóságának – ami a személyes példa erejével a kommunista diktatúrát megdöntő temesvári forradalom kirobbanásához vezetett, s ezáltal megnyitotta a szabadság útját Románia és az erdélyi magyarság előtt – kivételes elismeréseként."

Március 23-án Kincses Előd ügyvéd bejelentette, hogy **előzetes panaszban** fordult a román elnöki hivatalhoz, amelyben Klaus Iohannist visszakozásra szólította föl, mivel az általa szignált március 3-i elnöki rendelet törvénytelen. A kitüntetéseket szabályozó jogszabály ugyanis két esetet állapít meg az elismerés visszavonhatóságára. Az egyik ilyen eset akkor áll fenn, ha a kitüntetettet jogerősen szabadságvesztésre ítélik, valamint olyan tettet vagy tetteket követ el, amelyek méltatlanná teszik az elismerésre. Kincses rámutatott: nyilvánvaló, hogy Tőkés László esetében egyik lehetőség sem áll fenn, hiszen a véleményformálás és a politikai kérdésekben tett nyilatkozat nem számít tettnek. Amennyiben az elnök nem gondolja meg magát, Tőkés László a **közigazgatási bíróságon** fogja kérni az őt több szempontból megalázó elnöki rendelet érvénytelenítését.

A KITÜNTETÉS VISSZAVONÁSÁRÓL

Március 4-én délelőtt tájékoztatót követő sajtóbeszélgetés zajlott a Partiumi Keresztény Egyetem rektori hivatalának tanácstermében, amelynek során a felsőoktatási intézmény Alapítók Tanácsa képviseletében Tőkés László elnök és Szilágyi Zsolt tag számolt be a magyar médiának az egyetemen zajló pénzügyi válságkezelés állásáról, válaszolva az újságírók erre vonatkozó, de más jellegű kérdéseire is.

Az aktuálpolitikai témák között került terítékre a Románia Csillaga kitüntetés visszavonása Tőkés Lászlótól. A püspök szerint az államelnöki határozat beleilleszkedik abba az általános magyarellenes hangulatba, amely Romániában az elmúlt években, hónapokban erősödött meg. „Célpontokat keresnek a megfélemlítés céljával, és példát kívánnak statuálni azokkal, akik szólni mernek" – utalt a székelyföldi városok polgármesterei ellen indított eljárásokra. Kijelentette: fokozott mértékben ragaszkodnunk kell az olyan értékekhez, mint a szólásszabadság és a román-magyar barátság, amelyek kárt szenvednek a döntés következtében. „Nem tettem egyebet, csak kiálltam amellett, hogy egy kisebbséget az illetékes anyaország részesítsen védelemben, olyanképpen, ahogyan Ausztria védhatalmi státussal rendelkezett az olaszországi osztrák kisebbség tekintetében" – idézte fel azt az álláspontját, amely miatt méltatlannak találták a kitüntetésre. Klaus Iohannis államfő és a visszavonást javasoló „becsületbíróság" gyakorlatilag megkérdőjelezte Románia jogát ahhoz, hogy fellépjen a határon túli románok védelmében – mondotta az európai parlamenti képviselő. Arról nem is beszélve, hogy a rendszerváltozásban játszott szerepéért kapott elismerés megvonása magát az 1989-es fordulatot kérdőjelezi meg, és a szólásszabadság eszméjét, valamint Temesvár szellemét is sérti. A Ceaușescu-rezsim azért üldözte őt, amiért most elveszik az érdemrendjét: akkor „a hallgatás falát" törte át megszólalásaival, és lám, most is a politikai véleménye szabad kinyilvánítása miatt támadják – jelentette ki a volt temesvári lelkipásztor.

Kérdésre válaszolva Tőkés László emlékeztetett, hogy a kitüntetést már 2013-ban átadta megőrzésre az egykori temesvári harcostársaiból alakult forradalmi emlékbizottságnak. Azt még nem döntötte el, hogy megtámadja-e a bíróságon az államfő intézkedését. A pereskedés mellett és ellen is vannak érvek. 1989-ben sem a dicsőség vágya késztette cselekvésre, és most sem Románia Csillagához ragaszkodik, de „nem lehet válasz nélkül hagyni, ha belénk fojtják a szót". Az általa elnökölt Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsnak és az Erdélyi Magyar Néppártnak is – amelynek védnöke – újra kell értelmeznie a 2014-es választásokon támogatott Klaus Iohannishoz fűződő viszonyát.

NYÍLT LEVÉL KLAUS IOHANNISNAK, ROMÁNIA ELNÖKÉNEK

Tisztelt Elnök Úr!

Habár nem kaptam hivatalos értesítést az Elnöki Hivataltól, tegnap délután sajnálattal és csalódottan szereztem tudomást a sajtóból, hogy Ön megvonta a „Románia Csillaga" érdemrendet tőlem, amellyel a rendszerváltozás 20. évfordulóján Traian Băsescu elnök úr tüntetett ki. Sokan voltunk és sokan vagyunk, akik a temesvári forradalom után hittünk abban, hogy az alapvető emberi és szabadságjogokat tiszteletben fogják tartani Romániában. És íme, most éppen azért vagyok büntetve, amiért 1989 decembere előtt üldöztek – a szólásszabadságért.

2009-ben elfogadtam az érdemrendet az akkori államfőtől, mivel tudtam, hogy nem az én, hanem a temesváriak érdemeit ismerte el: „nagyrabecsülésünk bizonyítékaként a bátorságért és méltóságért, melyről tanúbizonyságot tettek", kirobbantva a történelmi lázadást a kommunista diktatúra ellen. És íme, most Ön visszavonja a kitüntetést azzal az indokkal, hogy akinek van egy érdemrendje, annak tisztelnie kell Románia Alkotmányát.

Elsősorban az alkotmány egyes cikkelyeinek kritikája egy jogállamban nem jelenti azt, hogy nem vetem magam alá az alaptörvénynek, hiszen a bírálat joga, azaz a szabad véleménynyilvánításé éppen hogy alkotmányos jog. Magától adódik a kérdés: mindenkit, akit elítéltek korrupcióért és van egy román állami kitüntetése, ugyanazon elbírálásnak vetettek alá? Megvizsgálják vagy sem, hogy tetteik és nyilatkozataik egyeznek-e a Románia Alkotmányába foglaltakkal?

Elnök úr, a Romániai Német Demokrata Fórum volt vezetőjeként Ön nagyon jól tudhatja, hogy a nemzetek kulturális határa és az európai országok politikai határai általában nem esnek egybe. Képviseltem és továbbra is képviselni fogom, hogy hasonlóan Ausztriához az olaszországi német anyanyelvű közösség esetében, valamint Romániához, mely jogosan emel szót a moldovai, ukrajnai és szerbiai román közösségek jogaiért, úgy Magyarországnak is joga, sőt alkotmányos kötelessége védeni, óvni a határon túl élő magyar közösségeket.

A politikai gyakorlat, melyet Ausztria, Horvátország, Svédország, Németország és Románia képvisel, Magyarország esetében is érvényes és jogos kell legyen. Ezt képviseltem többször is, és képviselem most is. Az Ön gesztusa, melyet Victor Ponta és köre ihletett, nemcsak hogy ellentétes Temesvár szellemiségével, hanem egy nagy politikai és diplomáciai öngól. Mi lesz az erkölcsi alapja a moldovai, ukrajnai, szerbiai vagy akár a magyarországi románok érdekében folytatott román külpolitikának? Vagy Ön is a kettős mérce gyakorlatára esküszik: ami jó és szabad a románoknak, az tilos a magyaroknak?

Tisztelt Elnök úr, nem tudom, hogy e döntést saját meggyőződéséből hozta meg, vagy félrevezetésnek és nyomásgyakorlásnak volt kitéve Corina Crețu, Victor Ponta és más szocialisták részéről, de nem is lényeges. Önnel vagy Ön nélkül, érdemrenddel vagy anélkül, én hűséges leszek a temesvári forradalom eszményeihez. Ebben a régióban románok és magyarok kölcsönösen tiszteletben kell tartsák a másik szabadságát, és ha szükséges, egyesítve erőiket kell harcolniuk szabadságuk és jogaik védelmébe. Úgy, ahogyan 1989-ben Temesváron tettük.

Együtt a szabadságban: románok, németek, magyarok.

Nagyvárad, 2016. március 4.

Tőkés László

Klaus Iohannis és Victor Ponta

A TEMESVÁR TÁRSASÁG KÖZLEMÉNYE

TŐKÉS LÁSZLÓ KITÜNTETÉSÉNEK VISSZAVONÁSA KAPCSÁN

A Temesvár Társaság egyet nem értését fejezi ki Románia államelnöke, Klaus Iohannis ama döntését illetően, hogy visszavonja a „Románia Csillaga" Nemzeti Érdemrend lovagi fokozatát Tőkés László úrtól, a „Románia Csillaga" Nemzeti Érdemrend Becsületbíróságának vonatkozó, 2013. szeptember 13-i határozata nyomán.

A kitüntetést 2009-ben, az 1989. decemberi Forradalom huszadik évfordulóján ítélték neki oda, „nagyrabecsülésünk bizonyítékaként azért a bátorságért és méltóságért, melyről tanúbizonyságot tett, személyes példamutatásával indítva meg a román nép történelmi lázadását a kommunista diktatúra ellen."

Úgy ítéljük meg, hogy Tőkés László a Román Forradalomnak egyik szimbóluma volt és maradt, s éppen ez szolgált az érdemrend odaítélésnek indokául.

Visszavonásának ürügyeként bizonyos nyilatkozatait hozták fel, amelyeket „alkotmányelleneseknek" véltek. Holott egy demokratikus államban a szabad szólás- és véleményszabadság nem lehet alkotmányellenes.

A Temesvár Társaság legfőbb célja – amit az alapszabálya és a Temesvári Kiáltvány egyaránt rögzít – az alapvető emberi jogok védelme, ezek között pedig a szólásszabadság az egyik legfontosabb.

A Temesvár Társaság úgy véli, hogy egy elhamarkodott döntéssel állunk szemben, amelynek azonnali felülvizsgálatát kérjük.

2016. március 7.

A Temesvár Társaság
(www.societateatimisoara.ro)

AZ EURÓPAI EMLÉKEZET ÉS LELKIISMERET PLATFORMJA TILTAKOZIK TŐKÉS LÁSZLÓ ÁLLAMI KITÜNTETÉSÉNEK VISSZAVONÁSA ELLEN

Az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja (The Platform of European Memory and Conscience) megdöbbenéssel értesült arról a bejelentésről, hogy visszavonják Tőkés László európai parlamenti képviselő Románia Csillaga érdemrendjét. Tőkés László püspök a romániai kommunista rezsim megbuktatásában szerzett érdemeiért kapta a kitüntetést. Platformunk éppen ezért felszólítja Románia államelnökét, hogy tartsa tiszteletben Tőkés László szabad véleménynyilvánításhoz való jogát, illetve ragaszkodjon a történelmi igazsághoz és méltányossághoz.

Románia elnöke nemrég jelentette be, hogy visszavonja Tőkés László érdemesült püspök, európai parlamenti képviselő érdemrendjét, melyet a Ceaușescu-rezsim megbuktatásában való kulcsszerepének elismeréseképpen ítéltek meg számára. A kitüntetés visszavonása tulajdonképpen Tőkés Lászlónak egy korábbi, az erdélyi magyar kisebbség védelmében tett kijelentése miatti megtorlásnak tekintendő. 2013-ban Tőkés László nagyobb védelmet kért Magyarországtól az erdélyi magyar kisebbség részére. Platformunknak meggyőződése, hogy ezáltal a román alkotmányban szavatolt szabad véleménynyilvánítás jogával élt.

Tőkés képviselő úr, valamint Az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformja egyébként a közelmúltban fordult megkereséssel a román államelnökhöz, azt szorgalmazva, hogy hivatali jogkörénél fogva oldja fel végre a romániai forradalom titkosszolgálati irataira vonatkozó titkosítást. Köztudomású, hogy az akkori eseményekben több mint 1100 embert meggyilkoltak, és több mint 3500-an megsebesültek.

„Tőkés László érdemrendjének visszavétele aggasztó jelzés volna. A szabadságért és demokráciáért való 1989-es kiállása eltagadhatatlan tény. Azzal a felhívással fordulunk Iohannis elnök úrhoz, hogy tartsa fenn ezt a történelmi igazságot, és ragaszkodjon a romániai forradalom áldozatainak igazához" – nyilatkozta a sajnálatos eset kapcsán Göran Lindblad, a Platform elnöke.

Az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjának egyik tagszervezete, a Temesvár Társaság kapcsolatos közleménye arra hívja fel a figyelmet, hogy miközben a korrupció miatt elítélt politikusok érdemrendjének visszavonása fel sem merült Romániában, az államelnök Tőkés László forradalmi érdemeiért kapott kitüntetését venné vissza. A Temesvár Társaság arra szólította fel Iohannis államelnököt, hogy vizsgálja felül a kitüntetettek névsorát, és vonja vissza az érdemrendet mindazoktól, akik annak idején együttműködtek a kommunista titkosszolgálattal, vagy akiket jogerősen elítéltek korrupcióért.

Prága/Nagyvárad, 2016. március 21.

JANUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

Január 5. • Nagyvárad, EP-iroda
Partiumi Keresztény Egyetem – fogadónap
A PKE-n kialakult válsághelyzet sorozatos **konzultációkat, egyeztetéseket** tett szükségesség az egyetem illetékes tanáraival, gazdasági tanácsadókkal, támogatókkal, köztük Pálfi József mb. rektorral, Maior Enikő mb. rektorhelyettessel, Fodor Attila szenátusi elnökkel és Flóra Gábor egyetemi kancellárral.

Január 7. • Nagyvárad
PKE-konzultációk
A Partiumi Keresztény Egyetemen kialakult válsághelyzet megoldására irányuló személyes konzultációk folytatása.

Január 8. • Nagyvárad
A PKE Alapítók Tanácsának ülése
A Partiumi Keresztény Egyetemen kialakult válsághelyzet az **Alapítók Tanácsának** rendkívüli összehívását tette szükségessé, az ülésre a tanács tagjain kívül az egyetem vezetői is meghívást kaptak.

Január 9. • Nagyvárad, egyházkerületi székház
Új évi fogadás – 2016

Az új esztendő második vasárnapján ez évben is lezajlott a hagyományos újévköszöntő ünnepély, melynek főszervezője és házigazdája **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke volt. Lásd az erről szóló, **Folytassuk igazságharcunkat!** című közleményt.

Január 11. • Nagyvárad, EP-iroda
Az európai parlamenti képviselői iroda közösségének munkaülése

Január 11–14. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 15. • Nagyvárad, EP-iroda
Újévköszöntő sajtóértekezlet. Kiadványunkban olvasható az erről kiadott közlemény és a **Megalkuvás nélkül** című újévi nyilatkozat.
PKE – egyetemi fogadónap
A Partiumi Keresztény Egyetemen kialakult válsághelyzet ügyében szükségessé vált konzultációk folytatása.

Január 16. • Nagyvárad, PKE
Agrárkonferencia
A Partium Keresztény Egyetem, a Debreceni Egyetem Mezőgazdasági, Élelmiszer-tudományi és Környezetgazdálkodási Kara, valamint a Partium–Debrecen Agrárklub szervezésében gazdafórumra került sor **Kihívások és megoldási lehetőségek az állattenyésztésben** címmel. A rendezvényen Bihar megye számos településéről, nagyszámú, az állattenyésztésben érdekelt gazda vett részt. Jelen volt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a PKE elnöke is.

Január 18–20. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Január 21. • Kolozsvár
Tőkés István temetése
Egy évszázad példamutató tanújaként búcsúztatták el a kolozsvári Farkas utcai templomban az élete 100. évében január 15-én elhunyt **Tőkés István** református lelkészt, egyházi írót, teológiai professzort, az Erdélyi Református Egyházkerület egykori püspökhelyettesét, **Tőkés László** édesapját. Temetési igehirdetéssel **Pap Géza**, az EREK korábbi püspöke szolgált, míg **Orbán Viktor,** Magyarország miniszterelnöke és **Kató Béla** erdélyi református püspök – másokkal egyetemben – búcsúbeszédeket mondtak. Az eltávozott koporsóját nyolc gyermeke és huszonhét unokája állta körül. A gyászszertartás után a megboldogultat tekintélyes sokaság kísérte el utolsó földi útján a Házsongárdi temetőbe.

Január 22. • Nagyvárad, vár
A Bánffy Miklós-emlékkiállítás megnyitója
A Magyar Kultúra Napja alkalmából a Magyar Színháztörténeti Múzeum **Illúzió és tükröződés** című vándortárlata a nagyváradi várba érkezett, olyan helyszínek után, mint Rabat, Kolozsvár, Bukarest, Hága, Kisinyov, Bécs, Szeged vagy Budapest. A magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Magyar Nemzeti Múzeum támogatásával létrejött gyűjtemény **gróf Bánffy Miklós** (1873–1950) író, grafikus, díszlet- és kosztümtervező, színpadi rendező, politikus, külügyminiszter sokoldalú munkásságát mutatja be.

• **Nagyvárad**, újvárosi református templom
Egyetemes ökumenikus imaheti istentisztelet
Hagyomány szerint a nagyváradi református gyülekezetek évről évre más-más templomban, közösen szervezik meg az ökumenikus imahetet. Idén az újvárosi gyülekezet templomában **Angyalossy Katica** nyírbogdányi lelkipásztor hirdetett igét.

Január 23. • Nagyvárad
A Magyar Kultúra Napja: a **Sebő-együttes** fellépése az egyházkerület dísztermében a Partiumi Magyar Művelődési Céh szervezésében

Január 25–28. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 29. • Nagyvárad, EP-iroda
Partiumi Keresztény Egyetem – fogadónap
Munkamegbeszélés

Január 30. • Nagyvárad, EP-iroda
Partiumi Keresztény Egyetem – konzultációk

Január 31. • Nagyvárad, olaszi református templom Vasárnap délelőtti igehirdetés

ÜZENET A MADÉFALVI VESZEDELEMRE EMLÉKEZŐKNEK

A székelyek elleni 1764-es **madéfalvi vérengzés** 252. évfordulója előestéjén tartott megemlékezést a **Székely Nemzeti Tanács** 2016. január 6-án este a marosvásárhelyi kultúrpalotában. **Tőkés László** európai parlamenti képviselő**,** az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** elnöke írásban küldte el üzenetét a madéfalvi veszedelemként ismert tragikus esemény évfordulói emlékünnepélyének részvevőinek, amely így szólt:

Tisztelt Egybegyűltek! Kedves Testvéreim!
Jelenlegi politikai viszonyaink között és a Székely Nemzeti Tanács, valamint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács következetes autonómiaküzdelmei közepette fontos eseménynek és üzenetnek tartom, hogy **Marosvásárhelyen** – az egykori Székelyvásárhelyen – a mai napon közösen emlékezünk meg a madéfalvi veszedelem gyászos évfordulójáról.

Ide kapcsolódik, hogy tavaly december 5-én a cseh-országi, illetve morvaországi **Telnicén**, az **austerlitzi csata** 210. évfordulója alkalmából idézték fel annak, a mintegy 1500 székely katonának az emlékét, akik az 1. és a 2. székely határőr gyalogezred, valamint a 11. székely határőr huszárezred katonáiként az osztrák–orosz birodalmi érdekek védelmében áldozták életüket a **Napóleon** ellen vívott – vesztes – küzdelemben.

A két évforduló közötti párhuzam érzékletes módon világít rá az **idegen érdekek védelme** és a **székely-magyar önvédelem** közötti összefüggésekre, illetve történelmi ellentmondásra. Két és fél évszázaddal ezelőtt az önálló államiságtól és függetlenségtől megfosztott **Erdély** a Habsburg hatalommal szemben védelmezte szabadságát, a birodalom védelmében fegyverbe kényszerített **Székelyföld** pedig ugyanezen birodalmi érdekek ellenében volt kénytelen síkraszállni saját közösségi szabadságjogai védelmében.

A történelem folyamán nemegyszer kerülnek szembe egymással ilyen módon a különféle többségi és kisebbségi, általános és sajátlagos, idegen és nemzeti érdekek. Magyar, illetve kelet-közép-európai viszonylatban hasonló nehéz helyzet elé állít bennünket **a migránsok** mostani inváziója. **Brüsszel** a közös európai érdekekre való hivatkozással akarja korlátozni egyes tagországai – köztük **Magyarország** – szuverenitását.

Székelyföld önrendelkezését hasonló meggondolásokból igyekszik letörni a kizárólagosságra törekvő román államnemzeti hatalom – **jogos önvédelemre** kényszerítve ezáltal székely nemzeti közösségünket.

Kárpátaljai magyarságunk kiszolgáltatott helyzete is intő figyelmeztetés arra, hogy ukrajnai magyar katonáink se idegen nagyhatalmi érdekek szolgálatában vesszenek el, hanem saját közösségük érdekeit védjék és sorait erősítsék.

A madéfalvi veszedelem évfordulóján mindenekelőtt **a nemzeti önvédelem** hősies példáját emelem ki és tartom követendőnek. **Nagy-Románia** lojális polgáraiként, tőlünk, erdélyi magyaroktól és székely-magyaroktól – egy szabad és demokratikus Európában – senki sem vitathatja el az önvédelem elemei jogát, sem pedig ezen alapvető emberi, közösségi jogunk érvényesítésére és keretéül szolgáló **nemzeti autonómiánkat**.

A madéfalvi **siculicidium** menekülésre, tömeges kivándorlásra kényszerítette székely eleinket. A XX. század véres és vértelen „népirtásai" szintén szülőházájuk elhagyására késztették magyarok, székelyek százezreit – és ez a folyamat mindmáig tovább tart.

Mi nem akarunk a világ „**migránsaivá**" válni! Egyesült erővel idehaza keressük boldogulásunk útját. A székely nemzeti ellenállók példájára ezért állunk ki jogaink, szabadságunk és autonómiánk mellett, azzal az újesztendei reménységgel, hogy munkánk és küzdelmünk meghozza gyümölcsét. Adja Isten, hogy így legyen!

FOLYTASSUK IGAZSÁGHARCUNKAT!

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület által **Tőkés László** püspöksége idején meghonosított, több mint két évtizedre visszatekintő hagyomány jegyében 2016. elején is megrendezték Nagyváradon az újévköszöntő ünnepélyt, mégpedig január 9-én. Eredeti célkitűzésének megfelelően a találkozó a váradi és bihari egyházi és polgári közélet nemzeti elkötelezettségű

képviselőit volt hivatott közösségbe vonni, „eszmeiségében pedig hitünk és nemzeti öntudatunk szellemében útnak indítani az új esztendőt" – miként a Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti tanács elnöke által szignált meghívóban olvasható.

Az egyházkerületi székház dísztermében idén is tiszteletüket tették távolabbról érkezett meghívottak, politikusok, közösségi vezetők és közéleti személyiségek, akiket **Török Sándor**, az EMNT Bihar megyei elnöke rendre köszöntött, miután a jelenlévők imádságos lelkülettel meghallgatták **Sándor Lajos** váradújvárosi lelkipásztor újévköszöntő igei beszédét.

Ünnepi nyitóbeszédében az est házigazdája, Tőkés László röviden utalt arra, hogy honnan indultunk 1989-ben, felidézte közösségi szintű eredményeinket és teljesületlen óhajainkat. Az elmúlt esztendő főbb sikereinek kiemelése mellett méltatta a szűkebb pátria azon személyiségeit, akik messze vitték jó hírünket, illetve azokat, akik 2015-ben távoztak el az élők sorából. Emlékeztetett rá, hogy a posztkommunista viszszarendeződés még mindig kísért Romániában, s ha az ország egész népe joggal elégedetlen a társadalmi-gazdasági-politikai folyamatokkal, akkor a romániai magyar nemzeti közösség még inkább az lehet. Ráadásul kontinensünk nyakába szakadt a migránsválság is, rengeteg a konfliktus, és az Európai Unió is megreformálásra szorul. Jövőt fürkésző felvetései-kérdései között első renden a **kihívásokat** említette: választások előtt áll az ország, sok a bizonytalanság határokon kívül és belül, erdélyi magyarságunkat sorozatosan megalázó vegzálások érik a főhatalom részéről, nyelvünk és nemzeti szimbólumaink háttérbe szorítása és üldözése egyvégtében önvédelmi harcra késztet minket a szabadság, igazságosság, jogosság és demokrácia jegyében. Karácsony szeretetüzenetét meghallva és magunkévá téve sem lankadhatunk a zászlóbontás és önvédelem terén, hiszen nekünk ugyanúgy ki kell állnunk erdélyi és magyar, mint európai értékeink mellett. Polgári és hitbeli elkötelezettséggel emeljük magasba és óvjuk a forradalmi magyar és román, a székely és a partiumi, valamint az uniós zászlót – utalt Tőkés László arra, hogy a parlamenti irodája falán lobogó **szimbólumok együttállása** jelképezi 2016 valóságát és esélyeit. Folytatni kell a rendszerváltoztatást, ott kell állni a normalitásért küzdő erők mellett, az európai és magyar nemzeti integrációt párhuzamosan kell megvalósítani, fokozva ugyanakkor az erdélyi magyarság önrendelkezési törekvéseit. Mert mi nem lehetünk sem a meghátrálás, sem a megalkuvás, sem az elvándorlás emberei – mondotta európai képviselőnk, mielőtt Isten gazdag

áldását kérte volna népünkre, egyházainkra, városainkra, közösségeinkre, családjainkra és minden jóakaratú embertársunkra az Úr 2016. esztendejében is.

Az est díszvendége, **Pajna Zoltán**, a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés elnöke tartalmas és átfogó köszöntőbeszédében a határokon átívelő nemzetegyesítés és együttműködés számos aspektusára is kitért.

Tizenkilencedik alkalommal adták át az újévi fogadás keretében a **Közjó Szolgálatában Díjat**, amelyet a Szent László Napokat (is) szervező **Szent László Egyesületnek** ítéltek oda. A szombati ünnepi esemény adott alkalmat az Erdély Magyar Nemzeti Tanács elnökségének arra, hogy átnyújtsa a 2015-ös évre szóló **Kós Károly Díjat**, amelyre két kollektívát is méltónak tartott: a Kossuth Rádió **Határok nélkül** című műsorának alkotógárdáját és a sepsiszentgyörgyi **Háromszék** napilap szerkesztőségét. A laudációk elhangzása után Tőkés László nyújtotta át gratulációk és biztató jókívánságok kíséretében a jelképes díjakat **Zatykó Gyula** főszervezőnek, **Moszkovits János** rádiószerkesztőnek és **Farcádi Botond** főszerkesztőnek.

A szombati ünnepélyen zenei intermezzókkal **Andrejszki Judit** ének- és csembalóművész, **Kiss Adrienn Lívia**, a Fölszállott a páva legfiatalabb elődöntőse és **Imre Kamilla** elsős, az Őszirózsa népdalverseny különdíjasa működött közre. Újévi pohárköszöntőt **ifj. Szilágyi Ferenc** egyetemi docens, a Partiumi Autonómiatanács elnöke mondott. A jótékony célú rendezvényen a Szent László Egyesület javára lehetett felajánlásokat tenni.

AZ ÉV ELSŐ SAJTÓÉRTEKEZLETÉRŐL

A 2016. évi első sajtótájékoztatóján **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke magyar és román nyelven köszöntette a média reprezentánsait január 15-én délelőtt a nagyváradi EP-irodában.

Röviden értékelte az elmúlt esztendőt mind romániai, mind közép- és összeurópai vonatkozásban. Hazai viszonylatban negyedszázaddal a Ceaușescu-rezsim bukása után se rendről, se szabadságról nem beszélhetünk, s a demokratikus rendszerváltozás eddigi rögös útját a romániai sztrádaépítéssel szemléltethetjük: a nagy nekiveselkedés szinte semmit sem eredményezett. Tetemes energia- és pénzráfordítással sem sikerült az ország európai felzárkózása a lakosság által elvárt mértékben és módon. Az **utca hangja** egyértelműen kifejezte tavaly is: az romániai politikai osztály – a magyar parlamenti képviselettel egyetemben – megbukott minden vizsgán, a korrupció a társadalom minden szegmensét befonja. Az RMDSZ például – a többi hazai párthoz hasonlóan – a kommunista örökséget hordozza magával, a korrupció sem idegen tőle, ráadásul a létfontosságú erdélyi magyar ügyeket rendre mind veszteségbe „kormányozta" – mondotta az erdélyi EP-képviselő.

A romániai társadalmi-politikai helyzet értékelését és az általa szükségesnek vélt intézkedéseket és csapásirányokat a **Megalkuvás nélkül** című újévköszöntő nyilatkozatában foglalta össze Tőkés László *(a továbbiakban olvasható)*, különös tekintettel az idei önkormányzati és parlamenti választásokra. „A hitét vesztett magyaroknak az adhatja vissza a szavazókedvét, ha azt látják, hogy a politikában egyébként természetes verseny mellé a megegyezés, az összefogás képessége is társul politikusainkban" – szögezi le az EMNT elnöke, hozzátéve: a románokkal együtt megvívott 1989-es szabadságharcunk szellemében az idei választások alkalmával új rendszerváltozásra kerülhetne sor. „A választópolgároknak valójában nem ilyen vagy olyan, szimpatikus vagy kevéssé szimpatikus, pénzes vagy kevésbe módos személyek, hanem azon értékek és **nemes érdekek** között kell választást tenniük, melyeket az egyes jelöltek és pártok bátran és megalkuvás nélkül képviselnek" – vélte az EP-képviselő, a politikai feddhetetlenség igényét támasztva valamennyi közszereplővel szemben.

A továbbiakban a püspök kitért az egység és az összefogás kérdéskörére, megállapítva: a **szűk pártegység** helyett **széleskörű nemzeti összefogásra** kell törekednünk, ezt kellene támogatnia a magyar kormányzatnak is, a nemzeti önrendelkezés nemes eszméje mellett. Egyebek mellett javaslatot tett a kilencvenes évek elején felvetett és azóta is többször szorgalmazott román–magyar nemzeti kerekasztal megszervezésére.

Tőkés László a sajtótájékoztató elején három fotókompozícióval szemléltette az új esztendő egyes kihívásait. Az EP-iroda falán lobogó öt zászló együttállása a sajátos nemzeti, közösségi, regionális, össznépi és európai érdekek egymást kiegészítő képviseletét szimbolizálja „Most, **az új esztendőben** is zászlót kell bontanunk: az igazságért, a szabadságért s a demokráciáért. Európai, keresztény és nemzeti értékeinkért. Testvéreinkért, családjainkért, ifjúságunkért és – közös jövőnkért" – olvasható az EP-képviselő nyilatkozatában, utalással az európai migrációs válságra és a hazai konfliktusokra. A decemberben kitűzött **partiumi zászló** ellen máris befutott a hatalom

támadása: a helyhatóság a levételére szólította fel a püspököt, ezt is **reklámzászlónak** minősítve, akárcsak korábban a **székely zászlót**. Két másik fotón pedig egyes romániai magyar vezetők láthatók, akik az RMDSZ nevében tévútra vitték, országos és helyi szinten egyaránt, a közképviselet és érdekérvényesítés ügyét – de van köztük olyan is, aki úgymond a korpa közé keveredett...

Ennek kapcsán Tőkés László újból sérelmezte, hogy az RMDSZ továbbra is egyedül rendelkezik azon támogatás fölött, amelyet a román költségvetésből az erdélyi magyarságnak utalnak ki, és az összeget szerinte átláthatatlan módon önmagára és **klientúraépítésre** költi. Önzés és megalkuvás nélkül kellene arra törekednünk, hogy a közös zászló alatt a hamisítatlan magyar érdek és a nemzeti önrendelkezés képviselete útján keressük a kibontakozás útját – vélte –, miközben a kívánatos új rendszerváltozásnak a politikai osztály cseréjével kellene párosulnia. Mintául szolgálhat Románia számára a 2010-ben Magyarországon elkezdődött társadalmi-politikai **reform**, amely államreformmal párosul – mutatott rá az EP-képviselő.

MEGALKUVÁS NÉLKÜL

ÚJÉVKÖSZÖNTŐ NYILATKOZAT

Barankovics István, a magyar kereszténydemokrácia emblematikus alakja ekképpen fogalmazott: „A diktatúra olyan rend, amelyben nincs szabadság. De ahol csak szabadság van rend nélkül, az még nem demokrácia, hanem anarchia. A demokrácia rendet kell jelentsen a szabadságban és szabadságot a rendben."

Talán nem túlzás azt állítani, hogy **a migránsok** százezreinek a szinte ellenőrizhetetlen európai áramlása előbb Magyarországon át, majd a nyugat-balkáni útvonalon keresztül éppen az anarchiába torkolló szabadosság irányába vezet, s az eszményített nyugati liberális demokráciákat létükben veszélyezteti.

Hazai viszonylatban, negyed századdal a Ceaușescu-rezsim csúfos bukása után se rendről, se szabadságról nem beszélhetünk. Ezt az állapotot nevezhetjük: **demokratúrának**. A romániai demokratikus rendszerváltozás eddigi rögös útját találóan szemléltethetjük az elhíresült **román autópálya**-építéssel: nagy pénzért és hosszú idő alatt, íme, ennyire futotta...

A ciános bányászat elleni országos tüntetések, a legutóbbi államelnök-választást övező társadalmi forrongás, majd a bukaresti tűzvész nyomán kirobbant kormánybuktató országos felháborodás – hogy csak néhány esetet említsünk – híven tükrözték a román posztkommunista rendszer és annak politikai elitje iránti mérhetetlen **elégedetlenséget**. Az általános elégedetlenséget még csak az erdélyi magyaroké múlja felül, akik a Ceaușescu-diktatúra homogenizációs politikája örökségének tulajdoníthatóan azóta is kétszeresen hátrányos helyzetet kénytelenek elszenvedni.

Múlt heti újévköszöntő találkozónkon az európai parlamenti irodám homlokzatára kitűzött **zászlók képét** osztottuk ki, ezzel az igei felirattal: „Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért" (Zsolt 60,6). A magyar és a román szabadság lyukas zászlaja, valamint az európai mellett ott látjuk a székely és a partiumi lobogót is, mely utóbbiak miatt hatósági eljárás, majd pereskedés indult.

De akárhogyan is volna: félelem és megalkuvás nélkül zászlót kell emelnünk az igazságért. Most, **az új esztendőben** is zászlót kell bontanunk: az igazságért, a szabadságért s a demokráciáért. Európai, keresztény és nemzeti értékeinkért. Testvéreinkért, családjainkért, ifjúságunkért és – közös jövőnkért.

Aki letöri a zászlót – az elfoglalja a várat. Nemzeti jelképeink tehát messze túlmutatnak önmagukon: magukban hordozzák értékeinket, érdekeinket és identitásunkat. Mindazt, aminek védelmében – zászlót emelve – érdemes harcba szállnunk, fáradságot és áldozatot vállalnunk.

Idén a demokrácia próbája: nagy fontosságú **választások** előtt állunk. Az elégtelenre vizsgázott politikai osztály újabb megmérettetése következik. Eljött az ideje – ahogyan **Klaus Johannis** mondotta – az „új kezdetnek", vagy ahogyan **Dacian Cioloș** fogalmazott: az állam iránti bizalom helyreállításának. Mindketten erdélyiek, közvetlen német és magyar kötődéssel. A románokkal együtt megvívott 1989-es szabadságharcunk szellemében ez a körülmény jó ómen arra, hogy az idei választások alkalmával új rendszerváltozásra kerüljön sor. Erre, ezért emeljük magasba zászlainkat!

A zászló-kompozíció mellett két csoportos **politikusi fotót** is megtekinthetünk: egyiken az RMDSZ három országos vezetője, a másikon három bihari reprezentánsa látható. Őket válasszuk? **Melyiket válasszuk közülük**? A volt elnököt, aki neptuni kényszerpályára vezérelte jobb sorsra érdemes Szövetségünket? Hivatali utódját, aki elődje nyűgét cipeli a hátán, miként a román társadalom a kommunizmus örökségét? Vagy azt a megyei elnököt, akit korrupciós eljárás miatt bírósági felügyelet alatt tartanak a hatóságok? Vagy azt a szenátort az SZKT újraválasztott elnökét, ünnepelt nőszövetségi elöljárót és nagy karriert befutott képvi-

selőtársát, a bihari RMDSZ ügyvezető elnökét, akiket vélhetően a korrupció vádjával szemben védelmet nyújtó mentelmi jog elnyerése céljából röpítettek a magyarság szavazataival Románia parlamentjébe (lásd: Ady-központ ügye stb.)? **Markó Attila** képviselőt már nem is említem, mert őt a magyar egyházi javakat bitorló román hatalom hamis vádak alapján űzte külföldre...

A kérdés – ha csak a felszínt nézzük – nem jó. A mi választásunk ugyanis nem puszta **személyválogatásról** szól. A választópolgároknak valójában nem ilyen vagy olyan, szimpatikus vagy kevéssé szimpatikus, pénzes vagy kevésbe módos személyek, hanem azon értékek és **nemes érdekek** között kell választást tenniük, melyeket az egyes jelöltek bátran és megalkuvás nélkül képviselnek. Ezen jelöltállítási mérce alól még az egyeduralmába betokosodott RMDSZ jelöltjei sem nyerhetnek felmentést. A politikai osztály ellen fellázadt utca elvárásai reájuk is érvényesek.

És ezen a ponton tevődik fel az egység és az összefogás kérdése. **Semjén Zsolt** nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes az **RMDSZ**-szel való „kiegyezés" híveként azon a véleményen van, hogy „mivel az RMDSZ a legerősebb, parlamentbe kerülni képes szervezet, a vele való együttműködés **nemzeti parancs**". Tavaly áprilisban azt is hangoztatta, hogy: „nem fogadható el semmi, ami az RMDSZ-t gyengíti, mert az erős erdélyi magyar képviselet letéteményese az RMDSZ."Húsz évvel ezelőtt hasonló logikával akár azt is mondhatta volna valaki a románoknak, hogy csakis **Ion Iliescura** szavazzanak, mivel toronymagasan ő és az ő „frontja" esélyes az „erős képviseletre"...

De egyáltalán: hol marad a demokratikus **választás szabadsága** – egy olyan pártszövetséggel szemben, mely a létfontosságú erdélyi magyar ügyeket rendre mind veszteségbe „kormányozta"?!

Arról nem is beszélve, hogy az RMDSZ szokványos dicsekvése a maga 85%-nyi voksával nem több, mint az erdélyi magyar választópolgárok alig egyharmadától kapott csekély támogatás – tehát „integrátori szerepéről" szó sem lehet, hiszen erdélyi magyarjaink nagyobb része már el sem megy szavazni.

Gazda Zoltán székely széki elnök jól látja, hogy „az RMDSZ és az ellenzéki magyar pártok egyformán padlón vannak. Ebből a helyzetből csak a magyarság feleszmélése, egy belső »forradalma« mutathat kiutat." A hitét vesztett magyaroknak az adhatja visszza a szavazókedvét, ha azt látják, hogy a politikában egyébként természetes verseny mellé a megegyezés, az összefogás képessége is társul politikusainkban. Éppen ezért támogatom az Erdélyi Magyar Néppárt magyar–magyar politikai együttműködésről szóló javaslatát.

Szili Katalin miniszterelnöki megbízott külhoni autonómiakoncepciókról szóló összegző tanulmányának bejelentése a jelen összefüggésben intő jelnek számít arra, hogy a múló pártpolitikai opportunitásokat, illetve az RMDSZ autonómiával szembeni obstrukciós politikáját meghaladva: a közös zászló alatt, a hamisítatlan magyar érdek és a nemzeti önrendelkezés képviselete útján keressük a kibontakozás útját.

Ennek céljából a **szűk pártegység** helyett **széleskörű nemzeti összefogásra** kell törekednünk, melynek részeképpen – többek között:

- újból összeül az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum,
- végre útjára indítjuk közös autonómiaprogramunkat
- felelevenítjük a '90-es évek elején többször is RMDSZ-határozatba foglalt, román–magyar kerekasztal megszervezésére irányuló indítványunkat.

Mindezek megtárgyalása végett az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** képviseletében találkozóra hívjuk a **Romániai Magyar Demokrata Szövetség** vezetőit.

Nagyvárad, 2016. január 15.

Tőkés László,
az EMNT elnöke

GAZDAFÓRUM A JELENKOR KIHÍVÁSAIRÓL

A Partium Keresztény Egyetem, a Debreceni Egyetem Mezőgazdaság, Élelmiszer-tudományi és Környezetgazdálkodási Kara, valamint a Partium-Debrecen Agrárklub szervezésében gazdafórumra került sor 2016. január 16-án a **Kihívások és megoldási lehetőségek az állattenyésztésben** címmel. A rendezvényen Bihar megye számos településéről, nagyszámú, az állattenyésztésben érdekelt gazda vett részt. Jelen volt **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, a Partium Keresztény Egyetem elnöke is.

Gáspár István, a Partium-Debrecen Agrárklub elnöke nyitotta meg a tanácskozást. A házigazdák részéről **Tolnay István,** a Partium Keresztény Egyetem Igazgatótanácsának elnöke, a debreceniek részéről **Komlósi István** dékán köszöntötte a megjelenteket. Mindketten az immár hagyománnyá lett gazdafórum-sorozat hasznos, közvetlen, szaktanácsadó jellegét, a határon átnyúló kapcsolatok fontosságát emelték ki.

A szarvasmarha tenyésztés jelenkori kihívásait taglalta **Béri Béla** egyetemi docens, különös tekintettel a klímaváltozásra, az új betegségek és kórokozók megjelenésére, valamint a tartástechnológiában, szaporodásbiológiában meglévő lehetőségekre.

Szabó Péter ny. egyetemi docens a sertéstenyésztés kelet-európai helyzetéről, az ágazat fejlesztéséért hozott intézkedésekről és kilátásokról szólt. Jól egészítette ki az előadást **Székely Zsuzsanna** agrármérnöknek, az egyetem nemrég végzett hallgatójának előadása a nagyüzemi sertéstartásról.

Marius Ștefan, a Bihar Megyei Agrárkamara elnöke a romániai támogatási rendszert ismertette a hallgatósággal, majd **Szabó Géza,** az OTP Bank regionális igazgatója bemutatta a pénzintézet által az állattartással foglalkozóknak felkínált hitelkonstrukciókat.

A LENGYELORSZÁGRÓL SZÓLÓ STRASBOURGI VITA

Emlékezetes, hogy tavaly decemberi, utolsó ülésszakán az Európai Parlament négy év leforgása alatt immár az ötödik **magyarellenes állásfoglalását** fogadta el, megismételve azt a júniusi felszólítását, hogy az Európai Bizottság (EB) folytasson mélyreható kivizsgálást az uniós értékek vélelmezett magyarországi megsértése tárgyában.

Az európai törvényhozás idei első strasbourgi ülésszakán – a változatosság kedvéért – a **lengyelországi helyzet** került terítékre. A különbség csupán az, hogy míg a Magyarország ellen irányuló balliberális határozati kezdeményezés előterjesztői között ott találjuk Szanyi Tibor, Niedermüller Péter és Jávor Benedek ellenzéki magyar képviselőket, ezzel szemben a lengyel kormány néppárti ellenzéke mindvégig ellene volt a lengyel kérdés napirendre tűzésének. „Nem akarjuk, hogy Lengyelország ügye lengyel–lengyel vitává torlódjon az Unió fórumán" – jelentette ki **Jan Olbrycht** néppárti delegációvezető a végül mégiscsak napirendre került január 19-i vitát megelőzően.

Tudnivaló, hogy az EP-eljárással párhuzamosan az Európai Bizottság múlt héten **előzetes vizsgálatot** indított Lengyelországgal szemben, az ún. jogállamisági mechanizmus nyitányaképpen. Úgy tűnik, hogy az eljárás kezdeményezőinek a fejében már készen is áll **az ítélet**, hiszen **Martin Schulz** EP-elnök – még mielőtt valami is történt volna – a Jog és Igazságosság (PiS) párt elsöprő lengyelországi választási győzelmét „pucscsnak", kormányzatát pedig „Putyin-stílusú demokráciának" minősítette. A lengyel kérdés tegnapi vitáján **Guy Verhofstadt** belga liberális vezérszónok hasonlóképpen fogalmazott, amikor kijelentette: „Putyin szét akarja verni az európai egységet, s ebben nyújt segítséget neki a Lengyel kormány".

Felszólalásában az európai konzervatívok brit frakcióvezetője, **Syed Kamall** találóan mutatott rá, hogy akik a lengyel kormánypolitikusokat támadják, azok tulajdonképpen a lengyel választók demokratikus akaratnyilvánítását kérdőjelezik meg. Vele összhangban az új lengyel kormány legitimitását még az ellenséges oldal szónokai is kénytelenek voltak elismerni.

Syed Kamall

Beata Szydło

Az ország szuverenitásából kiindulva a vita rendjén felszólaló **Beata Szydło** lengyel miniszterelnök (képünkön) ugyan készséggel állott a kérdések elébe, de fölöslegesnek ítélte, hogy olyan sok időt szenteljenek a témának.

Mivel a magyar képviselőknek ügyrendi okok miatt nem nyílt módjuk a vitában való részvételre, felszólalásukat írásban nyújtották be. A magyar néppárti küldöttség a pártpolitikai szempontokat félretéve fontosnak tartotta, hogy a lengyel nép és Lengyelország iránti szolidaritását **külön nyilatkozatban** is kifejezésre juttassa. **Szájer József** néppárti frakcióalelnök véleménye szerint maga a vita is egy felelőtlen döntés eredménye, mert Európa országait feleslegesen állítja szembe egymással.

Tőkés László erdélyi képviselő a magyar néppárti delegáció tagjainak írásbeli nyilatkozatát nyújtotta be a parlamenthez, mely kritikus módon állapítja meg, hogy: „A baloldali és liberális frakciók újabb pártpolitikai akciója az európai egységet gyengíti, mely a valóban fontos válságok kezelésének feltétele". Képviselőnk álláspontja szerint nem Lengyelország, a lengyel kormány, hanem sokkal inkább az Unió brüsszeli Bizottsága, valamint Parlamentjének balliberális többsége **gyengíti Európa egységét**. Az is kirívó, hogy miközben a nemzetállamok szuverenitását sértő „brüsszelizmus" egyes országokat kipécéz, és eljárást indít ellenük, ezzel szemben kettős mércét alkalmazva például **Románia** vagy **Szlovénia** esetében a jogállamiság és az európai értékek sérelmével mit sem törődik.

„Nem támogatunk Lengyelországgal szembeni szankciókat" – idézi a Fidesz-KDNP képviselőcsoportjának közleménye **Orbán Viktor** miniszterelnököt. „Minden tagállamnak saját joga eldönteni, hogy a nemzeti szuverenitás hatáskörébe tartozó kérdésekben milyen politikát folytat."

NYILATKOZAT: EL A KEZEKKEL A MAGYAR KULTÚRÁRÓL!

Nagy bajban lehet a bihari RMDSZ, hogy a **Megéneklünk, Románia** nacionálkommunista kulturális intézményét mintegy lekopírozva és magyarra átültetve, önnön maga feldicsőítésére és hitelesítésére használja eszközként a Magyar Kultúrát. Elvakult szavazatszerzési igyekezetében a **Magyar Kultúra Napját** egyhetes kulturális propaganda-akciósorozattá degradálja, párt- és kultúraktivistái pedig attól sem riadnak vissza, hogy Kölcsey Ferenc szent nevét olcsó pártpolitikai célok szolgálatába hajtsák.

Tudni való, hogy elsőrenden nem **a tartalommal** van baj, hiszen az elmúlt héten megannyi értékes műsor hangzott el, számos jeles ember és művész lépett fel vagy részesült kitüntetésben. A gond az, hogy a felvonultatott értékeket és személyiségeket az **RMDSZ** saját maga fényezésére, saját pártos érdekei népszerűsítésére igyekezett hasznosítani.

A **Kelemen Hunor** pártelnök fővédnökségével megkoreografált pártrendezvények szervezői, köztük is a korrupció terhe alól szabadulni akaró **Biró Rozália** szenátor és **Szabó Ödön** képviselő, saját maguk legitimálására és permanens választási kampányuk támogatására szereztek meg olyan jóhiszemű, a magyar kultúra iránt elkötelezett szellemi és politikai közszereplőket, mint Németh Szilárd, Vitányi István, Gál Kinga, Prőhle Gergely, Rácz Róbert és Böjte Csaba atya, akik gátlástalan meghívóiktól oly távol állnak, mint Makó Jeruzsálemtől.

„Átpolitizált kultúrünnep" – olvashattuk a jelenség találó jellemzéseként az egyik bihari napilapban. „A magyar nemzet megmaradásának alappillérei a kultúrája, nyelve és hagyományai, amiket nemcsak erkölcstelen politikai célra használni, hanem egyenesen bűn is" – vonja le a szigorú következtetést a cikk szerzője.

Szabó, Biró és **Kiss** kérjenek bocsánatot a Fidesz félrevezetett politikusaitól s az árvák atyjától, Böjte Csabától, valamint azoktól a drága nagyváradi, bihari magyaroktól, akikben ők nem mást, csak szavazókat látnak.

És: el a kezekkel a magyar kultúráról!

Brüsszel, 2016. január 27.

Tőkés László

FEBRUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

Február 1–4. • Strasbourg
Európai Parlamenti munkahét

Február 5. • Nagyvárad, PKE Elnöki Hivatala
Partiumi Keresztény Egyetem – konzultációk
• **Nagyvárad**, EP-iroda
Európai parlamenti fogadónap

Február 6. • Nagyvárad, olaszi református templom
Keresztelési istentiszteleti szolgálat

Február 10–11. • Budapest, Magyarság Háza
Találkozó Szili Katalin miniszterelnöki megbízottal

A Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács soron következő ülésének előkészítése céljából Tőkés László KMAT-elnök hivatalában kereste fel **Szili Katalint,** Orbán Viktor miniszterelnöknek a külhoni autonómiatörekvések összehangolásával felhatalmazott megbízottját. A kötetlen megbeszélésen részt vett még **Csóti György**, a Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója és **Nemes Csaba** minisztériumi főtanácsadó, erdélyi képviselőnk fővárosi EP-irodájának vezetője.

• **Lillafüred,** Palotaszálló
A Fidesz-KDNP kihelyezett frakciószövetségi ülése

A vendéglátó Borsod-Abaúj-Zemplén megye képviseletében **Csöbör Katalin** országgyűlési képviselő, Miskolc város nevében pedig **Kriza Ákos** polgármester köszöntötte az egybegyűlteket, köztük az Európai Parlament magyar néppárti képviselőit. A Fidesz nevében **Kósa Lajos**, a KDNP nevében pedig **Harrach Péter** frakcióvezetők tartottak nyitóbeszédet. Az első ülésnapon tartotta meg politikai tájékoztatóját **Orbán Viktor** kormányfő, Fidesz-elnök. A miniszterelnöki beszámoló és a hozzá kapcsolódó felszólalások jelentős része a migrációs válságról szólt. **Tőkés László** európai parlamenti és külhoni megközelítésből szólt a témához, az erdélyi magyarság túlnyomó többségének támogatásáról biztosítva a magyar kormány migrációs politikáját. Ugyanakkor felvetette az erdélyi magyarok folytatódó elvándorlásának a kérdését, arra kérve a kormányt, hogy a külhoni magyarok támogatását célzó intézkedései meghozatalakor minden esetben igyekezzék ellensúlyozni azok kitelepedésre ösztönző, elszívó hatását. „Mi nem vagyunk migránsok – jelentette ki erdélyi képviselőnk –, célunk a szülőföldünkön való megmaradás, nem pedig az, hogy Európa vándorainak számát gyarapítsuk."A frakciószövetségi ülés másnapján az Országgyűlés napirendjén szereplő fontos kérdésekben tartottak eligazító előadást **Simicskó István** honvédelmi, **Fazekas Sándor** földművelésügyi,

Seszták Miklós fejlesztési, **Pintér Sándor** belügyi és **Trócsányi László** igazságügyi miniszterek.

Február 12. • Budapest, Magyarság Háza
A Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács ülése
Másfél éves szünet után ült össze a Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács (KMAT), amelynek legutóbbi ülésére 2014 júliusában, Bálványosfürdőn került sor. Időszerűvé vált a Kárpát-medencében azóta történtek értékelése, az autonómia ügyének számbavétele a tagszervezetek beszámolója alapján, s az európai, nemzetközi helyzet áttekintése az autonómiaküzdelem vonatkozásban – állt a tagszervezeteknek küldött meghívóban. (Lásd az erről szóló összefoglalónkat.)
Sajtóértekezlet

Február 13. • Maglód
A Kárpát-medencei Magyarok Találkozója
A Pest megyei településen a helyi **polgári kör** kezdeményezésére és a fiatal város önkormányzatának hathatós támogatásával idén már a tizedik alkalommal rendezték meg a **Kárpát-medencei Magyarok Találkozóját**. (Lásd az erről szóló beszámolót.)

Február 15. • Nagyvárad
A Partium Keresztény Egyetem és a Sapientia Alapítvány közös válságkezelő tanácskozása
Az 1999-ben alakult PKE, valamint a 2000-ben létrejött Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem közös alapítványi hátterét, illetve finanszírozását a kolozsvári székhelyű Sapientia Alapítvány biztosítja. **Kató Béla** kuratóriumi elnök kezdeményezésére rendkívüli válságkezelő tanácskozásra került sor, mely végleges módon volt hivatott rendezni a gazdaságilag csődközelbe jutott PKE sorsát. A szűk- és zártkörű megbeszélésen a nagyváradi egyetem küldöttségét **Tőkés László**, az Alapítók Tanácsának elnöke és **Pálfi József** mb. rektor vezette. A kritikus helyzet nyílt kibeszélése nyomán az Alapítvány elvárásainak megfelelő válságkezelő intézkedési terv elkészítésében egyeztek meg a felek.

Február 15–18. • Brüsszel
Európai Parlamenti munkahét

Február 18. • Nagyvárad, egyházkerületi székház

A PKE Alapítók Tanácsának ülése
A **Sapientia Alapítvánnyal** előzetesen közölt megállapodás értelmében az Alapítók Tanácsa határozott intézkedéseket irányzott elő az egyetemi válság hatékony kezelése, tanintézetünk önállóságának a megőrzése céljából. **Tőkés László** AT-elnök a megosztó személyi ellentéteken való felülemelkedést és az egyetem ügyének szolgálatában való összefogást szorgalmazta a vezetőség körében.

Február 19. • Nagyvárad
Fogadónap a Partium Keresztény Egyetem ügyében

Február 21. • Nagyvárad, egyházkerületi székház
Bocskai-zarándoklat
Idén ismét megtartották, immár tizedik alkalommal, a **Bocskai István** emlékére szervezett zarándoklatot, melynek rendjén a magyarországi hajdúvárosok és Hajdú-Bihar megye küldöttsége a fejedelem életéhez kapcsolódó egyes helyszíneket keresett fel február 20-án és 21-én, köztük Nagyváradot is, ahol Tőkés László fogadta a csoportot. (Beszámolónkat lásd kiadványunkban.)

Február 22–25. • Brüsszel
Európai Parlamenti munkahét

Február 23. • Brüsszel
Az Iszlám Állam vallási üldözötteinek tanúvallomása – közmeghallgatás az Európai Parlamentben

Február 26. • Budapest, Benczúr Hotel
A Cigány Tudományos és Művészeti Társaság jubileumi nemzetközi konferenciája
Február 26-27-én tartotta 25., jubileumi konferenciáját a CTMT, amelyen meghívottként vett részt és szólalt fel Tőkés László erdélyi EP-képviselő. (Lásd az erről szóló tudósítást.)
• **Budapest,** Újszínház
Színházi bemutató: Fazekas István: Béres
A színmű – **Béres József** Széchenyi-díjas, világhírű kutató-feltaláló élete és tudományos munkássága bemutatásával – amolyan korrajzként fest megrendítő képet a Kádár-korszakról (is). A Kerényi Imre rendezte produkcióban az Újszínház társulatának majd minden tagja szerepet kap és nyújt emlékezetes alakítást.

Február 29. – Március 2. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

SZERBIA ÉS KOSZOVÓ ÜGYÉBEN TARTOTTAK VITÁT AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

Minekutána az előző nap délutánján sor került a plenáris vitájukra, február 4-én délben az Európai Parlament nagy szótöbbséggel szavazta meg a **Szerbiáról** szóló 2015. évi eredményjelentést, valamint a **Koszovó** európai integrációs folyamatáról szóló dokumentumot. A két jelentéshez **Tőkés László** európai képviselő is számos módosító indítványt nyújtott be, melyeket a Külügyi Bizottságnak a vitát megelőző januári ülésén a különböző politikai csoportok csaknem egyöntetűen támogattak.

Elégtétellel állapítható meg, hogy a néppárti **David McAllister** jegyezte szerbiai jelentés külön alfejezetben foglalkozik a **kisebbségi kérdéssel**, mint ahogyan az is, hogy a beérkezett módosítók többsége szintén ehhez a kérdéskörhöz kapcsolódott. Ez nagymértékben a magyar néppárti delegációnak köszönhető, mely kiemelt figyelmet szentel a külhoni – ezenképpen a délvidéki – kisebbségi magyarság ügyének, és együttes erővel képviseli érdekeiket.

A szerbiai kisebbségi jogok tekintetében erdélyi képviselőnk **módosító javaslatai** – egyebek mellett – a kisebbségi nemzeti tanácsokról szóló törvényre, a kommunizmus idején elállamosított javak visszaszolgáltatására, valamint a kisebbségi lakosság széleskörű és egyenjogú anyanyelvű tájékoztatására irányultak. Új nyelvhasználati törvény meghozatalát szorgalmazta, mely a kisebbségi nyelvek szabad és egyenrangú használatát biztosítaná a tartományi és községi közigazgatásban, valamint az állami hivatalokban. A választási törvény vonatkozásában felhívta a figyelmet arra, hogy több nemzeti kisebbség, köztük az őslakos **vlach/román** etnikai közösség nem jut az összlakosságon belüli számarányának megfelelő méltányos képviselethez – szavatolt számú mandátumhoz – a szerb parlamentben. A történelmi múlt hiteles feltárása érdekében javasolta a nemzeti irattárak megnyitását, illetve az egykori jugoszláv titkosszolgálat, az **UDBA** titkosítás alatt álló iratállományának a hozzáférhetővé tételét.

Amint az köztudott, a Fidesz-KDNP európai képviselői között a délvidéki **Deli Andor** és a kárpátaljai **Bocskor Andrea** is helyet foglal. A szerbiai magyar közösség szempontjából fontos országjelentéshez számos módosító indítványt Deli Andor készített elő, melyekhez határon túli, valamint több magyarországi kollégája is csatlakozott – köztük Tőkés László erdélyi képviselő. Ezek a javaslatok – egyebek mellett – a kisebbségi nemzeti tanácsok hatáskörének a kiszélesítését és azok méltó és ellenőrizhető finanszírozását indítványozták, továbbá az EU által a szerb kormánytól megkövetelt, teljes értékű **kisebbségi cselekvési terv** benyújtását sürgették.

A **koszovói jelentéshez** benyújtott módosító indítványaiban erdélyi képviselőnk a hajdani jugoszláviai albán kisebbség mostani államában élő kisebbségek fokozott védelmét szorgalmazta, a vonatkozó jogszabályok maradéktalan végrehajtása révén, valamint az uniós tagállamokban alkalmazott bevált gyakorlatok mintájára. Ezzel együtt a különböző egyházak és vallási felekezetek közötti jog- és esélyegyenlőség biztosítása mellett foglalt állást.

Az EP plenárisán lezajlott, tegnapi vitában Tőkés László síkra szállt azért, hogy a kisebbségvédelmi követelmények betartása **alapvető kritériuma** legyen Szerbia integrációjának. „Ezek teljesítése megkerülhetetlen előfeltétele legyen az ország uniós csatlakozásának" – mondotta.

Koszovó vitájában szintén a kisebbségi kérdések megoldására helyezte a hangsúlyt, éppen olyan következetességgel védve **a szerb** kisebbség jogait, mint amiképpen ezt a szerbiai **magyar** és **román (vlach)** közösségek esetében is tette. „Európai integrációjuk során Koszovó és Szerbia óhatatlanul egymásra vannak utalva. Csak rajtuk múlik, hogy egymást erősítve jutnak be, vagy egymást gátolva maradnak ki az Unióból" – zárta beszédét képviselőnk.

Deli Andor

HOZZÁSZÓLÁS
A SZERBIÁRÓL SZÓLÓ ORSZÁGJELENTÉSHEZ

Csak üdvözölni lehet, hogy egy nehéz év után, tavaly decemberben végre elkezdődtek **a csatlakozási tárgyalások** Szerbiával. Az érdemi előrelépéshez viszont az szükséges, hogy a jelképes nyitás nyomán, ebben az esztendőben a 23. és a 24. tárgyalási fejezetekre is sor kerüljön, vagyis Szerbia **tényleges eredményeket** mutasson fel a demokratikus jogállamiság, a törvényhozás és az igazságszolgáltatás, valamint az alapvető emberi és kisebbségi közösségi jogok terén.

Jellemző, hogy a McAllister-jelentéshez beérkezett módosító indítványok legnagyobb része a **kisebbségi jogok** körébe tartozik. A múltban többször is előfordult, hogy egyes országok csatlakozásakor az Unió túlzott engedékenységet tanúsított a kisebbségi ügyek tekintetében. Ne essünk ugyanebbe a hibába Szerbia esetében!

Romániai magyarként a **szerbiai magyarok** és **románok/vlachok** érdekeit védve: maximális elvárásokat támasztok a kisebbségi cselekvési terv, illetve Szerbia kisebbségpolitikája iránt. Ezek teljesítése megkerülhetetlen előfeltétele legyen az ország uniós felvételének!

Strasbourg, 2016. február 3.

Tőkés László
EP-képviselő

HOZZÁSZÓLÁS
A KOSZOVÓ INTEGRÁCIÓS FOLYAMATÁRÓL SZÓLÓ JELENTÉSHEZ

A fiatal koszovói állam számára rendkívüli és gyors előrelépést jelent, hogy tavaly októberben az Unióval aláírhatta a **Stabilitási és társulási egyezményt**. Az európai közösség támogatása azonban távolról sem jelenti azt, hogy a volt jugoszláv tartomány eddig elért eredményeivel elégedettek lehetnénk.

Miközben joggal várhatjuk el, hogy az Unió még hátralévő, további öt állama is ismerje el **Koszovó** függetlenségét, **Szerbia** pedig normalizálja hozzá fűződő viszonyát – ugyanakkor az új albán állammal szemben is joggal támasztjuk azt az igényt, hogy minden tekintetben zárkózzon fel az Unióhoz, hajtsa végre a szükséges reformokat, küzdje le a korrupciót és az erőszakot, mindenekelőtt pedig a területén élő **szerb közösségnek** biztosítsa azon jogokat, melyeket előző kisebbségi állapotában maga is joggal követelt meg az akkori szerb állami többségtől.

Európai integrációjuk során Koszovó és Szerbia óhatatlanul egymásra vannak utalva. Csak rajtuk múlik, hogy egymást erősítve jutnak be, vagy egymást gátolva maradnak ki az Unióból.

Strasbourg, 2016. február 3.

Tőkés László
EP-képviselő

BUDAPESTEN ÜLÉSEZETT A KMAT

Másfél éves szünet után ült össze a **Kárpát-medencei Magyar Autonómia Tanácsa** (KMAT) **2016. február 12-én** Budapesten, a Magyarság Házában. A testület 2004. június 16-án alakult meg Nagyváradon, több határon túli magyar politikai és polgári szervezet társulásával. Az alapítók célja az volt, hogy olyan fórumot hozzanak létre, amely lehetővé teszi a Kárpát-medencei magyarság autonómiatörekvéseinek egységes képviseletét. Ezen kívül a testület célul tűzte ki a magyar nemzeti közösségek diszkriminációjának megszüntetését, a teljes egyenlőséghez szükséges nemzetközi segítség megszerzését, egy átfogó Kárpát-medencei autonómiarendszer kidolgozását, valamint a nemzeti önazonosság megőrzésének szolgálatát.

A KMAT legutóbbi ülésére 2014 júliusában, Bálványosfürdőn került sor. Időszerű vált tehát a Kárpát-medencében azóta történtek értékelése, az **autonómia ügyének** számbavétele a tagszervezetek beszámolója alapján, az európai, nemzetközi helyzet áttekintése az autonómiaküzdelem vonatkozásban – állt a tagszervezeteknek küldött meghívóban.

Az ülés házigazdája a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága volt. Kényszerű távollétében **Potápi Árpád János** államtitkár levélben köszöntette a tanácskozókat. A **Szilágyi Péter** helyettes államtitkár által felolvasott üzenetben a nemzetpolitikáért felelős államtitkár megerősítette: alkotmányos kötelezettségeinek eleget téve a magyar kormány minden rendű és rangú támogatást igyekszik megadni a határon túli magyar nemzetrészeknek, éljenek azok kisebbségben, szórványban vagy diaszpórában. Ebbe szervesen beleillik az a támogatás, amit a kormányzat az autonómiatörekvések, illetve ezek összehangolása és egységesítése céljaira biztosít. **Schöpflin György** politológust, európai parlamenti képviselőt idézve sajnálkozását fejezte ki az államtitkár, amiért a fejlett európai országok nem hajlandók tudomásul venni: a nyugati, működő autonómiák és a Kelet-Közép-Európában óhajtott közösségi önrendelkezés között nincs lényeges különbség. Ami ott elfogadott és üdvös, annak itt is létjogosultsága van. A magyar kormánynak és a határon túli magyar autonomistáknak együttesen kell demonstrálniuk a nemzeti közösségek önrendelkezési törekvéseinek **természetes** és **legitim** voltát – utalt rá a KMAT-hoz intézett üzenetében Potápi Árpád János.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke KMAT-elnöki minőségében üdvözölte a házigazdákat, a meghívottakat és a tagszervezetek küldötteit, sajnálattal állapítva meg, hogy a Magyar Közösség Pártja ugyanúgy nem vesz részt a tanácskozáson, mint a megfigyelői státussal rendelkező RMDSZ. A felvidékiek a választási kampány hajrájára hivatkozva mentették ki magukat, két erdélyi alakulat, az RMDSZ és a Magyar Polgári Párt viszont válaszra sem méltatta a meghívást. Az autonómia ügyében elengedhetetlen a nemzeti összefogás – hangzott el az ülés szünetében tartott sajtótájékoztatón is a konklúzió, amit a média jó érzékkel szűrt le és közvetített a nap folyamán.

Az ülés első felében megtörtént az autonómia ügyének számbavétele a Kárpát-medencében, a tagszervezetek megjelent képviselőinek beszámolói alapján. A Székely Nemzeti Tanács nevében **Izsák Balázs** elnök, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nevében **Sándor Krisztina** ügyvezető elnök, az Erdélyi Magyar Néppárt nevében **Toró T. Tibor** alelnök szólt. A Vajdasági Magyar Szövetség részéről **Bús Ottó** intézőbizottsági elnök, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt nevében **Csorba Béla** elnök, a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége képviseletében **Csonka Áron** elnök tartott beszámolót. **Brenzovics László** elnök a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, **Jakab Sándor** elnök a Horvátországi Magyarok Demokratikus Közössége, Ábrahám Borisz alelnök a Muravidéki Magyar Nemzeti Önigazgatási Közösség, **Deák Ernő** volt elnök pedig az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége képviseletében szolgált tájékoztatással. A beszámolók nyomán az az összkép alakult ki, hogy a legutóbbi KMAT-ülés óta nem történt érdemi előrelépés autonómiaügyben, a nemzetközi helyzet s a különféle regionális vagy kontinentális válságok miatt esetenként és helyenként inkább visszalépés tapasztalható.

Az ülésen meghívottként vett részt **Szili Katalin** miniszterelnöki megbízott, akit a határon túli magyar közösségek autonómiaügyeinek koordinálására kért fel **Orbán Viktor** kormányfő, s aki az örvendetesnek mondható konvergenciák leltározása és a sajnálatos divergenciák áthidalása terén elértekről szólva emlékeztetett: neki nem a diktálás a feladata, hanem a közvetítés és egyeztetés. A budapesti kormányzat nem gyámkodni, hanem segíteni akar az autonómiakérdésben, e tekintetben viszont mindent megtesz, amit megtehet.

Tőkés László – aki a magyar kormánypártok lillafüredi kihelyezett frakcióüléséről érkezett a KMAT-ülésre – a kormányfőt idézte, aki szerint eljött az ideje az improduktív belső konfliktusok lezárásának. Ez különösen fontos az autonómia ügyében – mutatott rá a KMAT elnöke. Szerinte a határok fölötti nemzetegyesítés mellett **a külhoni magyarság önrendelkezése** az a politikai intézmény és érték, amelyen a nemzetpolitika nyugodhat, ebben a kérdésben viszont elengedhetetlen a **nemzeti összefogás**. Felül kell emelkedni a pártpolitikán, és egységet kell teremteni a sokféleségben. Önösszeszedésre is szükség van, mert az autonómia ügyében tapasztalható egy helyben topogás sehová nem vezet. A KMAT folytatni kívánja a megkezdett munkát, és kellő elszántságra buzdítja a tagszervezeteket.

Izsák Balázs a közelgő **székely szabadság napjára** hívta fel a figyelmet. Ez a március 10-e arról is szól, hogy a demokratikusnak és jogállamnak mondott Romániában érvényesül-e a gyülekezés alapvető emberi joga és szabadsága – mutatott rá. A tervezett nagyszabású marosvásárhelyi demonstráció azt is bizonyítani hivatott, hogy az **autonómiamozgalom** nem lankad Erdélyben.

Szintén meghívottként vett részt az ülésen **Kántor Zoltán**, a Nemzetpolitikai Kutatóintézet igazgatója, valamint **Csóti György**, a Kisebbségi Jogvédő Intézet igazgatója, aki a magyar kormány által támogatott civil szervezetet és annak jogsegélyszolgálatát mutatta be. Megítélése szerint a KMAT és a KJI között többféle együttműködési lehetőség létezik, az egyik ilyen pászma az a **kisebbségvédelmi monitoring-rendszer** lehetne, amelynek létrehozásáról a 2014-es bálványosfürdői ülésén döntött a tanács.

A KMAT pénteki ülésén **Bedő Árpád** személyében megválasztották a testület új titkárát, megköszönve ugyanakkor a visszavonuló **Mécs László** jó évtizedes önzetlen munkáját. Megállapodás született arról is, hogy idén két **autonómiakonferenciát** szervezzenek, Kárpát-medencei, illetve nemzetközi szinten.

A X. KÁRPÁT-MEDENCEI MAGYAROK TALÁLKOZÓJÁRÓL

A Pest megyei **Maglódon** a helyi polgári kör kezdeményezésére és a fiatal város önkormányzatának hathatós támogatásával idén már a tizedik alkalommal rendezték meg a **Kárpát-medencei Magyarok Találkozóját**. A hagyományossá vált, három napos eseménysorozat célja a trianoni békediktátum következtében szétszakadt magyar nemzet összetartozásának erősítése, hagyományos értékeinek ápolása, a határon belüli és kívüli települések együttműködésének elősegítése, egymás kölcsönös megismerése. A találkozó jótékonysági rendezvény is egyben: minden esztendőben a külhoni magyarság egy-egy nehéz helyzetben lévő közösségének sietnek segítségére a szervezők és részvevők. Tavaly Kárpátaljának juttatták adományaikat, idén pedig a **pusztinai Magyar Ház** felépítéséhez járultak hozzá.

A jubileumi találkozó vendégeként és fővédnökekét **Tőkés László** püspök, európai parlamenti képviselő a 2016. február 13-i műsoros gálaesten vett részt és tartott beszédet. Az egybegyűlteket **Tabányi Pál** polgármester köszöntötte, majd **Petrovics János**, a Maglódi Polgári Kör elnöke szólt a népes közönséghez, testvéri hazafisággal szólítva meg a Kárpát-medence minden részéből összesereglett vendégeket.

Nyisztor Ilona vezetésével nagy sikert arattak a csángó magyar pusztinai hagyományőrzők. A fellépők sorában szerepeltek még a székelyföldi **Lövéte** fiataljai, az erdélyi **Magyarlapád** néptánccsoportja, az ausztriai **Felsőőr** népdalköre, valamint a helybéliek művészi csoportjai. A felvidéki **Hosszúszó** műsorát azért is kísérte különleges figyelem, mert Maglód testvér-települési kapcsolatra lépett a gömöri községgel. Az estélyen – többek között – képviseltette magát Komárom és Dunaszerdahely, a kárpátaljai Bereg-

APÁINK NYOMDOKAIN

X. Kárpát-medencei magyar találkozó

szász, a bácskai Doroszló és a drávaszögi Várdaróc, valamint a magyarországi Mátraszentimre.

Tőkés László védnöki beszédében őszinte elismerését fejezte ki a hagyományteremtő polgári közösség iránt, mely határtalan **nemzeti összetartozásunkat** építő kezdeményezésével évekkel megelőzte a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvény elfogadását (2010). A hónapok óta zajló migrációs áradat összefüggésében idézte **Pál apostolt**, aki arra tanította a galáciabelieket, hogy „míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképpen pedig a mi hitünknek cselédeivel" (Gal 6,10). Vagyis: mindenekkel tartozunk jót cselekedni, éspedig a bajba jutott idegenekkel is – de leginkább mégiscsak „**hitünknek cselédeivel**", vagyis a velünk egy hiten lévőkkel, a hozzánk tartozókkal, hit- és nemzettársainkkal. A „keresztyén gyökereiről" megfeledkező Európa saját identitását tagadja meg, amikor az idegen vallású jövevények „emberi jogait" előbbre helyezi saját polgárai jogainál, értékeinél és érdekeinél – mondotta. A puszta megmaradásukért küzdő **csángók** sorsát a szerbiai **vlachok** helyzetével állítva párhuzamba, az iránt uk való cselekvő szolidaritást méltatta, **Európa** és **a nemzet** felelősségét kérve szánom védelmükben, nemzeti kultúrájuk, hitük és anyanyelvük megőrzése érdekében.

Február 14-én délelőtt a Kárpát-medencei találkozó ökumenikus hálaadó istentisztelettel ért véget a maglódi evangélikus templomban, melynek perselyes bevételét a pusztinai Magyar Ház céljaira ajánlották fel.

KÖZMEGHALLGATÁS AZ EMBERJOGVÉDŐKRŐL

2016. február 17-én az emberjogvédőkről tartott közmeghallgatást az Emberi Jogok Albizottsága (DROI). **Andrea Rocca,** a Front Line Defenders nemzetközi szervezet képviselője összefoglaló tájékoztatást nyújtott az **emberjogvédők** (human rights defenders) helyzetéről a világ országaiban. Nyilvántartásuk szerint 2015 folyamán 156 jogvédő esett áldozatul az erőszaknak, amelynek hátterében az esetek többségében az állami szervek állnak. Az emberi jogok védelmezőinek üldözésében Közel-Kelet, Ázsia, Észak-Afrika és Dél-Amerika egyes országai tűnnek ki, Oroszország és Kína pedig élen járnak ezen a téren.

Manuela Picq, Németországban élő jogi aktivista megrázó tanúságtétele a lesújtó **ecuadori állapotokról** szólt. Közülük származó élettársával együtt az őshonos indiánok jogaiért szálltak síkra – ennek következtében azonban folyamatos hatósági megtorlásnak voltak kitéve, és ő maga is csak erőteljes nemzetközi nyomásra szabadult a börtönből, és menekülhetett külföldre.

Az Európai Unió kiemelt kötelességének tartja a nemegyszer életveszélyben forgó emberjogvédők oltalmazását. Az Európai Közösség tavaly új védelmi mechanizmust léptetett életbe támogatásuk és védelmezésük végett, és erre a célra, a 2016–2020-as időszakra 250 millió eurót különített el költségvetésében. Ezzel együtt a meghallgatás előadói és **Elena Valenciano** albizottsági elnök azt hangsúlyozták, hogy a pénzbeli segítségnél is fontosabb a **politikai támogatás**, amit az előző időkben az Európai Külügyi Szolgálat, az EU diplomáciai testülete igencsak elhanyagolt. A hozzászólók az emberjogvédők fokozott védelmére szólítottak fel az Unió intézményeit, és védelmük hatékonyabbá tételére nézve tettek konkrét javaslatokat.

Tőkés László erdélyi képviselő saját tapasztalatait osztotta mega a részvevőkkel – a Ceaușescu-diktatúra idejéből. A jogvédők elszigetelt, reménytelenül magányos helyzete vonatkozásában elmondta, hogy annak idején milyen fontos volt számára az Amerikai Egyesült Államok bukaresti nagykövetségének védelmet jelentő érdeklődése, és hogy kockázatos módon miképpen kereste a kapcsolatot a **külföldi egyházakkal**. Az Uniónak követi rendszere révén az eddigieknél is jobban oda kell figyelnie a magányos harcukat vívó jogvédőkre – mondotta –, mivel megítélése szerint az ismert esetekhez viszonyítva még mindig többen vannak azok, akiket az elnyomó rezsimek úgy elrejtenek és leszerelnek, hogy a világ tudomást sem szerez róluk. Képviselőnk külön is felhívta a figyelmet az olyan abszolút diktatúrákra, mint Észak-Korea, valamint a kommunista **Kínára**, mellyel szemben – gazdasági meggondolásból – nemegyszer még az Unió, illetve annak egyes tagországai is vétkes engedékenységet tanúsítanak.

A TIZEDIK BOCSKAI-ZARÁNDOKLATRÓL

Idén ismét megtartották, immár tizedik alkalommal, a **Bocskai István** emlékére szervezett **zarándoklatot**, melynek során a magyarországi hajdúvárosok és Hajdú-Bihar megye küldöttsége a fejedelem életéhez kapcsolódó egyes helyszíneket keresett fel február 20-án és 21-én.

2007 óta minden évben megszervezik a Bocskai-zarándoklat nevű körutazást, a történelmi Magyarország különböző régióit felkeresve, ráérés és lehetőség szerint. Ezeken rendszerint a Hajdú-Bihar megyei önkormányzat és a Bocskai István Emlékbizottság képviselői, a hajdúsági polgármesterek, önkormányzati képviselők és meghívottaik vesznek részt, köztük előadóművészek és újságírók is.

Idén csupán másfél nap állt a zarándokok rendelkezésére, ezalatt Hajdúnánást, Debrecent, Kolozsvár, Gyulafehérvárt, Nagyenyedet és Nagyváradot tudták útba ejteni. Ez utóbbi állomásukon **Tőkés László** püspök, európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke fogadta őket a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházában, amely jelenleg a Partiumi Keresztény Egyetemnek is otthona. A díszteremben megtartott vasárnap déli kölcsönös köszöntésen az EMNT, a KREK, az Erdélyi Magyar Néppárt, a Pro Universitate Partium Alapítvány, az ifjúság és a váradi polgárok képviselői voltak jelen. Az egyházkerület előző püspöke igei alapú üdvözlőbeszédében Dávid királytól Bocskai fejedelemig vont történelmi ívet, az ország- és nemzetegyesítés közös nevezője mentén.

Erdély egyik nagy politikai-katonai vezetőjét méltatva Tőkés László kiemelte: a fejedelemnek rövid uralkodása alatt ereje volt a szabadságharchoz éppúgy, mint az építkezéshez. Utalva a mai évfordulóra – 1605-ben épp ezen a napon választották fejedelemmé Bocskai Istvánt az erdélyi rendek Nyárádszeredában –, valamint a megemlékezés helyszínére, elmondta: Bihar megye egykori főispánjára, Várad kapitányára, az egész Partium urára, Erdély fejedelmére, Magyarország megkoronázott királyára úgy kell emlékeznünk, mint egy olyan reálpolitikusra, ügyes diplomatára és kiváló hadvezérre, aki a 17. század elejére szinte teljesen elpusztult magyar államiságot megmentette, folytonosságát biztosította. Erdély aranykorának megalapozójaként nagyformátumú államférfivá avatta az is, hogy egyszerre **védte** és építette az országot és az egyházat. Bocskai Erdély szuverenitásának és a királyi Magyarország jogállásának megtartásában épp olyan elévülhetetlen érdemeket szerzett, mint a tizenöt éves háború lezárásában. A régió pacifikálásának és a hajdúk letelepítésének történelmi áthallása az, hogy mi magunk is a helytállás népe kellene legyünk, nem az elvándorlásé – mondotta európai képviselőnk napjaink kihívásaira, népmozgásaira utalva.

A határok fölötti **nemzetegyesítés** egyik jelképeként is felfogható a Bocskai-zarándoklat – mondotta köszöntésében **Tasi Sándor**, a Hajdú-Bihar Megyei Közgyűlés alelnöke, aki a körút utolsó állomásán is vázolta Bocskai életútját és tetteit, a fejedelem politikai végrendeletének szavaival zárva beszédét.

Kátai Zoltán Tinódi-lant díjas énekmondó, népzenész a 16-17. századból ránk maradt, ismert és ismeretlen szerzőktől származó históriás énekeket adott elő, legtöbbjük magáról Bocskairól és koráról szólt.

Az emlékezők ezt követően a székház belső udvarán kialakított „partiumi panteonban" elhelyezték a tisztelgés koszorúit Bocskai István emléktáblája – Győrfi Lajos karcagi szobrászművész 2009-ben felavatott alkotása – alatt, és elénekelték a Himnuszt.

KÖZMEGHALLGATÁS A KÖZEL-KELETI ISZLAMISTA TERRORRÓL

Február 23-án az Európai Parlamentnek a vallásszabadság kérdésével foglalkozó frakcióközi munkacsoportja (Intergroup of Religious Freedom and Belief) rendkívüli közmeghallgatást tartott Brüsszelben az Iszlám Államnak (ISIS/Dáis) az emberiesség ellen elkövetett bűncselekményei tárgyában. **Marian Harkin** ír liberális, **Miltiadis Kyrkos** görög szocialista, **Lars Adaktusson** svéd néppárti és **Tőkés László** erdélyi képviselők a rendezvény házigazdáiként **Nadia Murad Taha** 21 éves jezidita szíriai menekültet és **Majed El Shafie** egyiptomi üldözött keresztény lelkipásztort látták vendégül.

Bevezető szavaiban Harkin képviselőasszony emlékeztetett arra, hogy az **ISIS** által elkövetett közel-keleti vérengzések tárgyában elfogadott januári EP-határozat kertelés nélkül kimondta, hogy ezek a tömeges és szisztematikus módon elkövetett bűncselekmények háborús bűnöknek és emberiesség elleni bűncselekményeknek számítanak. „Az ún. ISIS/Dáis népirtást követ el **a keresztények, a jezidíták** és más olyan vallási és etnikai kisebbségek ellen, amelyek nem értenek egyet annak iszlám ideológiájával, éppen ezért vele szemben a népirtás bűntettének megelőzéséről és büntetéséről

szóló 1948. évi ENSZ-egyezmény értelmében kell fellépni" – olvasható a dokumentumban. Ennek megfelelően a mai rendezvénynek is az a célja, hogy a nagy többséggel elfogadott határozatba foglalt, a népirtást leleplező és elítélő vállalásokra ráerősítsen, további konkrét cselekvésre szólítva fel az **Unió Külügyi Szolgálatát** és a tagállamokat, a keresztények és valamennyi vallási kisebbség védelmében.

Tanúvallomásában Nadia Murad Taha rámutatott, hogy a Közel-Keleten az Iszlám Állam a keresztény és más etnikai-vallási kisebbségekkel szemben valóságos **népirtást** hajt végre. 2014-ben, az Észak-Irakban fekvő, főként kurdok és jeziditák lakta **Szindzsár** város és környéke ostromának következtében több mint ötvenezer jezidi vallású civil menekült el. Több ezer férfit végeztek ki, közel hatezer nőt, leányt és gyermeket raboltak el és tartanak fogságban mind a mai napig. A terrorszervezet kegyetlen garázdálkodásának maga Nadia is áldozatául esett, majd miután a fogságból sikerült kiszabadulnia, azóta is azon fáradozik, hogy a terrorizmus áldozatai számára a nemzetközi közösség védelmét megszerezze, asszony- és leánytársait a szexrabszolgaságból kiszabadítsa. Az elkövetett atrocitásokkal és bűntettekkel szemben azonban a nemzetközi közösség alig lép fel – állapította meg sajnálattal. Aki kiszabadul, az csakis saját erejére támaszkodhat – panaszolta –, hiszen semmilyen nemzetközi segítségre nem számíthatnak. Arra kérte az **Európai Parlamentet**, hogy az eddiginél is erőteljesebben lépjen fel az ISIS ellen, minősítse népirtásnak az általa elkövetett rémtetteket, és járuljon hozzá a tettesek, a háborús bűnösök felelősségre vonásához.

Az esemény másik vendége, az iszlámról keresztény hitre tért Majed El Shafie egyiptomi lelkipásztor az állami hatóságok részéről elszenvedett üldöztetéseiről, bebörtönzéséről, szenvedéseiről és elmeneküléséről számolt be. Egyiptomból való szabadulása nyomán Kanadában telepedett le, ahol létrehozta a **One Free World** nemzetközi emberi jogi szervezetet, amely világszerte a vallásszabadság ügyét képviseli. Beszédében rámutatott, hogy a kisebbségek életében az ún. **arab tavaszt** egy végzetes, „**kegyetlen tél**" követte. Kihasználva a Közel-Kelet térségében bekövetkezett diktatúrák bukását és az így kialakult politikai vákuumot, a szélsőséges erők az őshonos keresztények ellen folyamatos, rendszeres és kegyetlen támadásokat intéznek, elpusztítják templomaikat és kulturális örökségüket, s mindez, a térség határait túllépve, a nemzetközi békére és biztonságra is súlyos fenyegetést jelent. **Megoldásokat** kell találnunk – hangsúlyozta –, konkrét formában a humanitárius segítség fontosságát és az üldözöttel katonai védelmét említve. „Európának be kell fogadnia a menekülteket, ez azonban nem jelentheti a kontinens biztonságának a feláldozását." A Közel-Kelet nagy dilemmája nem is annyira a szélsőségesség erősödése, hanem sokkal inkább a mérsékelt muzulmánok hallgatása – mutatott rá. Végezetül a sokat szenvedett hitharcos – vallási hovatartozásuktól függetlenül – az **üldözöttek** iránti szolidaritás és kiállás mellett tett hitet.

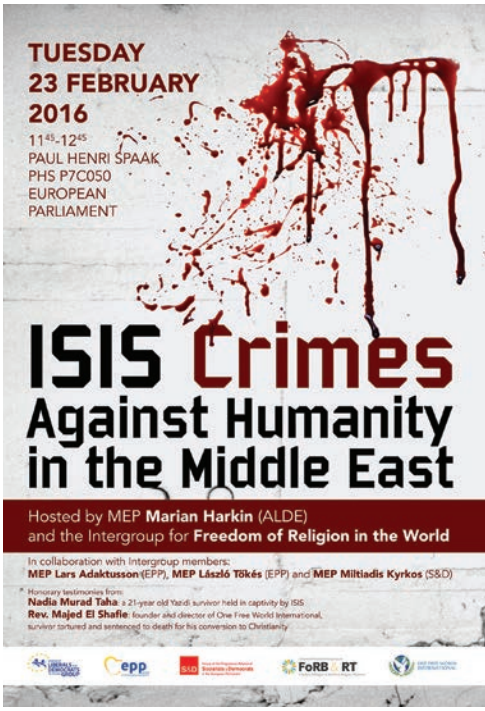

Alkalmi beszédében Tőkés László azt hangsúlyozta, hogy a Közel-Kelet egyes országaiban, elsősorban **Irakban** és **Szíriában** az egykor több millió lelket számláló kereszténységet az iszlám fundamentalizmus, valamint az Iszlám Állam mérhetetlen terrorja már-már teljes kipusztulással fenyegeti. „**Krisztus Urunk** együtt szenvedett a szenvedőkkel, s magára vette az üldözöttek keresztjét. Példáját követve, nekünk is védelmére kell lennünk a védtelen kisebbségeknek és keresztény hittestvéreiknek. Le kell lepleznünk és fel kell tartóztatnunk azokat, akik a vallás felhasználásával, az iszlám nevében követik el és próbálják legitimálni a legszörnyűségesebb bűncselekményeket, magát a népirtást. A keresztény értékeikről megfeledkező **Európának** újból rá kell ébrednie erkölcsi hivatására és kötelességére a világszerte üldözött, népirtásnak kitett Testvérei iránt" – mondotta. Éppen ezért felszólította az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy nemzeti és nemzetközi partnereivel együttműködve az eddiginél is határozottabban és erőteljesebben lépjen fel az Iszlám Állam ellen.

A nagy érdeklődés övezte tanúságtételeket és képviselői felszólalásokat fórum jellegű megbeszélés követte. A meghívott tanúságtévők válaszoltak a részvevők és a sajtó kérdéseire. Kyrkos képviselő a bűncselekmények elkövetőinek a felelősségre vonását sürgette, hiszen e nélkül elképzelhetetlen a béke a térségben. Marian Harkin az EU fokozott fellépését tartotta fontosnak a terror és a radikalizálódás ellenében. Teljes egyetértés nyilvánult meg abban a tekintetben, hogy az EP hivatkozott határozatának megfelelően az Európai Külügyi Szolgálat egy önálló **különleges képviselői tisztséget** hozzon létre a vallás és meggyőződés szabadságának megfigyelésére és érvényesítésére.

A rendezvény vendégeit korábban **Martin Schulz**, az EP elnöke is fogadta hivatalában.

A HÁZASSÁGRÓL ÉS A CSALÁDRÓL

A migrációs áradat hullámverései közepette minden eddiginél időszerűbb kérdés, hogy miképpen őrizzük meg maradandó értékeinket, európai kultúránkat és identitásunkat – és egyáltalán lesz-e kinek tovább adnunk mindezeket. Vannak, akik a vélt vagy valós értékek relativizmusa értelmében többre tartják, és inkább védelmezik a migránsokat, mint saját európai népeinket, az ő jogaikat és „másságukat", mint saját európai polgártársaik jogait, értékeit és érdekeit. Az Európát veszélyeztető **demográfiai katasztrófára** egyetlen válaszuk a tömeges munkaerőimport.

Európai identitásvesztésünk és értékválságunk kirívó példái – egyebek mellett – a **házasság** és a **család** válsága, valamint a **gyermekvállalás** megtagadása. Ezeknek egyik velejárója a hagyományos keresztény házassági és családmodell, valamint a nemi szerepek – egyáltalán: a nemi identitás – megkérdőjelezése és viszonylagossá tétele. Az Unió számos országában a házasság rangjára emelték az azonos neműek élettársi viszonyát, sőt még a gyermekek örökbefogadási jogát is biztosítják számukra.

Január végén **Rómában** egy több százezres tüntetésen keltek a házasság és a család védelmére, visszautasítva az azonos neműek házasságának törvényesítését, valamint ezen „élettársak" örökbefogadási jogának elismerését.

Romániában a **Koalíció a családért** elnevezésű – ortodox hátterű – civil mozgalom kíván alkotmányos védelmet biztosítani a természet rendje szerinti házasság és család ősi intézményeinek. Ezen **európai alapértékek** széles körű társadalmi támogatottságára vall az alkotmánymódosító törvénykezdeményezés aláíróinak nagy száma, valamint az egyházak szinte kivétel nélküli egyetértése ebben az ügyben.

A **Romániai Református Egyház** Zsinatának ez irányú tanítása – egyebek mellett – kimondja: „a házasság és a család védelme érdekében visszautasítjuk, hogyha a törvényhozás az egynemű párok együttélését a házassággal teszi egyenlő értékűvé, és számukra lehetővé teszi a gyermekek örökbe fogadását".

Ezzel összhangban **Tőkés László** európai képviselő február 24-i parlamenti felszólalásában támogatásáról biztosította az alkotmánymódosító indítvány azon megfogalmazását, mely szerint: „a család egy férfi és egy nő önkéntes elhatározásával létrehozott házasságon alapul". Erdélyi képviselőnk hamisnak és demagógnak tartja azon véleményeket, érveket és állásfoglalásokat, melyek az emberi jogokra, a nemek közötti egyenlőségre, „a teremtett ember méltóságára", vagy éppen „a véleménynyilvánítás szabadságára" való hivatkozással próbálják aláaknázni a társadalmi és az emberi lét alapját képező házasság és család természetes rendjét.

Tőkés László véleménye szerint az **ateista kommunizmus** hatalmas károkat tett keresztény hitünkben és értékrendünkben. Ennek tudatában vallásukért, szabadságukért és identitásukért megszenvedett posztkommunista társadalmainknak a **balliberális véleményterrorral** és a **szekuláris nyugat** értékromboló hatásaival is szembe kell szállniuk. „Álljunk ki családjaink, gyermekeink és egészséges európai társadalmunk védelmében!" – zárta beszédét képviselőnk.

FELSZÓLALÁS

A HÁZASSÁG ÉS A CSALÁD VÉDELMÉBEN

A teremtés isteni rendjébe illeszkedő **házasság** és **család** ősi közösségei tartós válságba kerültek. A **Koalíció a családért** elnevezésű romániai civil mozgalmat ez a felismerés indította arra, hogy olyan alkotmánymódosítást kezdeményezzen, amely kimondja: a család egy férfi és egy nő önkéntes elhatározásával létrehozott házasságon alapul.

Nem szabad hagynunk, hogy az emberi jogokra, a nemek közötti egyenlőségre vagy az emberi méltóságra való hamis hivatkozás demagógiájával a társadalmi és az emberi lét alapját képező házasság és család természetes rendjét aláaknázzák.

A januári római **Családi nap** több százezernyi tüntetőjével egyetemben álljunk ki családjaink, gyermekeink és egészséges európai társadalmunk védelmében!

Brüsszel, 2016. február 24.

Tőkés László
EP-képviselő

NEM FELEJTHETŐ EL A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK SZENVEDÉSE

Február 25-én, a kommunizmus áldozatainak emléknapján fórumot és koszorúzást tartott Nagyváradon az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Bihar megyei szervezete.

Nagy József Barna főszervező köszöntötte a Partiumi Keresztény Egyetem dísztermében az esemény meghívottait, Török Lászlót és **Bikfalvy Györgyöt**, a Szabadságra Vágyó Ifjak Szervezetének egykori tagjait és a megjelenteket. **Dénes László** szerkesztő, sajtótanácsos az esemény moderátoraként röviden vázolta az emléknap történetét és szimbolikáját, elmondva: a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja megtartását a Magyar Köztársaság Országgyűlésének 2000. júniusi határozata rendelte el, ennek értelmében minden év február 25-én idézi fel a világ magyarsága a kommunisták emberiesség ellen elkövetett bűneit, fejet hajtva az áldozatok és meghurcoltak előtt.

Ezt követően tolmácsolta **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, EMNT-elnök Brüsszelből küldött **„bajtársi üzenetét"**, aki így fogalmazott: „Kényszerű távollétemben ezúton köszöntöm az emléknap résztvevőit. 1956 szabadságharca 1989-ben folytatódott. Teljesületlen vagy csak részlegesen megvalósult reményeink közös hiányérzetén egyedül a szabadság- és a hazaszeretet múlhatatlan érzése emel felül bennünket. Ennek jegyében emlékezzünk és tekintsünk előre! A **Szabadságra Vágyó Ifjak Szervezetének** tavalyi emlékkő-avatása nyomán levélben keresett meg ismeretlenül **egy régi nagyváradi diák**, aki – egyebek mellett – ezeket írta: »Büszke vagyok, hogy három osztálytársam neve lehet azon a táblán, de büszke vagyok arra is, hogy a magam módján talán én is hű voltam szellemükhöz. Nagyváradon születtem és a Premontrei Főgimnáziumban érettségiztem, 1962-ben. Mint említettem, három volt diák: Harangi István, Kormos János és Oláh János osztálytársa vagyok. Még ma is emlékszem, ahogy lehívták az igazgatóhoz óra közben, és többet nem láttuk őket. Tanítás után a táskájuk még ott volt a tanteremben…« Mi mindannyian is csak büszkék lehetünk Bikfalvy György és Török László szabadságra vágyó ifjú csapatára, a kegyetlen »osztályharc« korszakában egymásra talált azon osztálytársakra és bajtársakra, akik a **márciusi ifjak** és a **pesti srácok** nyomdokába lépve, gyanútlan jósággal és vakmerő tenni akarással még lelkesedni és kockáztatni tudtak – a szabadságért. Hangzatos jelszavak és program helyett »csak« ennyit mondtak: szabadságra vágyunk. És ez az olthatatlan vágy – mondhatni – tiszta szívű, gyermeki összefogásban és szervezkedésben öltött testet, valamint abban a nemes elhatározásban, hogy heroikus küzdelmükben segítségére siessenek az '56-os forradalmároknak. A kicsiny Dávid módjára próbáltak szembeszállni az ellenséges túlerővel, »pedig még parittyájuk sem volt« – jegyzi meg az egyik visszaemlékező. Annál nagyobb volt viszont a szívük, melyet a haza szeretete bátorított fel arra, hogy a szabadságra vágyó nemzet hűséges fiaiként vegyék fel a harcot a Góliát módjára hivalkodó, idegen hatalommal. Testvéreim! Miként akkor, most és minden időben azon múlik minden, hogy van-e, lesz-e olyan **ifjúságunk**, mely atyái örökségét folytatva, nyomunkba lépjen? Vannak-e, lesznek-e olyan hivatástudó Tanáraink, mint amilyenek **András Ágoston** és **Kun József** voltak, nekik pedig olyan Tanítványaik, akiknek szívében tovább él a hazaszeretet és a szabadság iránti vágy, és akik nem jobb érvényesülés végett mennek neki a határnak, hanem – akár nehéz áldozatok árán is – idehaza készek kivívni a szabadságot és kikövezni a boldogulás útját? Jelenünknek és jövőnknek, magyar és erdélyi meglétünknek ez a nagy kérdése. A választ pedig már megadták erre a Szabadságra Vágyó Ifjak, akik »háborúságot szenvedtek az igazságért« (Mt 5,10). Kövessük példájukat!"

A SZVISZ egykori tagjai egymásnak adva a szót elevenítették fel emlékeiket a kommunista államhatalom aránytalan megtorlásáról, amely során még gyermekként szedte össze és vitte el őket a Securitate, félezer fiatalt az egész Erdélyből. Az ötvenes évek végén, amikor átlépték a nagykorúság küszöbét, **monstre kirakatperekben** ítélt a rezsim hosszas vallatások után félszáz ártatlant 3-tól 25 évnyi fegyházra. Ők úgy voltak „tagjai" – néhány tanárukkal egyetemben – ennek a „szervezetnek", hogy szinte nem is ismerték egymást, legnagyobb bűnük pedig az volt, hogy szimpatizáltak az 56-os szabadságeszmékkel. Az érmihályfalvi Török László bölcs rezignáltsággal jelentette ki: ma már anekdotázni is képes azokról a szörnyű időkről, amikor a családi körből kiszakított, jól nevelt fiatalemberekként kellett elszenvedniük a kommunista diktatúra helyenként barbár retorzióit, a Securitate pincéiben, a börtönök celláiban és a távoli munkatáborok barakkjaiban.

A számos érdekes emléket és részletet felelevenítő beszélgetés utáni koszorúzás a PKE belső udvarában

zajlott, itt **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke a tasnádi Bikfalvy György zárszóként mondott kijelentésével kezdte rövid beszédét, miszerint magyarnak lenni büszke dicsőség! Nemzedékünk nem tehet mást, minthogy meghajtja fejét azok előtt, akik az erőszakos asszimilációt állampolitika szintjén gyakorló román hatóságok nyomása alatt a magyarságért és a szabadságért szenvedtek. Az alaposabb feltárást és jóvátételt sürgető politikus szerint nem lesz igaz az a társadalom, amely a gyilkosokat, a szekusokat és az államterror gépezetét továbbra is becsben tartja, továbbá kiemelte azt is, hogy joggal kétkedhetünk annak a társadalomnak a jövőjében, amelyben az egykori tömeggyilkosok és verőlegények kiemelt nyugdíjjal élnek szabadon, a diktatúra fenntartói pedig rokonságuk és cinkosaik révén vezetik ma is orránál fogva a társadalmat. Szilágyi kifejtette, hogy az **Európai Lelkiismeret és Emlékezet Platform**, amelynek ő egyik alapítója és vezetőségi tagja, és amelynek Tőkés László a védnöke, azt szorgalmazza már négy éve, hogy Európában jöjjön létre egy bíróság, amely a nürnbergi perhez hasonlóan foglalkozzon a kommunista bűnökkel. Emlékeztetett: az emberiség elleni bűntetteknek a nemzetközi jog szerint nincs elévülésük. A mi nemzedékünk, ha szabadságban akar élni, soha nem felejtheti el azoknak az embereknek az áldozatát és szenvedését, akiket a diktatúrák elpusztítottak, megnyomorítottak vagy akár csak megfosztottak méltóságuktól.

A CIGÁNY TUDOMÁNYOS ÉS MŰVÉSZETI TÁRSASÁG JUBILEUMI NEMZETKÖZI KONFERENCIÁJÁRÓL

2016. február 26-27-én a budapesti Benczúr Hotelben tartotta a 25., jubileumi konferenciáját a **Cigány Tudományos és Művészeti Társaság** (CTMT). A rangos egyesület megalakulása óta a romani kultúra hagyományainak, örökségének kutatásán és megőrzésen, valamint a többségi – magyar – kultúrával való kapcsolatainak ápolásán és továbbfejlesztésén fáradozik. Tevékenységének célja a cigányok integrációjának és felzárkóztatásának az előremozdítása.

Szemléletét és szellemiségét találóan jellemzi **Rostás-Farkas György** költő, alapító elnök azon elvi kijelentése, hogy „se cigány, se magyar voltomról nem vagyok hajlandó lemondani". A magyar nemzethez való hozzátartozás, illetve a cigányság iránti hűség kettős identitását tükrözi a CTMT folyóiratának elnevezése: **Közös út – Kethano Drom** – a közös sors vállalásával.

A konferencia pénteki ünnepélyes megnyitása zászlószenteléssel kezdődött. A magyar trikolórt és a cigány szimbólumokat **Gergely Dezső** cigánymissziós lelkész áldotta meg. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának jókívánságait **Szirmai István**, a felzárkóztatásért felelős főosztály vezetője tolmácsolta, aki közössége elkötelezett tagjaként a felelős új roma értelmiségi és vezetőség kialakulásáért szállt síkra.

Elnöki köszöntőjében Rostás-Farkas György kegyelettel idézte meg kezdeti támogatói – köztük **Antall József** és **Szabad György** – emlékét, és a Társaság ethosza szellemében jelentette ki: az erősödő nemzeti összefogás tekintetében számítani lehet a magyar cigányságra. Ezután a konferencia védnökei szóltak az egybegyűltekhez.

Beer Miklós váci megyés püspök Ferenc pápa és Kirill pátriárka legutóbbi történelmi találkozójával, a reformáció közelgő félévezredes jubileuma kapcsán pedig a katolikusok és a protestánsok együttmunkálkodásával példázta, hogy valamennyiünknek – magyaroknak és cigányoknak is – miként kellene megtalálnunk a „közös utat", mely „nem az egyformaság, hanem a sokféleség szeretetegységében" nyílik meg előttünk.

Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke történelmi egyházaink közös szolgálatának fontosságát emelte ki, kitérve az elkobzott egyházi ingatlanok visszaszerzéséért folytatott jogküzdelemre Erdélyben, illetve Brüsszelben, valamint a CTMT-nek a külhoni – felvidéki és erdélyi – magyar cigányok körében végzett tevékenységére.

Tőkés László európai parlamenti képviselő az 1989-es rendszerváltozás szerves részeként méltatta a tudományos és művészeti társaság egykori megalakulását. A hálaadás szavával értékelte a Társaság azóta elvégzett sokrétű munkáját, ennek keretében pedig azt a együttmunkálkodást, mely püspöksége idején alakult ki Nagyvárad és az egyesület között – elsősorban a vára-

di **Cigánymissziós Központ** és annak vezetője, **Nagy József Barna** közreműködésével. Ez a munka azóta sem szünetel. Bizonyság rá – példaként – az **Európai Roma Stratégia** elfogadása, valamint ennek kapcsán az a **brüsszeli cigánykonferencia**, melynek alkalmával a cigány ügy magyar nemzeti és nemzetközi európai ügyként jelenült meg a részvevők, illetve az Európai Parlamentben fellépő erdélyi cigányok előtt. A képviselő azon meggyőződésének adott hangot, hogy a magyarországi és a külhoni magyar cigányság kapcsolatainak építése természetes részét képezi a határok fölötti nemzetegyesítésének, éppen ezért „meg kell tanulnunk együtt élni, hiszen egymásra vagyunk utalva" – idézte Rostás-Farkas Györgyöt.

A továbbiakban olyan jeles vendégek szólaltak fel a konferencián, mint **Habsburg Mihály** főherceg, valamint **Duray Miklós** felvidéki nemzetpolitikus. A számbavétel, az összegzés és a programalkotás igényével zajló tanácskozás a szombati napon tudományos szakelőadásokkal folytatódott.

KÖSZÖNTŐ ÉS MEGNYITÓ BESZÉD

Kegyelem néktek és békesség Istentől!

Kedves testvéreim, elnök úr, főherceg úr, tisztelt védnökök, kedves előadók és vendégek!

Ahogyan **Gergely Dezső** szolgatársam a zászlót felszentelte, úgy én is elővesszem ezt a zászlókat ábrázoló képeslapot. Ezek a zászlók az én európai parlamenti irodám erkélyén találhatók, Nagyváradon. Itt látjuk az európai zászlót, a magyar lyukas zászlót, melynek mintájára a románok is lyukas zászlóval a kezükben vívták ki a szabadságot 1989-ben, és itt látható még a székely lobogó, valamint a Partium tavaly felszentelt zászlaja. Ezzel bevezetésképpen ahhoz a szellemiséghez szeretnék a magam módján hozzájárulni, amelyről Gergely Dezső és **Rostás-Farkas György** elnök úr megelőzően szóltak hozzánk.

Egy sokatmondó, magvas ige olvasható a zászlók alatt, a 60. zsoltárból: „Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért". A levelezőlapot meg lehet találni itt, a kijáratnál, fogadják szeretettel, emlékül hoztam erre az alkalomra.

Első szavam ezen a napon a hálaadásé. A negyedszázados emlékezések időszakát éljük. Tavaly emlékeztünk a temesvári felkelésre, mi magunk odahaza pedig egyházkerületünk, Egyházunk újjászületésére, de ezen túlmenően a határon túli magyar közösségek újjászerveződésének megannyi áldott alkalmát megünnepeltük. Intézmények, szervezetek, egyesületek jöttek létre 25 évvel ezelőtt, ezek között tartjuk számon a **Cigány Tudományos és Művészeti Társaságot,** mely maga is egyidős a rendszerváltozással. És akaratlanul is eszembe jutott a kommunizmus áldozatainak emléknapja, amelyet tegnap tartottunk szerte a Kárpát-medencei magyarság körében.

Mire emlékeztet bennünket ez a nap? Nemcsak **Kovács Béla** elhurcoltatására a második világháború után berendezkedő kommunista diktatúra kezdetén, hanem még inkább a zsarnokság lezárására, arra, hogy 1956-os szabadságharcosok küzdelme, köztük **Dilinkó Gábor,** Sörös József, Sztojka László vagy **Onestyák László** áldozata nem volt hiába való.

És 1956 után, nagyot ugorva az időben, következett 1989, amikor végre beérni látszott „az emberek vetése", a forradalom termése, megérett az idő a rendszerváltozásra, az újulásra, és örömmel adtunk hálát a Jóistennek a külhoni magyarok életében bekövetkezett változásokért. Ehhez hasonlóan a cigányság életében is egy ilyen igazi rendszerváltozást remélt-

ünk – és ezzel a gondolattal indult útjára maga a Társaság. Nagy empátiával mondom mindezeket, hiszen kisebbségi sorsunk összekapcsol bennünket, az erdélyi magyar sors – általában véve – vetekedik a kelet-közép-európai cigányság sorsával. Nem véletlen, hogy ketten is idézték már a „ne féljetek magyarok, itt jönnek a cigányok!" emlékezetes mondatát. 1990 tavaszán, **Marosvásárhely** „fekete márciusán", ott és akkor kristálytisztán bontakozott ki előttünk ez a sorsközösség a marosszentkirályi cigányok, **Puci Béláék** közössége, valamint a román nacionálkommunista terrornak áldozatul esett marosvásárhelyi magyarok között...

A visszanyert szabadság iránti hálaadással kezdtem. Ennek a szabadságnak a gyermeke a Cigány Tudományos és Művészeti Társaság, amelynek mentén egyébként létrejött a mi személyes kapcsolatunk és közel két évtizede tartó barátságunk, gyakori talál-

kozásaink és folyamatos együttműködésünk. Úgy érzem, van okunk az ünneplésre, a megemlékezésre, a hálaadásra. Rostás-Farkas György a számvetésről írt meghívójában. A negyedszázados számvetés ennek a jubileumi alkalomnak a legfőbb célja. És a CTMT programját végigolvasva, szerteágazó tevékenységét felidézve, kiadványait felsorolva és a **Közös Út – Kethano Drom** lapszámait végigszemlélve bőséggel van miről számot vetnünk. És akkor még nem szóltam a Közös Út baráti köréről, a társaság videofilmes és tudományos szakmai műhelyeiről, sokszínű rendezvényeiről, kiállításairól, zenés irodalmi találkozóiról, rendhagyó irodalomóráiról, valamint képzési programjairól, lovárinyelv-tanfolyamairól, tudományos kutatásairól, nem utolsó sorban pedig hagyományteremtő, rangos nemzetközi konferenciáiról, melyek sorába mai jubileumi összejövetelünk is illeszkedik.

A Cigány Tudományos és Művészeti Társaság kiváló tagjainak, valamint a meghívottaknak, tudós szakembereknek, jeles előadóknak a testvéri közösségében mondom mindezeket, kifejezve szívbéli elismerésemet az elnök úrnak, Isten felkent szolgájának, a költőnek, aki hányattatott népének gondját a vállára vette, valamint kiváló munka- és harcostársainak, **Fialovszy Magdolnának**, aki munka- és élettársa, **Ruva Farkas Pálnak** és **Daróczy Ágnesnek** – de nem is folytatom a felsorolást, nehogy valakit is kihagyjak.

Közös Út, ez a címe a folyóiratuknak. Ezen a közös úton érkeztem magam is, és szívből remélem, hogy a következő 25 évben, **Beer Miklós** püspök úrral együtt, ezen a közös úton fogunk tovább haladni, egyházaink és nemzetünk közösségében. 25 év után és 25 év alatt azonban súlyos árnyék vetült és vetül erre a közös útra, akadályok tornyosulnak elénk. Igencsak göröngyös, sáros, olykor pedig sötét az előttünk álló út, némelykor a halál árnyékának völgyén vezet keresztül, nemcsak magasságokba visz, hanem ijesztő mélységekbe vezet. Újra felütöttem az akkor 60 éves költő ezelőtt hat-hét évvel mondott beszédét, írását – egyébként Isten éltessen, Gyuri bátyám, holnap van a születésnapja, ha jól tudom –, szóval fellapoztam akkori írását, melyben úgymond „összeomlás előtt" ekképpen teszi fel a kérdést: „**szövetségesei** vannak a cigányoknak? Ma inkább úgy tűnik, egymás ellenségei lettünk, menteni kellene, menteni kell, ami még menthető, meg kell tanulnunk együtt élni, hiszen egymásra vagyunk utalva."

Hölgyeim és uraim, Testvéreim! Megértem és átérzem, hogy a keservesen megszenvedett 25 éves átmenet keserű csalódásainak és becsapatásainak közepette okkal lopakodik szívünkbe a kétely, s nem csoda, hogy olykor elbizonytalanodunk, vagy éppenséggel elkeseredünk, de vigasztalásképpen mondom cigány Testvéreinknek, vagy éppenséggel Rostás-Farkas Györgynek, hogy nem csak ti vagytok így ezzel a 25 évvel és ezzel az érzéssel, hiszen akkor mit szóljunk mi, **erdélyi magyarok**? Letépik zászlainkat, és sokan, ha tehetnék, nyelvünket is kitépnék. Ennyi idő után mit szóljon **Románia** becsapatott népe? Gondoljunk csak az egykori temesvári lelkesedésre, az eget ostromló felbuzdulásra és cselekvőkész fellépésre, a forradalomra... Vagy mit szóljanak a volt kommunista tábor kifosztott népei,

Rostás-Farkas György

akiknek régi-új urai elprivatizálták országaikat? Sajnos ez az általános számvetés sem jobb, mint a cigányoké, és sajnos ti sem vagytok jobb helyzetben, mint mi, és mi sem vagyunk jobb helyzetben nálatok. Nincsen jobb helyzetben a cigányság sem, **Martin Luther King** európai „négerei", akiknek szintén „volt egy álmuk", akik a kommunizmus éhbéres biztonsága után tömegesen munkanélküliként kerültek az utcára. Bizony, nem csodálkozom azon a keserű apátián, amely az előbb idézett sorokból volt kiolvasható... Így vagy úgy, többé vagy kevésbé tehát közös a sorsunk, és közös az utunk, és nem kétséges, hogy a jelen helyzetből csak együtt lehetünk képesek megtalálni a kivezető utat.

Jól mondod tehát, hogy meg kell tanulnunk együtt élni, hiszen egymásra vagyunk utalva. Egymásra utaltságunk közösségében jöttem el erre a konferenciára. Igenis, vannak szövetségeseitek, mi magunk is szövetségeseitek vagyunk! Jól mondtad volt, amikor néhány éve felköszöntöttek: „se cigány, se magyar voltomról nem vagyok hajlandó lemondani".

Igen, ebben a magyar-cigány közösségben kapcsolódunk egymáshoz, ezáltal hitelesednek szavaid. Éppen ez a lényeg. A Cigány Tudományos és Művészeti Társaság programjai, céljai között olvasható: a cigányok integrációjának előmozdítása. Az **integráció** viszont nem jelenthet **asszimilációt**! Mi erdélyi magyarok is szívesen integrálódunk a romániai társadalomba, de Isten mentsen attól, hogy feladjuk nemzeti, közösségi identitásunkat. Európa is a „sokféleség egységét" hirdeti, de mi nem akarunk az „Európai Egyesült Államok" egyneműsödött polgáraivá válni, feladni nemzeti mivoltunkat – és ebben csak egyetérteni lehet **Orbán Viktor** miniszterelnökkel, aki változatlanul heves támadások céltáblája.

Az igazi cigányok is készek azonosulni a magyar társadalommal, a magyarsággal, de ezen belül meg akarják őrizni különbözőségüket, önazonosságukat,

kultúrájukat, és hagyományaikat. És ebben a szellemben vallhatjuk „szövetségeseknek" egymást, egymás elfogadásával. Erről szól a mi együttműködésünk és barátságunk, közös konferenciáink, nagyváradi kiszállásaitok, közös rendezvényeink, vagy annak idején a Királyhágómelléki Cigánymissziós Központ megalakítása, váradvelencei iskolai szolgálatunk, utóbb pedig az a brüsszeli romakonferencia, melyet éppen az európai romastratégia tárgyában rendeztünk, 2012-ben.

Büszke vagyok egyébként arra, hogy a **romastratégiát** éppen a magyar EU-elnökség idején fogadtuk el, **Schmitt Pál** volt akkor az elnök, ő tartott akkor beszédet az Európai Parlamentben, és az egész néppárti magyar delegáció tette a dolgát, és mondhatni, teljesítette a hivatását. És hát ebben az összefüggésben hadd említsem meg azokat a nemzeti romastratégiákat is, amelyek az európai roma keretrendszer részeként, partneri és szövetségesi viszonylatban „közös úton" járva próbálják leküzdeni a kirekesztettséget, elősegíteni a kontinens tíz-tizenkétmilliós cigányságának a **befogadását** és a **felzárkóztatását**.

Persze azért ez a „Mária-koszorú" nem annyira fényes, mint ahogy itt az ábrán látszik. Sajnos a romastratégiából sem az valósul meg, és nem úgy, ahogyan vártuk és reméltük – de ennek ellenére és annál inkább is tovább kell haladnunk a megvalósítása útján.

Hát Testvéreim, ebben áll, ebben kell keresnünk a mi szövetségünk tartalmát és útját. Közös eszményeink eredeti értelmében, ezenképpen válhat Európa és a magyarság is a jobb sorsra érdemes cigányság szövetségesévé.

A **számvetés** nyomán azt kívánom, hogy a konferencia végezze el az eltelt negyedszázad összegzését, és ezek alapján, amint célul tűztétek ki, az új program és az új feladatok következzenek, az előre- és a továbblépés. Isten adja, hogy így legyen!

Tőkés László

Elhangzott Budapesten, 2016. február 26-án.

MÁRCIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

Március 1. • Brüsszel

Szélsőségesség, iszlám, demokrácia – konferencia

Az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tunne Kelam** és **Tőkés László** EP-képviselők irodáinak közös szervezésében és a londoni székhelyű Inter Cultural Center közreműködésével rendeztek konferenciát **Szélsőségesség, iszlám, demokrácia** (Extremism –Islam – Democracy) címmel.

Március 2. • Budapest, Külgazdasági és Külügyminisztérium

Találkozó Magyar Levente külgazdasági államtitkárral

A magyar kormány nemzetpolitikájában az utóbbi időben különleges hangsúly esik a külhoni magyar közösségek gazdasági támogatására, s ebben a törekvésben vezető szerepet játszik a Külgazdasági és Külügyminisztérium. **Tőkés László** elnök az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács képviseletében **Nemes Csaba** budapesti EP-irodavezető, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő stratégiai főtanácsadója társaságában tett látogatást **Magyar Levente** illetékes külgazdasági államtitkárnál. Megbeszélésükön áttekintették az erdélyi **Mikó Imre Tervet,** és a gazdasági együttműködés folytatásában állapodtak meg.

Március 3. • Nagyvárad, egyházkerületi székház

A Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának ülése

Az Alapítók Tanácsa a PKE-n kialakult válság kezelésében vállalt vezető szerepéhez híven ez alkalommal az egyetem vezetősége által kidolgozott ún. túlélési programtervezetet vitatta meg, melyet a Sapientia Alapítványhoz kellett benyújtani.

Március 4. • Nagyvárad, PKE rektori hivatalának tanácsterme

A Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának sajtóértekezlete

Tőkés László elnök és **Szilágyi Zsolt** tanácstag a problémákkal való nyílt szembenézés, az átláthatóság és a hiteles tájékoztatás igényével tartott sajtótájékoztatót a PKE-n kialakult válságos helyzetről, valamit a megoldást célzó intézkedésekről.

Március 6. • Berekfürdő, Jász-Nagykun-Szolnok megye

Látogatás a XXII. Berekfürdői Nemzetközi Nagykun Művésztelep alkotótáborában

Bráda Tibor Munkácsy-díjas festőművész, művészeti vezető meghívására **Tőkés László** a művésztelep alkotóközösségével találkozott. A kapcsolat a Királyhágómelléki Református Egyházkerület által létrehozott és az annak előző püspöke védnökségével működtetett Nagybánya Tájképfestő Telep révén jött létre. A néhai **Bod László** karcagi születésű festőművész által

kezdeményezett alkotótábor 1995 óta működik **Berekfürdőn**. A találkozó alkalmából tartott rövid áhítaton képviselőnk a Szentírást idézve mutatott rá, hogy míg „az ember azt nézi, ami a szeme előtt van", az igazi, hivatásos művész az Úr szemével lát, aki „azt nézi, ami a szívben van", és tekintete nem akad meg a felszínen. Ezt követően európai képviselőnk a 2015 szeptemberében Temesváron megtartott Áldás, népesség konferencián elhangzott gondolatait osztotta meg a művészekkel, majd együtt vitatták meg nemzeti sorkérdéseinket a nyomasztó migrációs válság európai összefüggésében.

Március 7–10. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Március 9. • Strasbourg
Ünnepi koszorúzás Petőfi Sándor emlékoszlopánál
A Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőcsoportja, a hagyományokhoz híven, ünnepi koszorút helyezett el közelgő **nemzeti ünnepünk** alkalmából a Strasbourg egyik központi terén álló emlékműnél.

Március 10. • Marosvásárhely, Postarét – Prefektúra
A székely szabadság napja
A román csendőrség és rendőrség erődemonstrációja közepette zajlott le Marosvásárhelyen a székely szabadság napja alkalmából a Székely Nemzeti Tanács által szervezett **megemlékezés és tiltakozás**. Az eseményről szóló beszámoló és Tőkés László EP-képviselőnek, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökének a beszéde jelen kiadványunkban is olvasható.

Március 11. • Kolozsvár
Közös EMNT–SZNT–EMNP sajtóértekezlet
A székely szabadság napja után **Közös fellépés az autonómiáért** címmel tartott sajtótájékoztatót Erdély fővárosában **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő, **Izsák Balázs**, a Székely Nemzeti Tanács elnöke, **Szilágyi Zsol**t, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, **Marc Gafarot i Monjó**, a Katalán Demokratikus Párt képviselője, **Günther Dauwen**, az Európai Szabad Szövetség (EFA) igazgatója, valamint **José Mari Etxebarria**, a Baszk Nemzeti Párt képviselője.

Március 14–17. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 16. • Brüsszel
Vallási kisebbségek Szíriában és Irakban – közmeghallgatás az EP Emberi Jogi Albizottságában (DROI)

Március 18. • Kiskunfélegyháza, Bács-Kiskun megye
Környezetvédelmi- és gazdálkodási konferencia a Városháza dísztermében
Tőkés László európai parlamenti képviselő fővédnökként vett részt a kiskunfélegyházi **Közép-Európa Klub** március 18-19-én megrendezett környezetvédelmi konferenciáján. A klub **Kárpát-medencei feladatok a 21. századra** elnevezésű, másfél évtizede indult programja keretében tartották a mostani tudományos szakértekezletet, amelynek **Gyilkos vagy humánus gazdaságot a Kárpát-medencében** volt a címe, s amelyen erdélyi képviselőnk is tartott előadást.

Március 21-25.
Az EP-munkahét a **február 22-i brüsszeli terrorcselekmények** miatt és húsvét nagyhetére való tekintettel teljességgel kimaradt.

Március 24. • Budapest, Testnevelési Egyetem
A Partiumi Keresztény Egyetem és a Testnevelési Egyetem vezető képviselőinek találkozója
Mocsai Lajosnak, a budapesti TE rektorának meghívására és **Szilágyi Györgyi** professzor közvetítésével a nagyváradi PKE küldöttsége **Tőkés László** elnök és **Pálfi József** rektor vezetésével kereste fel a fővárosi tanintézményt. Az egyetemi reform és teljes megújulás útján járó, nagy múltú TE együttműködést ajánlott fel a partiumi tanintézetnek. A PKE vezetői köszönettel fogadták a kezdeményezést, az együttműködésre vonatkozó elvi megállapodás alapján a felek konkrét tervek és programok kidolgozásában egyeztek meg.
• **Budapest,** az Alapjogokért Központ székhelye
Tőkés László kezdeményezésére találkozóra került sor **Szánthó Miklós** igazgatóval és munkatársaival, **Nemes Csaba** EP-irodavezető és minisztériumi főtanácsadó részvételével. Az emberjogi intézet képviselőivel a kisebbségi jogok európai szintű érvényesítéséről cseréltek eszmét.

Március 25. • Tenke, Bihar megye
Ünnepi látogatás a református szeretetotthonban

Minden évben, húsvét előtt **Tőkés László** EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke felkeres olyan közösségeket, amelyek különösképpen rászorulnak társadalmunk és egyházaink gondoskodó figyelmére. 2016 nagypéntekén a Fekete-Körös völgyi Tenke **Református Egyházközségének Szeretetotthonába** látogatott el munkatársaival. Az otthon lakóinak **Berke Sándor** helybéli lelkipásztor hirdetett igét, majd képviselőnk mondott igei alapú vigasztalást, bátorítást, lelkesítést. Ezt követően a vendégek elbeszélgettek a gondozottakkal, az idősekkel, jelképes ajándékokat nyújtva át nekik a feltámadás közelgő ünnepe alkalmából.

Március 27. • Nagyvárad-Olaszi, református templom
Húsvétvasárnapi ünnepi igehirdetés és úrvacsoraosztás

Március 29. • Nagyvárad, EP-iroda
Húsvéti ünnepi találkozó és munkamegbeszélés
EP-fogadónap

EGYELŐRE CSAK VIZSGÁLGATJA AZ UNIÓ A ROMÁNIAI ERDŐIRTÁSOKAT

„A romániai erdőkkel kapcsolatban az Európai Bizottság jogsértési eljárást indított Romániával szemben, a vizsgálat jelenleg is tart " – válaszolta az Európai Bizottság nevében **Miguel Arias Cañete** éghajlat- és energiapolitikáért felelős biztos (képünkön) a mértéktelen és sok esetben törvénytelen romániai fakitermelés ellen fellépő **Tőkés László** európai parlamenti képviselő megkeresésére. Az ENSZ égisze alatt zajló párizsi klímakonferencia munkálataihoz kapcsolódva az erdélyi képviselő arra nézve kért tájékoztatást az Európai Bizottságtól tavaly decemberben, hogy az unió miképpen kíván fellépni a korrupciógyanús romániai erdőirtások ügyében, különös tekintettel a visszaszolgáltatás hatálya alatt álló magántulajdonú erdők esetére.

Tőkés László írásbeli kérdése rámutatott, hogy Európa érintetlen fenyveseinek utolsó kétharmada Romániában található – ámbár jó részük már csupán papíron létezik, ugyanis a túlzott mértékű legális fakitermelés miatt kialakult drámai helyzetet rendkívüli mértékű falopások és visszaélések súlyosbítják. Környezetvédők becslései szerint az elmúlt két évtizedben legalább 400 ezer hektár erdő esett áldozatául az országban honos rablógazdálkodásnak, naponta mintegy 50 hektárnyit vágnak ki, ennek fele részét kimondottan természetvédelmi területekről. „A kommunista rezsim által államosítással elbitorolt ingatlanok restitúciójának lassúsága, az ezen a téren tapasztalt adminisztrációs hiányosságok és rendellenességek, a magas szintű korrupció, illetve a politikai akarat hiánya mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az engedélyezett és törvénytelen erdőirtás mértéke már-már környezeti és gazdasági katasztrófával fenyeget Erdélyben" – fogalmazott beadványában az EP-képviselő.

Cañete főbiztos válaszában jelezte, hogy az ominózus illegális fakitermelés ügyében más romániai és külhoni európai parlamenti képviselők is panasszal éltek az Európai Bizottságnál a múlt esztendőben – köztük **Daniel Buda** és **Bart Staes**. Ugyanakkor tudatta, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégia értelmében a nemzeti hatóságok feladata volna megbizonyosodni arról, hogy a tagállami erdők védelme, az erdőgazdálkodás, valamint az erdők használata a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályok szerint történik-e. Uniós fellépésre csupán az erdei ökoszisztémákat érő, határokon átívelő jellegű fenyegetések esetében van szükség. A Romániával szembeni **jogsértési eljárást** a fáról és a fakitermelésről szóló uniós rendelet végrehajtása indokolja, melynek az a célja, hogy a fakitermelésből származó faanyag uniós piacra kerülésének kockázata a lehető legkisebbre csökkenjen. Amennyiben a vizsgálódás rendjén az uniós jog megsértésének gyanúja bebizonyosodik, ennek várhatóan komoly következményei lesznek Romániára nézve.

A főbiztos arról is tájékoztatott, hogy a **Bizottság** vizsgálja, melyek azok a módszerek, amelyek révén az Unió mezőgazdasági ágazata, illetve az erdészet a leghatékonyabban járulhat hozzá az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérsékléséhez, és mindez hogyan illeszthető be az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energetikapolitikai keretébe.

SZÉLSŐSÉGESSÉG, ISZLÁM, DEMOKRÁCIA

2016. március 1-én, az Európai Parlament brüsszeli székhelyén **Tunne Kelam** és **Tőkés László** EP-képviselők irodáinak közös szervezésében és a londoni székhelyű **Inter Cultural Center** közreműködésével rendeztek konferenciát Szélsőségesség, iszlám, demokrácia címmel.

Megnyitó beszédében Tunne Kelam észt néppárti képviselő arra hívta fel a figyelmet, hogy napjaink háborúi ideológiai alapúak, ezért, ha tisztán akarunk látni, fontos, hogy megszabaduljunk előítéleteinktől és a félreértelmezésektől, **határozottan visszautasítva minden szélsőséges megnyilvánulást**. Európa veszni hagyja saját identitását, hagyományos értékeit pedig az európaiak nagy része lenézi. Ezen összefüggésben rá kell ébrednünk az oktatás meghatározó szerepére, nem feledve, hogy még a Közel-Keleten is sokan vannak, akik, bár más felekezetűek, gyermekeiket mégis színvonalas keresztény iskolákban taníttatják.

Tőkés László az Európába hívatlanul és ellenőrizetlenül, százezer számra érkező bevándorlók okozta **migrációs válság** veszélyeire hívta fel a figyelmet. Megítélése szerint a kommunizmus összeomlása óta ez az újkori népvándorlás jelenti a legnagyobb kihívást az egységesülő Európa számára. „Nemcsak a bevándorlók és a menekültek, hanem maga **Európa is védelemre szorul**. Tudathasadásos állapot ez, hogy miközben a balliberális európai »mainstream« diszkriminációellenes hevülettel száll szembe az **iszlamofóbiával** – ezzel szemben az **iszlám fundamentalizmus** tűzzel-vassal üldözi a keresztényeket. S miközben emezek irgalom nélkül kiűzik szülőhazájukból saját »nonkonformista«

hittestvéreiket – mi tárt karokkal fogadjuk az általuk megvetett keresztény Európában a muszlim tömegeket. Egész multikulturális európai kultúránk és plurális politikai értékvilágunk kerül veszélybe a vallási és kulturális kizárólagosságon alapuló **muszlim expanzió** által, melynek – mondhatni – hitbeli hivatása az iszlám terjesztése és az európai világ muzulmánná való átalakítása. (...) A civilizációk huntingtoni konfrontációja fenyegeti a közeljövőben Európát. Ettől kell megvédenünk társadalmainkat: az **iszlám intoleranciával** szemben az európai toleranciát, a **saria** elvakult öntörvényűségétől az emberi alapjogokat és szabadságokat" – mondta az erdélyi képviselő.

Tőkés László meghívására a konferencia jeles vendégelőadójaként **Maróth Miklós** akadémikus, orientalista Demokrácia keleten és nyugaton címmel tartott előadást. Elmondta, hogy a muzulmán országok vezetőinek egyfelől a bizánci császárok, másfelől az arab törzsfőnökök voltak az „előképeik". Nyugati szemszögből megítélve – éppen ezért – politikai berendezkedésükre a **despotizmus** jellemző. Muszlim oldalról nézve – ezzel szemben – az európai vezetők legitimitását biztosító választások csak korlátozott jogkörrel ruházzák fel a választott kormányokat, mert az egyes országokra vonatkozó döntések java részét anonim, felelősséggel nem rendelkező és elszámoltathatatlan hivatalnokok hozzák meg. Ezek után elfogadhatatlan, hogy az európai országok az iszlám világára rá akarják kényszeríteni saját politikai rendszerüket, és arab vezetőket próbálnak leváltani azon a címen, hogy azok az iszlám politikai hagyományainak megfelelően despotikusan vezetik országukat. Semmi helye nincs a nyugati demokrácia keleti exportjának – vonta le a következtetést Maróth professzor.

Seyed Mostafa Azmayesh, az iszlám – talán egyetlen – békés és toleráns közösségének, a **szúfiknak** a képviselője azt hangoztatta, hogy a **Korán** „lelke" a békesség, és amúgy a nőket sem tartja alsóbbrendűnek a férfiaknál. A szunnita és a síita hitoktatók, vagy éppen a muszlim törvénykezés (saria) hívei pedig olyan

hamis értelmezést adnak a Koránnak, amelynek már nem sok köze van az igaz iszlámhoz. A Franciaország több neves egyetemét is megjárt vallástudós állítása szerint az arab országokban már az iszlám megjelenése előtt is általános volt a szélsőségesség, az iszlám pedig eredetileg éppen arra volt hivatott, hogy „civilizálja" az arab törzsi társadalmakat. Habár más iszlám áramlat követőit direkt módon nem támadta, de állítása szerint az iszlám szunnita, illetve síita értelmezése nem annyira a vallásról és a hitről, hanem sokkal inkább a **hatalom gyakorlásáról** szól. Jobb híján ezt nevezhetjük politikai iszlámnak. Arra kérdésre, mivel magyarázza, hogy a világ leginkább diktatórikus államai éppen az iszlámra épülő, ennek mindenhatóságát hirdető államok – erre azt válaszolta, ezen országok csupán hatalmi legitimációs eszközként használják a Korán tanítását. Az iszlám kereszténységhez való viszonyáról szólva a professzor szintén a Koránt idézte, amely arra tanítja híveit, hogy „legyenek olyanok, mint Jézus apostolai".

Az egész Európát megrázó migrációs válság jelenlegi körülményei között a nyugaton élő iráni hittudós okfejtései aligha jelenhettek többet, mint egy tiszteletre méltó, de mégis csak szektásan marginális iszlám irányzatnak a súlytalan és irreleváns önigazolási törekvését.

EURÓPA ÖNVÉDELMI HARCA

FELSZÓLALÁS A SZÉLSŐSÉGESSÉG, ISZLÁM, DEMOKRÁCIA KONFERENCIÁN

„Hogyan védelmezzük társadalmunkat az iszlám szélsőségességtől?" – fogalmazódik meg a kérdés mai konferenciánk iránymutató alcímében. Éppen ideje volt már ezt a kérdést is hangsúlyos módon felvetni, hiszen a társadalmi, politikai közbeszédet **a migrációs válság** kezdete óta nem annyira európai társadalmaink demokratikus rendjének a megvédése, hanem sokkal inkább a váratlanul és hívatlanul, százezer számra hozzánk érkező bevándorlók befogadásának, elhelyezésének és védelmezésének a vitája uralja.

Természetesen senki sem vitatja, valamint európai törvényeink is előírják, hogy **a háborús menekülteknek** oltalmat és védelmet kell biztosítani. Amint azonban kezdettől fogva tudni lehetett, utóbb pedig teljes mértékben beigazolódott: a migránsok túlnyomó része nem háborús menekült, hanem **gazdasági bevándorló**. Márpedig kontinensünk befogadóképességének is vannak határai, és a migránsok végeláthatatlan áradatával előbb-utóbb még a legfejlettebb nyugati demokráciáknak sem lesz mit kezdeniük. Hogyha a migráció az eddigi ütemben zajlik tovább – márpedig az előrejelzések igencsak erre vallanak – akkor Európa, az Európai Unió **a védelmező** szerepköréből egyhamar maga is **a védelemre szorulók** helyzetébe kerülhet. Éppen ezért igencsak időszerű már, hogy országaink és társadalmaink önvédelmére is fokozott figyelmet fordítsunk. Ellenkező esetben ugyanis éppen úgy járhatunk, mint az a jó szándékú ember, aki a fuldokló után a vízbe ugrik, de segíteni nem tudván, maga is az áldozattal együtt merül a mélybe.

Miközben az Unióban a **menekültkvóták** teljesítéséről folyik a meddő vita, és **Merkel** asszony az ott lévő másfél millió migráns ráadásaképpen további 300 ezer menekültet kíván a török táborokból **Németországba** szállítani, a **Visegrádi 4-eket** pedig, köztük is elsősorban **Magyarországot**, méltatlan vádakkal illeti **Martin Schulz** EP-elnök – ezenközben a párizsi terror és a kölni botrány nyomán igencsak ideje már feltenni **a kérdést**: kicsoda védelmezi meg az európai vagy éppen a schengeni határokat, és hogyan védelmezzük meg európai demokratikus jogrendünket, európai értékeinket és érdekeinket?! Hogyan biztosítsuk Európa megboruló stabilitását és megromló biztonságát? Miként tartóztassuk fel a terrorizmus terjedését, valamint a szélsőségesség térhódítását? Értelemszerűen itt egyszerre kell szólnunk az iszlám szélsőségesség nemzetközi fenyegetéséről, valamint a politikai radikalizmus európai előretöréséről...

Egyszóval: nemcsak a bevándorlók és a menekültek, hanem maga **Európa is védelemre szorul**. Tudathasadásos állapot ez, hogy miközben a balliberális európai „mainstream" diszkriminációellenes hevülettel száll szembe az **iszlamofóbiával** – ezzel szemben az **iszlám fundamentalizmus** tűzzel-vassal üldözi a keresztényeket. S miközben emezek irgalom nélkül űzik ki szülőházájukból saját „nonkonformista" hittestvéreiket – mi tárt karokkal fogadjuk az általuk megvetett keresztény Európában a muszlim tömegeket. Egész multikulturális európai kultúránk és plurális politikai értékvilágunk kerül veszélybe a vallási és kulturális kizárólagosságon alapuló **muszlim expanzió** által, melynek – mondhatni – hitbeli hivatása az iszlám terjesztése és az európai világ muzulmánná való átalakítása.

Soha nem felejtem, amikor a kommunizmus áldozatainak washingtoni emlékművénél, a XX. század két totalitárius világrendszeréről szólva, **Tom Lantos** amerikai kongresszusi képviselő harmadikként az iszlám fundamentalizmust nevezte meg. Tudnivaló, hogy a vallásszabadság elnyomása terén a muszlim országok világviszonylatban az élen járnak: az első tizenötből tíz közülük kerül ki. A civilizációk huntingtoni konfrontációja fenyegeti a közeljövőben Európát. Ettől kell megvédenünk társadalmainkat: **az iszlám intoleranciával** szemben az európai toleranciát, **a saria** elvakult öntörvényűségétől az emberi alapjogokat és szabadságokat.

Brüsszel, 2016. március 1.

Tőkés László
EP-képviselő

A SZÉKELY SZABADSÁG NAPJÁNAK MEGÜNNEPLÉSÉRŐL

Az Európát elárasztó migránsok és az őshonos székelyek helyzetét állította szembe több szónok is a székely szabadság napjának március 10-i marosvásárhelyi rendezvényén, amit a **Székely Nemzeti Tanács** szervezett, s amelyen a hivatalos becslések szerint 4-5 ezer, a szervezők szerint 15 ezer ember vett részt. A román hatóságok ezúttal is jelentős karhatalmi erőket vonultattak fel.

Míg a romániai magyar és a magyarországi sajtó kisebb-nagyobb terjedelemben és változó empátiával számolt be a demonstrációról, addig a román média nagyrészt elhallgatta az eseményt. A ritka kivételek azt tartották fontosnak kiemelni, hogy a tüntetés nem volt „engedélyezett", a részvevők Trianont átkozták, a tömeg lehurrogta az RMDSZ-t és csatlósait, de nem történt különösebb rendbontás.

Az elmúlt negyedszázad „önfeladó" politizálását bírálva az autonómia melletti következetes, megalkuvás nélküli kiállásra buzdította honfitársait **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke Marosvásárhelyen. Nem vagyunk migránsok, tősgyökeres nép vagyunk – hangoztatta, igazat adva **Kövér László** országgyűlési elnöknek abban, hogy nemcsak a szabad mozgáshoz, hanem a szülőföldhöz való emberi jogot is biztosítani kellene. Az EMNT elnöke szerint a románok és magyarok is kisebbségbe juthatnak saját hazájukban, az európai nemzetek saját kontinensükön, ha nem becsülik jobban a szülőföldjüket. Tőkés László „a magyarellenes kurzus garázdálkodásainak" beszüntetésére szólította fel a román kormányt, és egy román-magyar kerekasztal összehívását sürgette.

A **magyar kormány** határozott álláspontja, hogy a különböző autonómiaformák, amelyekkel más európai kisebbségek rendelkeznek, jár a székelyeknek és jár valamennyi külhoni magyar közösségnek. A budapesti Miniszterelnökség nemzetpolitikai államtitkárság támogatja a székelység törekvését, hogy anyanyelvét és szimbólumait szabadon használhassa, ugyanakkor a leghatározottabban elítéli a Székelyföld önkormányzati vezetői, polgármesterei ellen irányuló román hatósági fellépéseket – áll a székely vértanúk 1854. március 10-ei marosvásárhelyi kivégzésének évfordulóján kiadott közleményben.

Szabolcs Attila fideszes országgyűlési képviselő, a székely zászlót elsőként kitűző magyarországi önkormányzat, Budafok-Tétény korábbi polgármestere úgy vélte, hogy a migrációs nyomás alatt élő Európában hasznos lehet a székelység tapasztalata. „A kötelező betelepítésből láttak már az itt élők egyet s mást az elmúlt száz évben. A nyelvi elnyomásból, a kulturális kisemmizésből pedig annyi tapasztalatuk van, hogy egyetemet nyithatnának. Persze nem magyar nyelven, mert az itt szinte lehetetlen" – jelentette ki az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának elnöke. Szabolcs Attila azt is hangsúlyozta, hogy az a nép kéri Székelyföldön az autonómiát, amelyik ezer éven át védelmezte Európa határait.

Nyugat-Európából érkezett szónokok is szóltak az összegyűlt tiltakozókhoz. **Günther Dauwen**, az Európai Szabad Szövetség (EFA) flamand nemzetiségű igazgatója kijelentette, nincs méltányos fejlődés, amíg minden döntést Bukarestben vagy Brüsszelben hoznak. Nincs egyenlőség, amíg Bukarest fenyegetésként tekint a székelyekre. A pártigazgató szerint **Klaus Iohannis** államfő, aki maga is egy nemzeti kisebbséghez tartozik, több megértéssel lehetne a székely követelések iránt. Nagy tapsot aratott **Marc Gafarot i Monjó**, a Katalán Demokratikus Konvergencia Párt külügyi kabinetvezetője, aki kijelentette: ha Katalónia független államma válik, nem fogja elfelejteni a székelységhez hasonló, szabadságukért küzdő népeket. **José Mari Etxebarria**, a Baszk Nemzeti Párt képviselője többek között arról beszélt, hogy a népek békés együttéléséhez szükség van a bizalomra, és a bizalom megteremtéséhez szükség van a tartós párbeszédre, a gesztusokra és a bizalmat erősítő tettekre.

Vegyes fogadtatásban volt részük a tömeg részéről az erdélyi magyar pártok vezetőinek. Már Tőkés László utalt arra beszédében, hogy a bukaresti parlamenti párt, az **RMDSZ** Maros megyei vezetői – bejelentésük szerint – csak magánemberként vannak jelen, mert nem tartják olyan politikai rendezvénynek a székely szabadság napját, amelyre intézményes politikai választ kellene adniuk. A bejelentésre a tömeg füttyszóval válaszolt.

Még nagyobb füttyöt kapott **Biró Zsol**t, az RMDSZszel szövetségben politizáló Magyar Polgári Párt elnöke, akit simán leárulózott a tömeg. Gyakorlatilag nem hagyták szóhoz jutni, perceken át fújolták. Biró üvölteni kezdett, hogy hallathassa a hangját, de bármit mondott, füttyel fogadta a többezres hallgatóság.

Nagy tapsot aratott viszont **Szilágyi Zsolt**, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, aki kijelentette: az erdélyi magyarság és a székelység olyan országban akar élni, ahol egyik sem fél a másiktól, ahol a románok és magyarok együtt döntenek, és nem töltik „Bukarest feneketlen zsákjába" az adóikat, hogy Európa legdrágább autópályája épüljön belőlük. „Tiszteletben tartjuk a románok nyelvét kultúráját, és ugyanezt várjuk mi is Bukaresttől" – jelentette ki az EMNP elnöke, aki szerint a történelmi régiók újraélesztésével kell kialakítani Románia új közigazgatási régióit.

Szűcs Péter az Erdélyi Magyar Ifjak nevében szólva felszólította az erdélyi magyarságot, hogy mondjon nemet a román állam fenyegetéseinek, mire a tömeg hosszan éltette **Beke Istvánt** és **Szőcs Zoltánt**, a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom politikai okokból letartóztatott és Bukarestben fogva tartott képviselőit.

A székely vértanúk obeliszkje előtt adta át **Izsák Balázs** az SZNT által alapított Gábor Áron-díjat, melyet idén **Haáz Sándor** zenepedagógusnak, a Szentegyházi Gyermekfilharmónia alapítójának és vezetőjének ítéltek oda. A pedagógus arra kérte a székelyeket, hogy minden nap énekeljenek, és menjenek el választani a június 5-i romániai önkormányzati választásokon.

A tömeg tömött sorokban távozott a Postarétről, a székely vértanúk emlékművétől a város főtere felé, a Maros Megyei Prefektúra elé, ahol átadták a **Székelyföld területi autonómiáját követelő petíciót** a kormány területi képviselőjének. A rendezvényt nagy erőkkel biztosító csendőrség szóvivője az MTI-nek azt mondta: a székely vértanúk emlékművénél tartott megemlékezés és a részvevők elvonulása rendbontás nélkül történt, eldicsekedve azzal, hogy a hosszabb, vastagabb zászlórudakat már a megemlékezés előtt elkobozták a megemlékezésre érkezőktől, mint mondta, elővigyázatosságból. Arról, hogy a városközpontba vonulás és a megyeháza előtti tüntetés során történt-e bármilyen incidens, a **csendőrség** a következő napokra ígért tájékoztatást. Ehelyett azonban sorra kezdték kiállítani és kiküldeni a szabálysértési jegyzőkönyveket a szervezőknek és részvevőknek. A román hatóságok különböző jogcímeken több mint száz, tetemes értékű **pénzbüntetést szabtak ki**, mások mellett olyanokra is, akik ott sem voltak a marosvásárhelyi megemlékezésen és felvonuláson, 2016. március 10-én.

BESZÉD A SZÉKELY SZABADSÁG NAPJÁN

Kegyelem néktek és békesség Istentől!

Hölgyeim és Uraim, kedves Testvéreim!

Mindenekelőtt megemlékezem ezen a nagygyűlésen néhai **Fodor Imre** polgármesterről, Marosvásárhely eddig utolsó magyar elöljárójáról, valamint **Cseresznyés Pálról**, ahogyan a róla szóló könyv címe nevezi őt: március mártírjáról. Úgy érzem, hogy az ő emlékük sokra kötelez bennünket. Ugyanakkor a székely autonómia elkötelezett híveként hozom a **Partium** üzenetét. Itt lobog a színen a partiumi zászló. Azt mondták annak idején a cigányok, hogy „ne féljetek magyarok, itt vannak a cigányok!", hát én azt mondanám, hogy: itt vannak a partiumiak is! **Puci Béla** emlékét is áldva, az ő nevükben is szívből köszöntöm a marosvásárhelyieket, a székelyföldieket.

Székely vértanúk napja. Ez volt ennek a napnak a neve, mielőtt a székely szabadság napjává nem vált volna. A székely vértanúk napja Marosvásárhely székely identitásának egyik erős pillére, hiszen magába sűríti a székely nép szabadságvágyát, részeként az 1848-as forradalmat és szabadságharcot követő, Makk József-féle szabadságmozgalomnak, amely 12 régióra osztotta fel a korabeli Magyarországot, s az időszámítási időrács szerint a 11. hónap jelképezte **Székelyföldet**. Ennek egyik kiemelt területe volt **Maros- és Aranyosszék,** amelynek központjában és egész Székelyföld fővárosában gyűltünk ma össze.

Igen, a szó szoros értelmében itt fojtották vérbe szabadságharcunkat követő újabb szabadságmozgalmunk nemes próbálkozását. Itt végezték ki **Bágyi Török János** kollégiumi tanárt, **Martonosi Gálffy Mihály** ügyvédet és **Nagyváradi Horváth Károly** földbirtokost, szabadságharcos széki vezetőinket. Illik reájuk Isten igéje: „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa" (Mt 5,10). Petőfi Sándor szava is illik reájuk: „Ha férfi vagy, légy férfi, / Legyen elved, hited (...) / Százszorta inkább éltedet / Tagadd meg, mint magad; / Hadd vesszen el

az élet, ha / A becsület marad." Ezt a költői kívánalmat, erkölcsi maximumot teljesítették az itt életüket áldozó nagyjaink.

Nem véletlen, hanem méltó és üdvös, hogy a **Székely Nemzeti Tanács** ezt a napot választotta a **székely szabadság napjául** –az évszázadok óta tartó székely szabadság- és autonómiaharc folytatásának a jelképéül és igazodási pontjaként. A **„székely golgota"** vértanúinak áldozata kötelezzen bennünket állhatatosságra és kitartásra: világító példájuk és szent örökségük folytatására, a Székelyföld puszta létét is tagadó, a jogfosztás terén a Habsburg elnyomó hatalommal vetekedő Romániában.

De engedjétek meg testvéreim, hogy a megnevezett vértanúk mellett azok kiállásáról, hűségéről, szabadságszeretetéről, áldozat- és kockázatvállalásáról is szóljak, akik a derékhadát képezték az erdélyi, a székelyföldi szervezkedésnek, azoknak, akik várbörtönt szenvedtek Josefstadtban vagy Olmützben vagy egyéb helyeken. Kutakodván, köztük a következő lelkipásztorokra találtam, akik súlyos börtönt viseltek kiállásukért: Csíki Áron székelykeresztúri unitárius lelkész, Palkó György nagysolymosi református lelkipásztor, Veress Ignác ferences rendi kolostorfőnök, Andrássy Ráfael ferencrendi zárdafőnök, Albert János marosvásárhelyi református lelkész, Muzsnay Pál mezősámsoni református pap, Árkossy Mózes fiatfalvi unitárius lelkész, Beke Dénes agyagfalvi és Jákó Antal muzsnai református lelkészek, Pálfy Mózes vágási és dobói plébános, Solymossy István nagygalambfalvi és Dáné Mózes székelykeresztúri reformátuslelkészek. És akkor még nem soroltam a református kollégium teológus hallgatóinak a nevét, valamint külön is említést érdemel az egyetlen női halálraítélt, aki utóbb császári kegyelemben részesült: Kenderessy Elekné Boér Anna mikefalvi földbirtokos asszony, a szabadságharcos nőmozgalom egyik vezető alakja. Ők azok, akiket boldognak mond Jézus, mert „éhezik és szomjúhozzák az igazságot", és ezért megelégíttetnek (Mt 5,6).

Mi is éhezzük és szomjúhozzuk az **igazságot**. Éhezzük és szomjúhozzuk a **szabadságot**. A közelgő március 15-ét megelőző napokban. A székely szabadság napján a kisebbségbe taszított, közösségi, önkormányzati jogaitól megfosztott, területi egységében fenyegetett Székelyföld szabadságát éhezzük és szomjúhozzuk, és felemeljük érte szavunkat egy olyan helyzetben, melyben nemhogy a jogainkat és autonómiánkat biztosítanák, hanem még az értük való kiállás, a politikai akaratnyilvánítás, a gyülekezés és a szólás szabadságától is meg akarnak fosztani bennünket. Ebben az ügyben írásbeli kérdéssel fordultam az Európai Bizottsághoz. Még nem kaptam rá választ. Az igazságért folytatott küzdelmünk egyet jelent szabadságharcunkkal. Az autonómiáért folytatott küzdelmünk nem más, mint szintén szabadságharc. Ebben mutatnak nekünk példát a **székely v**értanúk, akik életüket áldozták a szabadságért, és követőik, akik áldozatot vállaltak, sőt nehéz fogságot viseltek a szabadságért.

Párhuzamot vonva mai politikai törekvéseink és egykori szabadságharcuk között, joggal vetődik fel a kérdés: miként történhetett, hogy egy negyed század után is szinte egy helyben topogunk, hogy 1992-ben Kolozsváron meghirdetett, majd Brassóban megfogalmazott **autonómiaprogramunk** nemhogy megvalósult volna, de mintha egyre inkább távolodnánk tőle. Megütődéssel olvasom, hogy az **RMDSZ** marosvásárhelyi főkorifeusai szerint a székely szabadság napja „nem tekinthető politikai rendezvénynek; ezért nem egy politikai alakulat képviselőiként, hanem magánemberként vesznek részt rajta". Nem hiszem, hogy ez nem volna kőkemény politikai ügy. Ez egy kőkemény politikai ügy, mely 1989, azaz **Temesvár** óta gerincét képezi erdélyi magyar politikánknak. Itt nincs magánember és hivatalos ember, hanem csak egyféle ember van. Mint azok a lelkészek és plébánosok, akik vállalták a harcot ezelőtt százhetven esztendővel, és mint ti magatok, akik ugyan nem vagytok politikusok, de ezt az ügyet politikai akaratnyilvánításotok által felemelitek és támogatjátok.

Hogyan is remélhetnénk kivívni a szabadságot, hogyha nem tudjuk biztosítani egyéni emberi, kisebbségi és közösségi önkormányzati jogainkat?!

A felvidéki választás intő példa lehet számunkra: az 1994-es **komáromi autonómia-nagygyűlés** Kárpát-medencei szinten járt élen az autonómiaharc képviselete terén. 1997-ben azonban a létrejövő magyar koalíció pártjai önként mondtak le „az etnikai elvű területi autonómiáról". És lám: hová jutottak?

Hogyan is remélhetnénk sikereket a közelgő helyhatósági és parlamenti, vagy éppenséggel a marosvásárhelyi/marosszéki **választásokon**, hogyha az 1996-os kormányra lépésünk óta tartó, módszeres és sorozatos önfeladásunkkal éppen az önálló, magyar érdekű politizálásról mondunk le, és éppen önkormányzati törekvéseinket, autonómiánkat áldozzuk fel – a rövidtávú politikai haszonszerzés kísértésének engedve?! Hát valaki is csodálkozhat, hogy ide jutottunk, ahol vagyunk?! Íme, az ún. „kis lépések", a tájba simuló, a helyzetkövető politika hová vezetett... Nem is csoda, hogy vérszemet kaptak „Bucureştiben", és ott ütik a magyart, ahol érik, és nem szégyellik.

Ennek láttán és ennek tudatában, illesse őszinte elismerés a székely szabadság napja zarándokait, akik fáradságot nem ismerve ma eljöttek ide, akik nem engedtek a megfélemlítésnek, az óvatoskodásnak, nem tévesztette meg őket a hivatalos sikerpropaganda, nem

ijedtek meg a magyarellenes propagandától, a hatósági hangulatkeltéstől és atrocitásoktól, s eljöttek **Székelyvásárhelyre,** a **Postarétre**.

Ez a tiltakozó megemlékezés és felvonulás mindazáltal nem csak a székelyekről és az erdélyi magyarokról, hanem a románokról és Európáról is szól. Ezt a napot akár a **román szabadság napjának** is nevezhetnénk, hiszen a román nép sem szabad – távol áll attól, amiért 1989-ben harcolt, amiért a temesvári és bukaresti, a marosvásárhelyi és kolozsvári szabadságharcosok vérüket ontották –, ezért is hagyják itt százezer számra az országot ifjaink: románok és magyarok. **Románia** népe nem is lehet szabad addig, amíg minden polgára nem lesz szabad, ameddig mi székelyek, magyarok a Ceaușescu-korszakra emlékeztető körülmények között élünk.

A szabadság egy – és oszthatatlan.

Hogyan is tartozhatnánk **Európa** szabad népei közé, amíg idehaza nem vívjuk ki teljes szabadságunkat?!

Mit mondott **Iuliu Maniu**, az Erdélyi Igazgatótanács – a Consiliul Dirigent – elnöke 1918 decemberében, a románok nagygyűlésén, Gyulafehérváron? „Nu vrem să devenim din asupriți asupritori." „Elnyomottakból nem akarunk elnyomókká válni." Klasszikus tömörségű mondat.

Hogyan is fogalmazott a **Gyulafehérvári Kiáltvány**? „Teljes nemzeti szabadság az összes együtt élő nép számára."

Miként is rendelkezik az 1919-es **kisebbségvédelmi szerződés** Romániára vonatkozóan? „A román kormány kötelezi magát, hogy a kisebbségek számára az élet és a szabadság teljes védelmét biztosítja." (2. cikk)

Mi nem akarunk **Klaus Iohannis** népének sorsára jutni: akikkel a nácizmus és a szovjethatalom nem bánt el, azokkal a Ceaușescu-féle nacionálkommunizmus végzett. És a honvesztő **migránsok** sorsára sem akarunk jutni, hiszen mi nem vagyunk migránsok. Gyökeres nép vagyunk: van szülőföldünk, szülőhazánk, Székelyföldünk, Erdélyországunk.

Igen, jól mondta **Kövér László** házelnök: a szülőföldhöz való alapvető emberi jogot is biztosítani kellene. Milyen fonák dolog, hogy biztosítják a mozgás szabadságát, a mobilitás már-már korunk bálványává válik, mindenki nyakába veszi a világot, de arról senki nem beszél, hogy jogunk van a **szülőföldünkhöz**, hogy „hosszú ideig éljünk azon – mondja az 5. Parancsolat –, melyet az Úr, a mi Istenünk ád minékünk". Igen, ezen a szülőföldön kell megvetnünk a lábunkat! Döbbenettel olvasom, hogy 20 év alatt 10%-kal csökkent Hargita megye lakossága, és az 1–20 év közötti korosztály felére csappant – hogyha a sajtótájékoztatás nem téved, akkor ilyen drámai a fogyatkozás. Kiknek fogunk mi autonómiát kivívni? Most már a zsidóknak biztos megadnák a románok az autonómiát, mert már eladták őket **Izraelnek**. Kiknek kell majd az autonómia, ha nincs, aki élvezze azt, és aki harcoljon érte, mielőtt kihűlne?

Hölgyeim és uraim!

Még annak a veszélye is fennforog az évtizedek távlatában, hogy az európai nemzetek válnak kisebbséggé saját kontinensükön. Ezért is jobban becsüljük meg hát a szülőföldünket! Becsüljük meg jobban **Erdélyországot**, még hogyha feketébb is a kenyér ideát, mint túlnan. Ebben a szellemben álljunk ki a székely szabadság, az európai és a román szabadság mellett!

Végezetre hadd indítványozzam és javasoljam ezen a helyen, és azt a felhívást intézzem Románia kormányához, hogy egyszer s mindenkorra vessenek véget **magyarellenes politikájuknak**, gyűlölködő propagandájuknak, ellenséges garázdálkodásaiknak és jogi hajtóvadászatuknak – és hagyjanak élni bennünket, magyarokat..

Ugyanakkor az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Kárpát-medencei Magyar Autonómiatanács elnökének minőségében **a nemzeti önrendelkezést** emelem ki, a Kárpát-medencei és erdélyi többszintű autonómia megvalósítását hirdetem erről a helyről is, melynek kitüntetett része a **Székelyföld területi autonómiája**. Erdélyben és a Kárpát-medencében, Partiumban és Székelyföldön ezért fogjunk össze!

Azt a **román–magyar párbeszédet** kezdeményezzük újból, amelyről mai nagygyűlésünk kiáltványa is szól. Immár 25 éve annak, hogy az akkori RMDSZben megszülettek erre vonatkozó első határozataink – éspedig hogy egy **román-magyarkerekasztalt** kellene összehívni, országos szinten. Ez az alkalom azóta is várat magára... Le kell ülniük a románok és a magyarok képviselőinek, hogy rendezzék közös dolgaikat, köztük az autonómia ügyét.

De ezen túlmenően a magyar nemzeti együttműködés rendszerének (NER) keretében az **Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum** felélesztésére is szükség van. Felhívással fordulok a fórum tagjaihoz: újból és megalkuvás nélkül le kell ülnünk, és az autonómia ügyében egyeztetnünk, hogy még mielőtt tárgyalásra kerülne sor a román politikai vezetőkkel, a sajéát egységes álláspontunkat közösen kialakítsuk. Nem utolsó sorban annak is eljött az ideje, hogy a Székely Nemzeti Tanács – az agyagfalvi nemzetgyűlések hagyományának megfelelően – a **Székely Nemzetgyűlés** is összehívja, hogy a „hogyan tovább" kérdését a székelység jogosult képviselői megalkuvás nélkül megvitassák és eldöntsék.

Isten, áldd meg Erdélyt! Isten, áldd meg székely népünket!

Tőkés László

Marosvásárhely/Székelyvásárhely, 2016. március 10.

KÖZÖS FELLÉPÉS AZ AUTONÓMIÁÉRT

A Marosvásárhelyen megszervezett **székely szabadság napja** után, március 11-én, Kolozsváron tartott sajtótájékoztatót **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, európai parlamenti képviselő, **Izsák Balázs**, a Székely Nemzeti Tanács elnöke, Szilágyi Zsolt, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke, **Marc Gafarot i Monjó**, a Katalán Demokratikus Párt képviselője, **Günther Dauwen**, az Európai Szabad Szövetség (EFA) igazgatója, valamint **José Mari Etxebarria**, a Baszk Nemzeti Párt képviselője.

Szilágyi Zsolt az esemény házigazdájaként köszöntötte a külföldi meghívottakat, majd hangsúlyozta: a tegnap megszervezett megemlékezésen és tüntetésen jelenlévő többezres tömeg jogos autonómiaigényének adott hangot, s megköszönte a külföldi meghívottak támogatását.

Izsák Balázs szerint a Postarétre kilátogatók nemcsak a székely mártírok előtt tisztelegtek jelenlétükkel, de nyomatékosították önrendelkezési szándékukat is. Az SZNT elnöke a székely szabadság napja kapcsán tizenötezer részvevőről beszélt, majd hangsúlyozta: újra kell kezdeni **a romániai közigazgatási reformról** szóló konzultációt és közvitát. A régiósítás csakis Románia teljes lakosságának megkérdezésével valósítható meg – fogalmazott az SZNT elnöke.

Tőkés László kijelentette: a sokszínűséget és multikulturalizmust jelképezi az, hogy az asztalnál helyet foglaló erdélyi közéleti szereplők mellett Európa más részeiből is érkeztek a csütörtöki megmozdulásra és a pénteki sajtótájékoztatóra az **autonómiáért** küzdő és azt támogató politikusok. Az EMNT elnöke ugyanakkor gratulált az Erdélyi Magyar Néppártnak ahhoz, hogy a tavalyi évben megfigyelő tagságot nyert az **Európai Szabad Szövetségbe** (EFA), melynek néhány héten belül teljes jogú tagjává is válik. Tőkés László hangsúlyozta: a magyarországi román és a romániai magyar kisebbség ugyanazokért a jogokért küzd, mely törekvésekben a többségnek döntő szerepe van. Az EP-képviselő – Madrid és a katalán nép példáját említve – elmondta: a spanyol fővárosnak megkerülhetetlen szerepe volt abban – a kisebbségek folyamatos provokálásával –, hogy a katalánok végül függetlenedési igényüket fejezték ki. Szerinte Bukarest magyarellenes intézkedései hasonló reakciókat váltanak ki, ugyanakkor szorgalmazta a romániai magyar és a román politikai- és civil társadalom közötti **valós párbeszéd** megkezdését. Hozzászólása végén Tőkés László elmondta: az EMNT és az SZNT szervezete közös célként fogalmazta meg a romániai nemzetiségekkel szembeni román politikai attitűd megváltoztatását, s annak tudatosítását, hogy az erdélyi magyar közösség nem kisebbségként van jelen Romániában, s azt – a román többségi társadalomhoz hasonlóan – egyenrangú polgárok alkotják.

Günther Dauwen elmondta: az EFA tagjaként több mint negyven politikai alakulat tevékenykedik Európa-szerte, képviselve a különböző autonómiatörekvéseket. Az EFA pártigazgatója szerint **az önrendelkezés iránti igény összhangban van az európai elvekkel**, s elítélte Bukarest magyar közösséghez való elnyomó viszonyulását. A flamand politikus – Tőkés László állami kitüntetésének visszavonása kapcsán – kijelentette: elfogadhatatlan Klaus Iohannis döntése, hiszen az EMNT elnöke csak a magyar közösségnek amúgy is kijáró jogokat követelte. „Az erdélyi magyarság és székelység autonómiatörekvéseit nem lehet kriminalizálni, s ha Románia be akarja bizonyítani, hogy képes a negyed évszázaddal ezelőtt kivívott demokrácia szellemében működni, akkor ehhez mérten is kell viszonyulnia a területén élő kisebbségekhez” – mondta Günther Dauwen.

José Mari Etxebarria kihangsúlyozta: az erdélyi magyar közösség alapvető emberi jogokért küzd, melyeket az Európai Unió is számos dokumentumában megfogalmazott. A Baszk Nemzeti Párt kép-

viselője támogatásáról biztosította az erdélyi autonomista erőket, s elmondta: **baszkok** és **székelyek** ugyanazokat az értékeket képviselik az önrendelkezési harcban.

Marc Gafarot i Monjó is egyetértett azzal a felvetéssel, hogy közös – román-magyar – érdek az autonómia megvalósítása, mely minden nemzetiség számára kedvezőbb életfeltételeket biztosíthatna, s mely megoldás lehet **a korrupció elleni harcban** és a **decentralizációban** is.

A sajtótájékoztató végén – újságírói kérdésre válaszolva – Tőkés László elmondta: kitüntetésének visszavonását is a magyar közösség elleni tudatos provokációnak tartja. Ráadásul ezzel megsértették az 1989 hős városát, Temesvárt és annak népét is, emlékeztetve: amikor 2013-ban megindult ellene a posztkommunista mesterkedés a Románia Csillaga érdemrend elvétele céljából, ő a népfelkelés 24. évfordulóján felajánlotta azt a forradalom hőseinek, és átadta az 1989-es Temesvári Emlékbizottságnak.

MEGHALLGATTÁK BRÜSSZELBEN A MOLDOVAI KORMÁNYFŐT

Az Európai Parlament Külügyi Bizottságának (AFET) március 15-i ülésén **Pavel Filip** moldovai miniszterelnökkel (képünkün) folytattak eszmecserét a képviselők.

A **Moldovai Köztársaság** a társulási szerződés tavalyi aláírása óta komoly visszaesést mutat az európai csatlakozás terén. A Nemzeti Bank körül kirobbant korrupciós botrány szinte teljesen ellehetetlenítette a vezető politikai osztályt. Az ország tartós **belpolitikai válságot** él át. Az orosz–ukrán háború szomszédságában és árnyékában Moldova – hathatós román támogatással – Európa irányába keresi a **kiutat**. A recsegő-ropogó Keleti Partnerség keretében az Unió ugyan készséggel sietne segítségére – az integráció feltételeképpen azonban komoly elvárásokat támaszt vele szemben.

Felszólalásában **Cristian Preda** néppárti képviselő az orosz befolyás alatt álló moldovai oligarchákat ostorozta. **Victor Boștinaru** szocialista képviselő szerint az Oroszország által folytatott ún. hibrid háború az ország biztonságát veszélyezteti. **Norica Nicolai** „az utolsó esély" kormányfőjeként szólította fel Pavel Filipet a társadalmon elhatalmasodott korrupció leküzdésére és a demokratikus reformok folytatására.

Tőkés László képviselő az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács vezetőjeként a romániai magyarság szolidaritásáról biztosította a moldovai kormányfőt. A román unionisták szellemében **a román–moldovai összefogás** erősítését szorgalmazta az európai csatlakozás folyamatának felgyorsítása végett. Ennek kapcsán a román és a moldovai identitás viszonyának kérdését feszegette. A szerbek nem ismerik el a vlach közösség román voltát, s ehhez hasonlóan az az érzésünk, hogy az oroszok s az ország lakosságának egy jelentős része is megkérdőjelezi a moldovaiak románságát – mondotta képviselőnk. Az emberi jogok viszonylatában végül a gagauz közösség jogairól érdeklődött, rámutatva, hogy az erdélyi magyarok számára követendő példának és mintának számít **a gagauz autonómia**.

Válaszában Filip miniszterelnök őszinte sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a moldovai politikai vezetők és pártok mind saját állampolgáraiknak, mind nemzetközi partnereiknek mélységes csalódást és kiábrándulást okoztak. Kormánya legfőbb céljának **a bizalom helyreállítását** nevezte. Az oligarchizálódás feltartóztatása, illetve a politika függetlenségének a biztosítása végett egy demokratikus **pártfinanszírozási rendszer** bevezetését ígérte. A Nemzeti Bank és a bankrendszer folyamatban lévő átvilágítása és újjászervezése, valamint a Nemzetközi Valutaalappal küszöbön álló megegyezés a korrupció letörését és az ország pénzügyi-gazdasági helyzetének megszilárdítását célozza – jelentette ki a kormányfő.

Transznisztria kérdésében a kis lépések politikájának és a befagyott tárgyalások újrakezdésének az eredményességét helyezte kilátásba. **Gagauzia** ügyében arról tájékoztatott, hogy legutóbbi helyszíni megbeszéléseik nyomán egy állandó bizottságot hoztak létre, mely a problémák azonosítása nyomán akciótervet dolgoz ki azok megoldására.

Politikánk gyümölcseiről ítéljenek meg bennünket – kérte Pavel Filip, reményét fejezve ki ugyanakkor az Európai Unióval való konstruktív együttműködésre és az Európai Parlament további támogatására nézve.

TIBETBEN A HELYZET VÁLTOZATLAN

2016. március 16-án az **Európai Parlament Emberi Jogi Albizottsága (DROI)** az ún. bizottsági hét keretében – egyebek mellett – **Tibet** ügyét tűzte napirendjére. Az eszmecserén, amelynek a kezdeményezője a Néppárt nevében **Tőkés László** EP-képviselő, a szakbizottság alelnöke volt**, Golog Jigme (**alias **Jigme Gyatso)** tibeti szerzetes, volt politikai fogoly és emberjogi aktivista Tibetben elszenvedett meghurcoltatásairól tett tanúvallomást, valamint a jelenlegi tibeti helyzetről tartott beszámolót. Ülésvezetői minőségében képviselőnk szolidáris érzésekkel köszöntötte a kínai fogságból megszökött tibeti vendéget, ismertette és méltatta elnyomott népéért folytatott küzdelmét, másfelől pedig súlyos aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a kínai emberjogi helyzet nemhogy javulna, hanem tovább romlik.

Mint ismeretes, az Európai Parlament az emberi jogok és a demokrácia védelmezőjeként nagy figyelemmel kíséri és támogatja a tibeti nép kulturális és vallási önazonosságáért folytatott békés küzdelmét. Már több ízben is felszólította a **Kínai Népköztársaságot**, hogy az emberi és kisebbségi jogok vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségeinek tegyen eleget, és vessen véget az elnyomás és terror uralmának, amelynek kitűzött célja Tibet önálló identitásának felszámolása.

A tegnapi eszmecserén felszólaló tibeti aktivistát, aki egyben filmrendező is, a kínai hatóságok 2008-ban egy **dokumentumfilmje** miatt („Leaving Fear Behind") hurcolták meg és vetették börtönbe. Bár kegyetlen kínzások után néhány hónap múlva szabadon engedték, több éven át üldözték és bántalmazták, míg végre 2012-ben újabb letartóztatása nyomán sikerült fogvatartóitól megszöknie, és kalandos úton külföldre menekülnie. Jelenleg Svájcban folytatja ellenállói tevékenységét a tibetiek alapvető emberi jogainak védelmében, szorosan együttműködve más jogvédő szervezetekkel annak érdekében, hogy a világ lépjen fel a kommunista Kína által több mint ötven esztendeje megszállás alatt tartott Tibet felszabadítása érdekében. A dokumentumfilm, amelyért szinte életével fizetett, a tibeti nép **békés ellenállására** hívta fel a figyelmet, és Tibet tényleges autonómiáját és a vallásszabadság biztosítását sürgette.

Európai parlamenti megszólalásában Golog Jigme személyes története révén tulajdonképpen tibeti honfitársai elnyomását és szenvedését tárta elő. „A kínai megszállás miatt Tibet ma saját népének börtöne. Bár én Önök közt szabad világban élhetek, lelkem a tibeti testvéreimé. Valahányszor hazagondolok, minden egyes szabadságban eltöltött percem elviselhetetlen fájdalommal tölt el" – mondotta. A szerzetes arra kérte az Európai Parlamentet, valamint az Európai Unió külügyi szolgálatát, hogy szólítsák fel Kínát arra, hogy Tibet területére engedje be a független újságírókat, valamint hogy engedje szabadon azt a több mint kétezer politikai foglyot, akiket egyetlen „vétke" a békés véleménynyilvánítás.

Joelle Hivonnet, az Európai Külügyi Szolgálat képviselője, miután köszöntötte a tibeti aktivistát, külön kiemelte annak fontosságát, hogy az EU intézményei, valamint a tagállamok első kézből nyerjenek tájékoztatást a tibeti helyzetről. „A külvilágnak a tibeti fejleményekről nagyon nehéz információhoz jutnia, hiszen a szabad információáramlást mindkét irányba szigorúan korlátozzák. **Stavros Lambrinidisnek**, az EU emberi jogi megbízottjának Tibetben tett legutóbbi, tavalyi látogatását is csak ellenőrzött módon biztosították", mondotta. Az EU egyébként rendszeresen foglalkozik az emberi jogok tibeti helyzetével, és több ízben is felszólította már a hatóságokat, hogy támogassák a párbeszédet az etnikai csoportokkal, a fogvatartottakat bocsássák szabadon, és mind a többség, mind a kisebbségek alapvető emberi jogait tartsák tiszteletben.

„Nem szabad elfelejtenünk, hogy Kína egy egypárti kommunista diktatúra. A szabad világnak kötelessége harcolni **a kommunista elnyomás ellen**. Ezt tettük mi, erdélyi magyarok is Romániában a Ceaușescu-diktatúra idejében. A totalitárius rezsimekkel, a továbbélő kommunizmussal szemben nincs helye megalkuvásnak. Egyszer és mindenkorra véget kell vetni a Tibet népe ellen elkövetett könyörtelen jogfosztásnak" – foglalta össze következtetéseit és egyben zárta a bizottság ülését Tőkés László alelnök.

MENTSÜK MEG SZÜLŐFÖLDÜNKET, A KÁRPÁT-MEDENCÉT!

Tőkés László európai parlamenti képviselő fővédnökként vett részt a kiskunfélegyházi **Közép-Európa Klub** március 18-19-én megrendezett **környezetvédelmi konferenciáján**. Az 1994-ben létrejött civil szervezetet híven jellemzi képi szimbólumának felirata: „Mentsük meg szülőföldünket, a Kárpát-medencét! / Cselekedjünk együtt a környezet- és klímabiztonságért!" A klub **Kárpát-medencei feladatok a 21. században** elnevezésű, másfél évtizede indult programja keretében zajlik a mostani tudományos szakértekezlet, amelynek címe: **Gyilkos vagy humánus gazdaságot a Kárpát-medencében.**

A szakma jeles képviselőit, az előadókat és az érdeklődőket a pénteki kezdőnapon **Kelemen József**, a Közép-Európa Klub elnöke köszöntötte. A Kiskunság fővárosának nevében **Csányi József** polgármester üdvözölte az egybegyűlteket. A konferencia levezető elnökeként **Varga Zoltán** ökológus, debreceni professzor emeritus nyújtott szakmai bevezetést és eligazítást a részvevőknek.

Megnyitó beszédében **Tőkés László** a Közép-Európa Klubbal kialakult személyes kapcsolatáról szólva nagy elismeréssel méltatta annak példamutató tevékenységét. A „gondolkozz globálisan, cselekedj lokálisan" elvének szellemében értékelte Kelemen József hivatástudó munkásságát, a **közép-európai térség** természetvédelmének, valamint a mesterségesen meghúzott határok által felszabdalt **Kárpát-medencei nagyrégió** – mint „tökéletes földrajzi és politikai egység" – eredeti állapotának a megőrzése és helyreállítása szolgálatában. „Egy gyilkos és öngyilkos történelmi korszak nehezékétől szabadulva és visszahúzó erejét leküzdve a Kárpát-medence teremtett valóságából fakadó összetartozását, földrajzi-természeti egységét közös erővel kell érvényre juttatnunk" – mondotta az erdélyi képviselő, a térség népeinek együttműködését, ezzel együtt pedig a külhoni magyar közösségek, illetve **Erdély** alanyi jogú, autonóm szerepvállalását szorgalmazva ebben a korszakos jelentőségű törekvésben.

Európai képviselői minőségében Tőkés László átfogó tájékoztatást nyújtott a természeti katasztrófával fenyegető **verespataki bányatervvel** szembeni európai parlamenti fellépéséről, valamint a romániai, illetve **erdélyi erdők** védelmében kifejtett tevékenységéről – készséggel felajánlva, hogy a konferencia, illetve a Klub ajánlásait is megjelenítse az Európai Unió törvényhozásában.

A megnyitást követően a **víz világnapjáról** való ünnepélyes megemlékezésre került sor, mely napot az ENSZ égisze alatt immáron több mint egy évtizede március 22-én tartanak meg világszerte. Ebből az alkalomból a Móra Ferenc Gimnázium egyik diákja Kányádi Sándor Ének a forrásról című költeményét adta elő.

Ezt követően a szakelőadások sorát Varga Zoltán nyitotta meg A Kárpát-medence természeti értékei:

egység, veszélyeztetettség és a jövő kilátásai című tanulmányával. **Borhidi Attila** akadémikus, botanika- és ökológiaprofesszor A 21. század várható éghajlata és gazdasági-társadalmi következményei a Kárpát-medencében címen értekezett, **Szalai Sándor**, a gödöllői Szent István Egyetem éghajlatkutató docense pedig a klímaváltozásnak a Kárpát-medencei vízgazdálkodására gyakorolt hatásairól tartott érdekfeszítő előadást.

A konferencia szünetében **Visy Zsolt** régész, professzor emeritus a Közép-Európa Klub Verespatak múltja, jelene és jövője képekben című **vándorkiállítását** nyitotta meg, mely néhány évvel ezelőtt már Brüsszelt, az Európai Parlamentet is megjárta.

Délután további rangos előadásokkal folytatódott az értekezlet, amely hozzászólásokkal, kérdésekkel és válaszokkal, valamint a konferencia elnökének összefoglalójával ért véget az első napon.

Március 19-én Állásfoglalás és ajánlások megfogalmazásával zárul a konferencia. A szervezőknek feltett szándékuk, hogy hosszú távon egy **Kárpát-medencei Környezet- és Klímabiztonsági Központot** hozzanak létre Kiskunfélegyházán.

KONFERENCIANYITÓ ELŐADÁS

Tisztelt Elnök Úr, Hölgyeim és Uraim, kedves Testvéreim!

Megtiszteltetés volt számomra a fővédnöki tisztségre való felkérés. A hangsúly azon az ügyön van, amelyet ez a konferencia képvisel, nem pedig az én személyemen, legfeljebb a személyemmel kapcsolatos **Kárpát-medencei és európai összefüggéseken**; gondolok itt az Európai Parlamentre. Köszöntöm a Közép-Európa Klub tisztelt elnökét és tagjait: Kelemen Józsefet és munkatársait, továbbá a polgármester urat. Varga Zoltán professzor urat külön is köszöntöm, mindazokat a szakembereket, előadókat, meghívottakat, akik jelen vannak ebben e rangos, művészeti színvonalat és múltunkat híven tükröző, képviselő teremben, a kiskunfélegyházi városháza dísztermében.

A Berekfürdői Nagykun Nemzetközi Művésztelepen jártam két héttel ezelőtt. Európa művészetének szőttesében külön színt képvisel a művésztelep, és hát **Berekfürdőről** meg **Kiskunfélegyházáról** egyaránt az a közhellyé koptatott elv jut eszembe, hogy „Gondolkozz globálisan, cselekedj lokálisan!" Ebben az összefüggésben nyer különleges fontosságot egy-egy településünk vagy régiónk. A Közép-Európa Klub és „Kárpát-medencei feladatok a 21. századra" című programjának konferenciasorozata – köztük a mai tanácskozás – példaértékű megvalósítását jelentik ennek az elvnek. Európai képviselőként, képviselőkként még mi magunk, brüsszeli törvényhozók is szinte elvesződünk sokszor a globális kiterjedésű problémák és kihívások tömkelegében. Ez esetben a **széndioxid-kibocsátás** vagy az **éghajlatváltozás** vagy a **globális vizes válság**, a víz, a talaj, a levegő végzetes **elszennyeződése** vagy a gyilkos aranyláz és a globális **gazdasági válság** szövevényében. Isten legyen – mondom –, aki mindezeket egyáltalán át tudja fogni és mindezeken úrrá tud lenni.

És akkor jön egy megszállott ember, **Kelemen József,** jön a kiskunfélegyházi mivoltában akár provinciálisnak is vélhető Közép-Európa Klub a maga következetességével, valamint elkötelezett támogatóinak szakértelmével és tisztánlátásával, és a lokális (ami nem jelent provinciálist), a lokális és regionális cselekvés igényével és vállalásával megcélozza a közép-európai térséget, magára vállalja a Kárpát-medence sorsának alakítását, ennek a **tökéletes földrajzi és ökológiai egységnek** – idézem az Elnök urat –, ennek a földrajzi, történelmi, gazdasági, kulturális, vízrajzi nagy régiónak az európai összefüggésben is igen jelentős környezet- és klímavédelmi problémáit; nem kisebb tervet és célokat tűzve maga elé, mint az érintett Kárpát-medencei országok környezettudományi kutatásainak a megismerését, megismertetését és összegzését, rangos fórum biztosítását a környezet- és klímavédelmi döntések előkészítéséhez és tudományos megalapozásához, a szükséges állásfoglalások és ajánlások megfogalmazásához, valamint végső soron hozzájárulást egy **Kárpát-medencei környezet- és klímabiztonsági stratégia** kidolgozásához, azzal a nem titkolt céllal és reménnyel, hogy utóbb, egy 2014-2020 közötti uniós fejlesztési program keretében létrehozzanak egy **Kárpát-medencei Környezet- és Klímabiztonsági Központot.**

Mindezek vonatkozásában magam is kegyelettel adózom a nemrég elhunyt **Samu Mihály** jogász professzor, jogtudós (a Közép-Európa Klub alapító tagja és volt elnöke) emlékének, aki egyik előadásában az önrendelkezési jog elvének etnokráciává torzulásáról értekezett. **Trianonban** a Kárpát-medence természetes földrajzi, természeti, gazdasági egységét brutálisan szétrombolták. A történelmi Közép-Európa politikai közössége is darabokra hullott. Mint ahogyan alma lehullik a fájáról, **Erdély** is leszakadt és kiszigetelődött Közép-Európából több más magyar területtel együtt. A gyilkos nagyhatalmi érdekeknek áldozatul esett Közép-Európa és Kárpát-medence öngyilkosságával egyenértékű a reánk kényszerített szétdaraboltság további fenntartása. A kisantanti ellenségeskedés visszahúzó örökségének a folytatása, a kulturális, gazdasági, infrastrukturális szétfejlődés állapotának a meghosszabbítása. Az utódállamok etnokratikus torzulását és szűkkeblű nacionalista önzését le kell küzdenünk, ha tetszik, **Orbán Viktor** miniszterelnök szélesebb értelmű közép-európai koncepciójának érvényesítésével és annak részeképpen Közép-Európa és a Kárpát-medence egységét, közösségét helyre kell állítani. Miként a **migrációs válság** kényszerhelyzete miatt akár a brüsszeli, nyugat-európai ellenérdekekkel szemben is érvényesítenünk kell sajátos regionális közép-európai, illetve Kárpát-medencei közös érdekeinket, és úgy érzem, hogy jelen pillanatban jó úton haladunk ebbe az irányba – még hogyha nagyon ellentmondásos is ez a helyzet.

Mindennek részeképpen a Kárpát-medence teremtett voltából fakadó összetartozását földrajzi, természeti egységét is érvényre kell juttatnunk egy gyilkos és egy öngyilkos történelmi korszak nehezékétől és koloncaitól szabadulva. Mindennek **magyar nemzetpolitikai** szempontból is nagy jelentősége van, nagy jelentősége lehet. Nemzeti önrendelkezésünk és a Kárpát-medencei szomszédos népek önérdeke ebben

a viszonylatban nem föltétlenül kerül szembe egymással. Más szóval **közös érdekünk** egy olyan szövetségi rendszer kialakítása, mely egy közép-európai unió keretében mindannyiunk javát szolgálhatja. Ezen belül képzelhetjük el az országnyi területű Erdély európai mintájú **regionális önrendelkezését**, határon túli magyar közösségeink autonóm szerepvállalását. És innen már csupán egyetlen lépés az általános politikai rendezési koncepció és szomszédsági együttműködés természet, környezet- és klímavédelmi területre való átültetése, amire nézve maga e konferencia is ajánlásokat kíván megfogalmazni.

A teremtésvédelem elkötelezett papjaként, valamint Erdély hűséges fiaként befejezésül még a következőket szeretném a figyelmükbe ajánlani. „A teremtés hajnalán, amikor még minden igen jó és szép vala, ültete az Úr Isten egy kertet az édenben" – idézem Mózes első könyvét. „És folyóvíz jő vala az Édenből a kert megöntözésére, és onnét elágazik, és négy fő ágra szakad vala." Ez a folyóvíz mára már ciántól szennyesen és méregtől mocskolva árad. Tennünk kell valamit ellene! A Nagyvárad szomszédságában található Püspökfürdőn pusztul a lótusz – ezt Ady Endre ezen a címen szinte ismeretlen programversében már 1906-ban megírta. Idézek a versből: „A Nymphea thermalisból – / Amint tudósítónk jelenti – / Néhány év múlva csokrot nem köt / Nagyvárad táján senki, senki!" A költő baljóslata beteljesedett. A püspökfürdői hévízi tóból a termálvizet lecsapoló újgazdagok kapzsisága és az önkormányzati hatóságok felelőtlensége miatt tavaly végképpen kihalt az őskori jégkorszakokat, eljegesedéseket is túlélt európai unikumnak számító tündérrózsa. **Véget kellene vetni természeti környezetünk feltartóztathatatlanul elhatalmasodó pusztulásának!** A tündérrózsa a maga egyszerű bájával, mint csepp a tengert, magába foglalja az egész jelenségkört számomra.

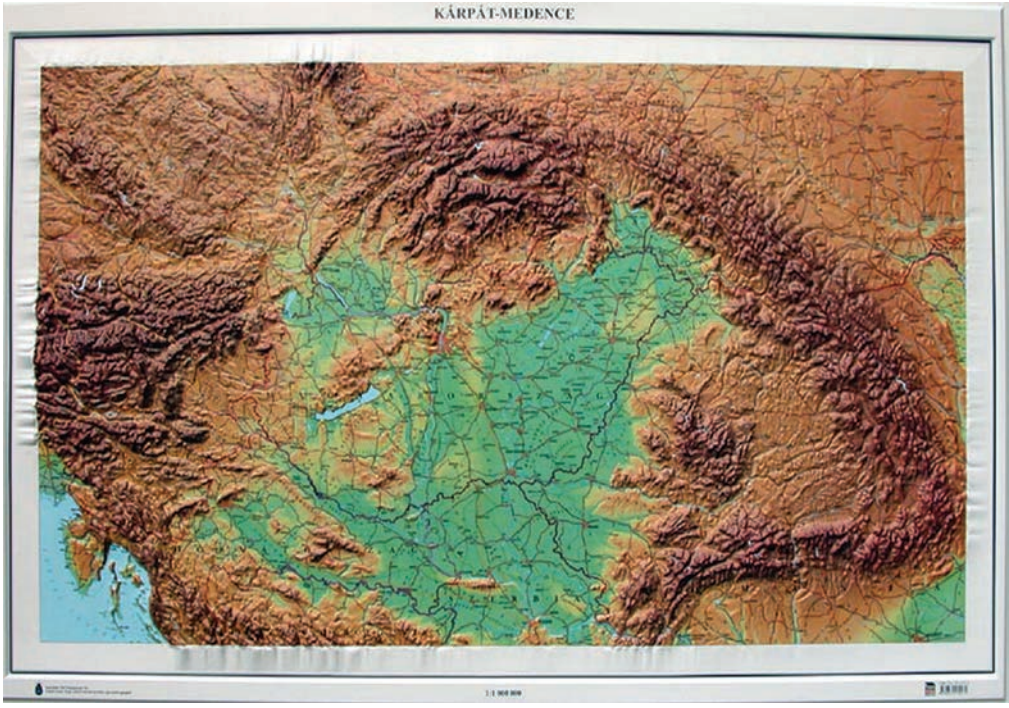

A víz világnapján magam is csatlakozom a Közép-Európa Klub világra szóló Kárpát-medencei kezdeményezéséhez és programjához, a Kárpát-medence természetvédelmének regionális és európai programjához. Anélkül, hogy összebeszéltünk volna, útjaink találkoznak. Egyébként a kezemben tartott iratgyűjtőmben találhatók a **verespataki bányakitermelés**, valamint a **romániai erdőirtás** elleni európai parlamenti küzdelmek gazdag dokumentációját, melyekről külön egy-egy előadást tarthattam volna, de fővédnöki tisztségemben ezt a szakemberekre hagyom. Magyar és Kárpát-medencei közös érdekünk megelőzni és kivédeni a gyermekeinkre és unokáinkra leselkedő **katasztrófát**.

Csak dicsekedni tudok azzal a szívós küzdelemmel, amit a ciánalapú bányászat betiltásáért folytattunk immár 2009 óta, és ha igaz, akkor nekünk is komoly részünk van Áder János akkori európai parlamenti képviselővel és más képviselőtársaimmal együtt abban, hogy Romániában végül is jó irányt vettek a verespataki ciánalapú bányakitermelés botrányt kavaró ügye, mivel lekerült a napirendről, egyelőre. Nemrégen az erdőirtás ügyében intéztem írásbeli választ igénylő kérdést az Európai Bizottsághoz. Egyébként az utóbbi tíz évben Görögország területének megfelelő nagyságú erdőket, erdőterületet irtottak ki világszerte. Különösképpen a trópusi erdők forognak veszélyben, de érdekes, ezen a téren Románia sem akar lemaradni a pusztításban élen járó trópusi országoktól, és bennünket **Székelyföldön** különösképpen érzékenyen érint az erdőmaffia garázdálkodása, amelyben még magyar képviselők és közéleti vezetők is jeleskednek. Nos, a probléma súlyosságát jelzi, hogy az utóbbi két évben öt ilyen memorandumot intéztek az illetékes európai biztosokhoz a romániai erdők védelme ügyében.

Hölgyeim és Uraim, kedves Testvéreim! A **párizsi klímaértekezlet** döntéseinek hatályát erősítve azt kívánom és arra törekszem, hogy tegyünk meg minden lehetőt, ami rajtunk múlik és rajtunk áll. Áder János államelnök világraszóló nemzeti mozgalmához csatlakozva emeljük fel szavunkat élőbolygónk védelmében, amint hogy ezt teszi is a Közép-Európa Klub, és keresztény egyházaink közösségében kérjük az Úristent és imádkozzunk. Idézem egy egyházi dokumentumnak az imagondolatait: „Taníts meg bennünket gondoskodni erről a világról, Uram, a közös otthonunkról! Védelmezd ezt a szép földi kertet, amelyet teremtettél számunkra, valamennyi testvérünknek és minden eljövendő nemzedéknek!"

Úgy legyen!

Tőkés László

Elhangzott Kiskunfélegyházán, 2016. március 18-án

MEG KELL VÉDENÜNK EURÓPÁT!

Éppen ma készültem **Brüsszelbe** repülni, az Európai Parlamentbe, amikor is villámcsapásként ütött be a brüsszeli terrormerényletek lesújtó híre.

Mindenekelőtt mélységes részvétemet és együttérzésemet fejezem ki az áldozatok, a sebesültek és hozzátartozóik iránt.

Az Európai Unió fővárosában végrehajtott, újabb isten- és embertelen erőszakos cselekmények arra figyelmeztetnek, hogy a szemünk előtt egy valóságos háború van kibontakozóban, melynek célpontja maga **Európa**. A brüsszeli terrortámadások vízválasztót kell jelentsenek az európai terrorizmus elleni és a migrációs politikában. Az Unió eddigi, egészében véve elhibázott politikáját felülvizsgálva: közös erővel meg kell védenünk Európát és országainkat!

Nagyvárad, 2016. március 22.

Tőkés László
EP-képviselő

NAGYPÉNTEKI LÁTOGATÁS A TENKEI SZERETETOTTHONBAN

Minden évben, húsvét előtt Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke felkeres olyan közösségeket, amelyek különösképpen rászorulnak társadalmunk és egyházaink gondoskodó figyelmére. Tavaly a Caritas Catolica által működtetett nagyváradi Szent Erzsébet Öregotthonba látogatott el, hogy igei alapú köszöntésben és bátorításban részesítse annak lakóit, majd Bihardiószegen kereste fel az ottani népes roma közösség kisiskolásait. Idén, **március 25-én a tenkei református szeretetotthonba** látogatott el néhány munkatársával.

A Fekete-Körös völgyi, egykor színmagyar településen a helybéli református egyházközség hozta létre 1994-ben és működteti azóta is – többnyire önerőből – a családias hangulatú, kéttucatnyi rászorulót befogadni képes szociális intézményt.

Az ünnepi jótékonysági látogatás idén éppen **nagypéntek** napjára esett. A déli harangszó után **Berke** Sándor lelkipásztor köszöntötte a nagyváradi, bélfenyéri és helybéli vendégeket, akik az otthon lakóival együtt vettek részt az igehirdetésen, a hajlék étkezdéjében. A tiszteletes a Máté evangéliuma 27. részében leírtak alapján idézte fel a kereszténység eme globális gyásznapján Jézus Krisztus koncepciós perének és elítéltetésének tragikus körülményeit, az emberi döntések felelősségének indítékait és súlyát elemezve.

Tőkés László Ézsaiás prófétát idézve tett bizonyságot Krisztus helyettes áldozatáról: „Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá... megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért,

békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg." (53, 4-5) Két évezred múltán viszont azt kell látnunk napjainkban is – utalt a püspök a pár nappal korábban történt **brüsszeli véres** eseményekre –, hogy sem a gyógyulásunk nem sikerült tökéletesen, sem pedig békességben nem tudunk élni. És nem azért, mert a krisztusi áldozat lett volna hiábavaló, hanem azért, mert a gyarló, irigy, önző ember nem hajlandó **az isteni törvények** szerint élni. Márpedig – mint látjuk – a világi törvények s hatalmak nem képesek kordában tartani az emberben lakozó gonoszt.

Krisztusi indulat, érzés, szeretet nélkül csak sokasodnak a gondjaink szűkebb és tágabb környezetünkben egyaránt – folytatta Tőkés László –, s a darabjaikra hullott kis- és nagy közösségeink óriási feladatokat rónak ránk. Egyéni és közösségi/nemzeti **keresztordozásunk**, kisebbségi és szórványhelyzetünk, az elhagyatottak és elesettek sorskérdése minduntalan arra figyelmeztet, hogy hiába az európai, az országos, az egyházi – hivatalos – gondoskodás, ha nem hatja át az említett krisztusi érzület.

Nagypénteken arra is gondolnunk kell, hogy a vértanúságot szenvedett Krisztus mindenki halottja, minden keresztény családé. A gyászban osztozva kell előre tekintenünk, a **feltámadás** felé, bízva az isteni gondviselésben, amely a szenvedéseket enyhíti, a nélkülözőket megsegíti, az életünket megóvja.

A közös imádkozás és éneklés után áldásmondás következett, majd beszélgetéssel, versmondással és jelképes ajándékok átnyújtásával zárult a látogatás, amelynek szervezői **Nagy József Barna** szociális munkás, a Magyar Polgári Egyesület elnöke és **Orbán Mihály** EP-irodavezető voltak.

ELUTASÍTOTTA A BUKARESTI TÖRVÉNYSZÉK TŐKÉS LÁSZLÓ ERKÖLCSI KÁRTÉRÍTÉSI KERESETÉT

Megalapozatlannak minősítette és elutasította a bukaresti törvényszék Tőkés László erkölcsi kártérítési keresetét, amelyet az EP-képviselő másfél éve nyújtott be az 1989-es temesvári forradalmi szerepét elvitató, őt hazaárulónak és idegen kémnek nevező volt **Securitate-tisztek** ellen.

Filip Teodorescu, a Securitate – az egykori román kommunista titkosrendőrség – kémelhárításának korábbi helyettes parancsnoka és **Ioan Talpeș**, a Külföldi Hírszerző Szolgálat (SIE) volt igazgatója azt állították 2014 szeptemberében a köztörvényes bűnözőként elítélt, jelenleg is börtönben ülő volt szekus kollaboráns Dan Voiculescu **Antena 3** nevű bulvártévéjének egyik műsorában, hogy Tőkés László 1989-ben a magyar titkosszolgálat fizetett ügynöke volt. A püspök 30-30 ezer eurós kártérítést követelt rágalmazásért Teodorescutól és a tévécsatornától, illetve 15 ezer eurót Talpeștől. A törvényszék háromszori halasztás után március 25-én meghozott döntése **nem jogerős**.

Kincses Előd, az EP-képviselő ügyvédje egészen elképesztőnek nevezte az ítéletet, amely azonban a jelenlegi magyarellenes romániai hangulatkeltésbe beleillik. A végzés szerinte jogilag csak úgy értelmezhető, hogy a törvényszék is idegen kémnek és hazaárulónak tartja Tőkés Lászlót. Felidézte: a per érdemi tárgyalása során Talpeș és Teodorescu a volt temesvári lelkésznek egy magyarországi egyházi adomány átvételéről 1989-ben írt elismervényével próbálták alátámasztani azt az állításukat, hogy Tőkés a magyar titkosszolgálatnak dolgozott, és ezért pénzt is kapott. „Ha minden pap, aki a Ceaușescu-érában támogatást kapott külföldről, hazaáruló lenne, akkor azt hiszem, egy pap sem maradt volna hivatalban Romániában, főleg ortodox nem" – jegyezte meg Kincses Előd.

Az ügyvéd elmondta: a felperes azzal bizonyította a kémvád megalapozatlanságát, hogy Tőkés Lászlót – az európai parlamenti képviselői mandátumra pályázó jelöltként –átvilágította az egykori **Securitate Levéltárát Tanulmányozó Országos Tanács** (az ún. CNSAS) és megállapította, hogy Tőkés László **nem volt kommunista titkosszolgálati ügynök**. Épp ellenkezőleg: **megfigyeltje és üldözöttje** volt a rezsim politikai rendőrségének. „Becsatoltam továbbá a Bihar megyei táblabíróság egy ítéletét, amelyben elmarasztalták azt a nagyváradi újságírót, aki ugyanezeket a rágalmakat terjesztette Tőkésről, és abban benne van, hogy a püspök egy történelmi személyiség, és teljességgel megalapozatlanok azok a hazugságok, amelyeket újra felmelegítettek a volt szekusok" – magyarázta Kincses Előd.

Az ügyvéd szerint befolyásolhatta a bíró – általa törvénytelennek és igazságtalannak tartott – döntését az, hogy a per érdemi tárgyalása utáni napokban, az ítélethozatal előtt három héttel **Klaus Iohannis** román államfő – nacionálkommunista körök indítványára – visszavonta Tőkés Lászlótól a **România Csillaga** érdemrendet, amivel 2009-ben, a forradalom huszadik évfordulóján a rendszerváltozás elindításában játszott történelmi szerepéért tüntették ki. Kincses felidézte: azt is törvénytelennek tartják, hogy az államfő megfosztotta Tőkés Lászlót a román állami kitüntetéstől, és hivatalos megkeresésben kérték az elnöki rendelet visszavonását. Mint mondta, a mostani erkölcsi kártérítési perben is javasolni fogja védencének, hogy fellebbezzen. Ebben az esetben a másodfokú, jogerős ítéletet a bukaresti táblabíróság fogja meghozni.

A BIBÓ-EMLÉKKONFERENCIÁRÓL

Bibó István (1911–1979) jogi doktor, egyetemi tanár, majd könyvtáros, államminiszter, 56-os politikai fogoly emlékére szervezett rendezvénysorozatot Nagyváradon és Kolozsváron a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara, a Partiumi Keresztény Egyetem, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a budapesti Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (ÁBTL) **A bonis bona discere – Jótól jót tanulni** címmel.

2011 novemberében az ELTE Állam és Jogtudományi Karán **Az államtudós és államférfi** címmel kétnapos konferenciát tartottak Bibó születésének 100. évfordulója alkalmából. Azóta több helyen és alkalommal is bemutatták a centenáriumra készült kiállítást, az ELTE ÁJK Perjátszó Köre előadta *Ad quid venisti? – Miért jöttél?* címmel a Bibó István életének egyes momentumait, különösen perének körülményeit bemutató szituációs játékot, levetítették a Hanák Gábor történész-rendező által összeállított Bibó-interjúkat, továbbá kerekasztal-beszélgetést szerveztek a tudós gyermekei, Bibó Borbála és Bibó István, illetve Gyarmati György történész, Zsidai Ágnes és más kutatók szereplésével. 2015 novemberében a Sapientia EMTE által szervezett, A magyar tudomány napja Erdélyben című rendezvényen felmerült, hogy a határon túli magyar társegyetemeket is bevonják az emlékezéssorozatba.

Ennek eredményeként **2016. március 21-én** megnyitották a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem aulájában a nemzetközileg kimagasló, magyar viszonylatban pedig az egyik legnagyobb demokrata politikai gondolkodó, Bibó István életét és munkásságát bemutató, több pannóból álló tárlatot. **Április 1-jén** emlékkonferenciát tartottak a PKE dísztermében, amely **Tőkés László** európai parlamenti képviselőnek, az egyetem Alapítók Tanácsa elnökének üzenetével kezdődött. Mivel ő ekkor a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumán vett részt az Országházban, szavait Tolnay István, a Tanács alelnöke tolmácsolta. A Királyhágó-mellék előző püspöke Bibó István példamutató munkásságát és helytállását méltatva idézte föl **a magyar '56 erdélyi vonatkozásait**, személyes élményeit is megosztva: „Én magam a »családi folklór« révén szereztem meg első ismereteimet a forradalomról. Első gyermekkori emlékeim közé tartozik, amikor néhai Édesapám a pesti forradalom eseményeinek hallására családunk első rádióját megvásárolta. Maléter Pálék nevével együtt pedig minden bizonnyal drága Édesanyámtól hallottam első ízben Bibó István nevének említését. Amit ők egykor csak suttogva mertek elmondani: a félelemnek ez a hallgatása kísérte végig egész gyermek- és ifjúkorunkat. S mivel nem menekültünk – de nem is menekülhettünk – el, a hatalmi megfélemlítettségnek és az emberi gyávaságnak a pilléreire épülő kommunista, nacionalista diktatúrának ebben a fojtogató légkörében kellett megtalálnunk a módját és a lehetőségét annak, hogy mindennek ellenére, emberi és nemzeti méltóságunkat, hitünket és a reménységet megőrizve, mégiscsak teljes értékű emberi életet éljünk – Reményik Sándor szavával szólva: »ahogy lehet«." A **hallgatás falának** leomlása után már prédikációiban idézhette Bibó talán leghíresebb, közszájon forgó mondatát **a félelemről**: „Demokratának lenni mindenekelőtt annyit tesz, mint nem félni" – írta a püspök, arra biztatva mindnyájunkat: legyünk Bibó István követői, azaz „javíthatatlan demokraták", akik nem hajlandók félni! „Legyünk mindnyájan bátor szívű keresztény demokraták, akiknek legfőbb erkölcsi legitimációs alapja: a népük iránti szeretet. Íme, ezenképpen kerül közös nevezőre egymással a demokrácia és a szeretet, mintegy erkölcspolitikai hitvallás gyanánt. Ekképpen kövessük arra érdemes nagyjainkat és államférfiainkat, és szolgáljuk hűséggel nemzetünket."

A továbbiakban a Perjátszó Kör előadta a Bibó-aktákat, levetítették az interjúkat, majd pódiumbeszélgetésre került sor Bibó életművéről, illetve szellemiségéről.

A nagyváradi program után április 2-án délután **Kolozsváron**, a Sapientia EMTE-n folytatódott a rendezvénysorozat, hasonló tartalommal. Ide került át a PKE-ről a **vándorkiállítás** is.